

Kwartalnik Łódzki

BIULETYN ŁÓDZKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

ISSN 1732-1328

nr I/2013 (38)

W numerze:

XII Zjazd

Łódzkiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa

oraz:

- Nadzór budowlany dzisiaj
- Budowlana kodyfikacja
- Fikcja odpowiedzialności

Kwartalnik Łódzki nr I/2013 (38)

Wydawca:

Łódzka Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa

Redaktor naczelny:

Renata Włostowska
(redakcja@lod.piib.org.pl)

Projekt i przygotowanie DTP:

Janusz Kaczorowski

Druk:

READ ME (Łódź, ul. Olechowska 83)

Nakład: 7300 egz.

Data zamknięcia: 7 II 2013 r.

Na okładce: Fragment budynku za-
bytkowego dworca kolejowego w Skier-
niewicach (fot. Radosław Biernat).

*Publikowane artykuły prezentują stanowiska,
opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrze-
ga sobie prawo skracania i adiacji publiko-
wanych tekstów. Materiałów niezamówionych
nie zwracamy. Przedruki i wykorzystanie opu-
blikowanych materiałów mogą odbywać się
wyłącznie za zgodą redakcji.*

Rada Programowa Wydawnictw ŁOIIB:

Przewodnicząca:
dr inż. Danuta Ułańska

Wiceprzewodniczący:
mgr inż. Piotr Parkitny

Sekretarz:
mgr inż. Jan Boryczka

Członkowie:
mgr prawa inż. Ryszard Kaniecki
mgr inż. Jolanta Orechwo
mgr inż. Grzegorz Rakowski
mgr inż. Małgorzata Staroń

Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

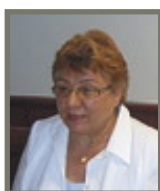
Adres siedziby: 91-425 Łódź, ul. Północna 39, telefon: 42 632 97 39
wewn. 1: sprawy członkowskie, wewn. 2: kursy i szkolenia, wewn. 3: praktyki zawo-
dowe, nadawanie i interpretacja uprawnień budowlanych, wewn. 4: porady prawne,
wewn. 5: redakcja „Kwartalnika Łódzkiego”, wewn. 6: faks, WWW: lod.piib.org.pl,
e-mail: lod@piib.org.pl

Biuro ŁOIIB czynne jest od poniedziałku do piątku w godz. 11.00-17.00

Rozkład dyżurów działaczy w siedzibie ŁOIIB

Grzegorz Cieśliński
Przewodniczący Rady ŁOIIB
wt i czw 16.30-18.00

Barbara Malec
Z-ca Przewodniczącego Rady ŁOIIB
czw 16.00-18.00

Roman Kostyła
Sekretarz Rady ŁOIIB
wt i czw 17.00-18.00

Krzysztof Kopacz
Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB
czw 16.00-17.30

Dyżury prawnika
pon 16.00-17.00, czw 15.00-16.00
(lub w terminie wcześniej uzgodnionym)

Piotr Filipowicz
Z-ca Przewodniczącego Rady ŁOIIB
pn 16.00-18.00

Cezary Wójcik
Skarbnik Rady ŁOIIB
czw 15.30-17.30

Zbigniew Cichoński
Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB
czw 15.00-17.00

Beata Ciborska
Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB
czw 16.00-17.30

Szanowne Koleżanki,
Szanowni Koledzy!

Jak wiadomo, pod koniec ubiegłego roku nie wprowadzono żadnych zmian deregulacyjnych dotyczących zawodów budowlanych, odnieśliśmy nawet wrażenie pewnego uspokojenia dyskusji oraz zrozumienia naszych racji. Nic bardziej mylącego – otóż w ministerialnej wersji projektu ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych z 31 stycznia 2013 r., nowy tytuł sugeruje, że jest to kolejna, ale inna ustawa, a zapisy znacznie różnią się od dotychczasowych projektów i wersji. Obszerne uwagi merytoryczne z uzasadnieniem do nowego projektu opracowane w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa przekazano do Ministerstwa Sprawiedliwości 11 lutego br. W stanowisku, z którego przytoczę tylko dwie ogólne uwagi, stwierdzono między innymi, że: „z wielkim zdziwieniem przyjęliśmy kolejny projekt ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów, tym razem zawodów regulowanych, który dotyczy między innymi zawodu inżyniera budownictwa” oraz „projekt z dnia 31 stycznia 2013 r. zawiera wiele wewnętrznych sprzeczności i niejasności, co może świadczyć o braku znajomości materii autorów projektu”. Co z tego wynika, czy kiedyś to się skończy? Otóż prawdopodobnie dyskusje deregulacyjne prowadzimy w zaczarowanym kole uporczywie i niechęć prawodawcy, braku poszanowania cudzej pracy, gdzie marnowana jest wola pragmatycznego podejścia samorządu oraz wkładany wysiłek. Zniechęcający „spektakl” trwa, czekamy na kolejne odsłony.

Ale potrzeby życia są zgoła inne, modyfikowanie po wielokroć prawa budowlanego nic nie ułatwia, w czym tkwi przyczyna wielu potknięć realizacyjnych, błędów wykonawstwa i spotykanej bylekości oraz ogólnej słabości i marazmu budownictwa. Zapytajmy, w jakiej roli występuje kierownik budowy, który odpowiadając „za wszystko”, jest zatrud-

niony u wykonawcy? Presja pracodawcy, szukającego wszędzie oszczędności dla osiągnięcia możliwie najwyższego zysku, choć niekiedy jest to zysk na minimalnym poziomie, wymusza na kierowniku działania. Zapraszam do zapoznania się z tekstem naszego Czytelnika (str. 10) – celne spostrzeżenia, tylko co dalej?

Każdy, kto pełni samodzielne funkcje techniczne, musi zdawać sobie sprawę z olbrzymiej odpowiedzialności, jaka na nim spoczywa, bowiem wpływa na pełny proces budowlany, dlatego kwestia świadomości i etyki zawodowej powoduje konieczność ciągłego uzupełniania posiadanej wiedzy technicznej oraz korzystania z nowoczesnych rozwiązań technicznych. Zapraszam do lektury ciekawego wywiadu z Zastępcą Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, ponieważ w nowym prawie budowlanym nasz rozmówca upatruje również weryfikacji pewnych rozwiązań.

Na stronach obecnego wydania znajdują Państwo także ciekawy artykuł poświęcony modernizacji dworca kolejowego w Skierniewicach, obiektu jedynego w swoim rodzaju, zdaniem wielu, najbardziej w Polsce, który 10 lat temu został oddany do użytkowania po rewitalizacji.

Tradycyjnie już pierwszy numer przynosi sprawozdania organów i zespołów ŁOIB z minionego roku działalności (skrócone wersje – pełne sprawozdania otrzymają delegaci w materiałach zjazdowych). Pięcioosobowy Zespół przygotowujący Zjazd powołany został uchwałą Prezydium na posiedzeniu 17 stycznia br., a Rada na marcowym posiedzeniu ustaliła propozycje porządku obrad i niektórych dokumentów zjazdowych. XII Zjazd Łódzkiej OIIB odbędzie się 13 kwietnia 2013 r. w sali konferencyjnej Hotelu „Borowiecki” w Łodzi.

Zapraszam do lektury innych ciekawych artykułów naszego kwartalnika, w tym wkładki o Eurokodach, oferty szkoleń i innych informacji.

Grzegorz Cieśliński
Przewodniczący Rady ŁOIB

Spis treści

KALENDARIUM	2
ROZMOWY KWARTALNIKA	5
Nadzór budowlany dzisiaj Wywiad z Jackiem Szerem	5
INWESTYCJE ŁÓDZKIE	8
Wydział Biologii i Ochrony Środowiska UŁ / oprac. Grzegorz Rakowski.	8
W NAJWIĘKSZYM SKRÓCIE	9
Budowlana kodyfikacja / Andrzej Bratkowski	9
FORUM DYSKUSYJNE	10
Fikcja odpowiedzialności / Janusz Galewski. . . . . Po co nam ta Izba? / Piotr Filipowicz	10
ARTYKUŁ PRAWNY	13
Dysponowanie prawami własności / Joanna Dziubińska	13
MODERNIZACJA DWORCA	15
Modernizacja dworca / Ryszard Kaniecki	15
PROJEKTOWANIE WG EUROKODÓW	19
PN-EN 1995-1-1	19
SPRAWOZDANIA	28
Z działalności Rady ŁOIB w 2012 r. / Grzegorz Cieśliński. . . . . Z działalności KK ŁOIB w 2012 r. / Tomasz Kluska, Zbigniew Cichoński Z działalności ROZ ŁOIB w 2012 r. / Beata Ciborska . . . . . Z działalności SD ŁOIB w 2012 r. / Krzysztof Kopacz	28
Z ŻYCIA WYDZIAŁU	41
Badania naukowe dla gospodarki krajowej / Danuta Ulańska. . . . . Złote dyplomy . . . . . / Danuta Ulańska	41
SZKOLENIA	43
INFORMACJE O SKŁADKACH	44

Kalendarium

12 listopada 2012 r. na zaproszenie p.o. Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego Jana Wrońskiego Przewodniczący Rady ŁOIIB wraz z Przewodniczącym OKK Zbigniewem Cichońskim, Okręgowym Rzecznikiem-koordynatorem Beatą Ciborską i Przewodniczącym OSD Krzysztofem Kopaczem uczestniczyli w spotkaniu z powiatowymi inspektorami nadzoru budowlanego w ramach warsztatów szkoleniowych dotyczących nadzoru budowlanego.

14 listopada 2012 r. w Sieradzu mgr Anna Kostrzevska-Krejczy przeprowadziła wykład dla członków Izby pt. „Wybrane zagadnienia z Kodeksu Postępowania Administracyjnego w procedurach przed organami administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego”, który został powtórzony 28 listopada 2012 r. w Bełchatowie.

15 listopada 2012 r. Przewodniczący Rady naszej Izby wziął udział w podsumowaniu działań prewencyjno-promocyjnych pt. „Pracodawca – Organizator Pracy Bezpiecznej” zrealizowanych przez Okręgową Inspekcję Pracy w Łodzi.

W dniach **18-20 listopada 2012 r.** Politechnika Łódzka zorganizowała

II Konferencję Naukową dotyczącą dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej projektu „Innowacyjne środki i efektywne metody poprawy bezpieczeństwa i trwałości obiektów budowlanych i infrastruktury transportowej w strategii zrównoważonego rozwoju”. Projekt jest realizowany w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka – Narodowa Strategia Spójności. Szerzej piszemy o tym na str. 41.

20 listopada 2012 r. członkowie naszej Izby mieli możliwość wysłuchania wykładu na temat: „Ochrona własności intelektualnej w działalności inżyniera: kategorie ochronne i procedury”, który w siedzibie ŁOIIB wygłosiła mgr Joanna Dziubińska – rzecznik patentowy. Zapotrzebowanie na szkolenie z tematyki patentowania zgłoszono podczas obrad XI Zjazdu Sprawozdawczego ŁOIIB.

21 listopada 2012 r. w Sali Konferencyjnej ŁOIIB odbyło się spotkanie członków Łódzkiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych z kandydatem na funkcję prezesa Naczelnej Organizacji Technicznej Wiktoorem Piwowskim rekomendowanym przez Prezydium Zarządu Głównego PZITB. Podczas spotkania kandydat przedstawił swoje poglądy wyborcze na funkcjono-

wanie jednostek organizacyjnych NOT oraz wysłuchał opinii i zapoznał się z problemami Łódzkiej Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych. W spotkaniu wzięli udział m.in.: Prezes Zarządu Łódzkiej Rady Federacji SNT-NOT Mirosław Urbaniak, Przewodniczący Oddziału PZITB w Łodzi Jan Kozicki oraz Wiceprezes Zarządu PZITB w Łodzi Marcin Wieczorek. Kandydata ze środowiska budowlanego wspierała Polska Izba Inżynierów Budownictwa. Organizatorem spotkania była Łódzka OIIB.

22 listopada 2012 r. z inicjatywy ŁOIIB doszło do spotkania z przedstawicielami stowarzyszeń naukowo-technicznych z terenu woj. łódzkiego – sygnatariuszami porozumienia o współpracy z ŁOIIB z 15 stycznia 2004 r. Podczas spotkania zebrani dyskutowali na temat możliwości rozszerzenia współpracy oraz o bieżących problemach środowiska inżynierskiego w związku z zapowiadaną deregulacją zawodów zaufania publicznego i propozycjami zmian w przepisach prawa. Spotkanie zakończyło się podpisaniem nowego porozumienia.

W drugiej części spotkania odbyło się 16. w bieżącej kadencji posiedzenie Prezydium Rady ŁOIIB, podczas którego wysłuchano informacji na temat bieżącej działalności Izby, w tym spraw finansowych i organizacyjnych oraz przyjęto uchwały.

Tego samego dnia w Sali Konferencyjnej PIIB w Warszawie odbyło się I Seminarium pt. „Współpraca SEP z PIIB oraz z izbami okręgowymi” – stanowiące forum wymiany doświadczeń, oceny współpracy i określenia zadań na przyszłość. Obecnie ok. 15% członków samorządu to elektrycy, a znaczna ich część należy do SEP. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele naszej Izby reprezentujący branżę elektryczną: Jan Boryczka i Andrzej Gorzkiewicz.

23 listopada 2012 r. tradycyjnie o godz. 10.00 w siedzibie ŁOIIB rozpoczął się egzamin pisemny na uprawnienia budowlane, do którego zakwalifikowało się 137 osób, w tym 3 osoby z po-

Spotkanie z przedstawicielami łódzkich stowarzyszeń naukowo-technicznych

przedniej sesji egzaminacyjnej. Do egzaminu ustnego przystąpiło 130 osób, w tym 3 zdające powtórnie tylko egzamin ustny. Ostatecznie 126 osób pomyślnie zakończyło sesję i uzyskało decyzję o nadaniu uprawnień budowlanych.

Tego samego dnia Przewodniczący Rady ŁOIIB uczestniczył w otwarciu piątej edycji Ogólnopolskiego Salonu Dekarskiego w Łodzi organizowanego pod hasłem „Budujemy prestiż zawodu dekarza”. Stoiska producentów były miejscem warsztatów, prezentacji i pokazów zorganizowanych dla wykonawców, projektantów, a nawet dla uczniów szkół budowlanych. Salon jest wydarzeniem szkoleniowym, którego istotę stanowi przekazywanie wiedzy przez specjalistów dla specjalistów.

27 listopada 2012 r. w ramach cyklu „Projektowanie konstrukcji wg Eurokodów” mgr inż. Zbigniew Okruszek i dr inż. Marek Wojciechowski z Politechniki Łódzkiej poprowadzili w siedzibie Izby wykład na temat: „Projektowanie posadowień według Eurokodu 7”.

4 grudnia 2012 r. mgr inż. Gerard Korbel przeprowadził w Łodzi drugą część szkolenia z korozji betonu (pierwsza część wykładu odbyła się 8 listopada 2012 r.).

5 grudnia 2012 r. mgr inż. Jerzy Wereszczynski wygłosił w siedzibie Izby wykład pt.: „Umowy w zamówieniach

publicznych w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego i ustawy Prawo zamówień publicznych”.

6 grudnia 2012 r. odbyło się posiedzenie Rady ŁOIIB, podczas którego m.in. omówiono bieżącą działalność Izby, w tym sprawy organizacyjne i finansowe; wysłuchano informacji z działalności organów ŁOIIB; zatwierdzono uchwały podjęte przez Prezydium Rady ŁOIIB oraz przyjęto uchwały Rady ŁOIIB.

8 grudnia 2012 r. podczas III Międzynarodowych Zawodów Pływackich MASTERS członek ŁOIIB Pan Włodzimierz Przytułski ze Zgierza zdobył dwa złote medale – na dystansie 25 m stylem motylkowym oraz na 25 m stylem grzbietowym. Gratulujemy!

10 grudnia 2012 r. odbyły się wybory nowych władz Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Prezesem Zarządu Głównego na XXIV kadencję (2012-2016) ponownie została Ewa Mańkiewicz-Cudny. Gratulujemy i życzymy sukcesów w działalności na rzecz Federacji.

Tego samego dnia firma RECTOR we współpracy z ŁOIIB zorganizowała w naszej siedzibie seminarium na temat sprężonych, belkowo-pustakowych systemów stropowych.

12 grudnia 2012 r. na zaproszenie Prezesa Zarządu prof. Mirosława Urba-

niaka Przewodniczący Rady ŁOIIB uczestniczył w spotkaniu wigilijnym Łódzkiej Federacji SNT-NOT, które odbyło się w restauracji „Satyna” w Łodzi.

14 grudnia 2012 r. podczas zorganizowanego w Instytucie Europejskim przy ul. Piotrkowskiej 262/264 w Łodzi spotkania wigilijnego Oddziału Łódzkiego SEP zasłużeni członkowie zostali odznaczeni medalami stowarzyszeniowymi. Wśród wyróżnionych znaleźli się również członkowie naszej Izby. Gratulujemy!

19 grudnia 2012 r. w godzinach przedwieczornych w siedzibie ŁOIIB rozpoczęło się coroczne uroczyste spotkanie wigilijne, w którym wzięli udział zaproszeni goście, przewodniczący i członkowie organów ŁOIIB oraz pracownicy biura – ponad 90 osób.

21 grudnia 2012 r. w siedzibie naszej Izby odbyło się uroczyste wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych połączone ze ślubowaniem osób, które pomyślnie przeszły przez wszystkie etapy postępowania kwalifikacyjnego i zdały egzamin. W uroczystości wzięli udział: dr inż. Jan Michajłowski – dyrektor Wydziału Infrastruktury Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego, mgr inż. Jan Wroński – p.o. Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Łodzi oraz przedstawiciele Komisji Kwalifikacyjnej i Rady ŁOIIB.

*Wiele radości,
pokoju, nadziei i miłości na nadchodzące*

Święta Wielkiej Nocy

wszystkim Czytelnikom i Przyjaciołom

życzą

Działacze i Pracownicy

Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych

9 stycznia 2013 r. 51 osób wysłuchało w Sali Konferencyjnej ŁOIIB wykładu mgr. inż. Tomasza Błażejewskiego, rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, pt. „Bezpieczeństwo pożarowe budynków w świetle znowelizowanych warunków technicznych”.

11 stycznia 2013 r. na zaproszenie Prezesa Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP Jana Raczyńskiego Zastępcą Przewodniczącego Rady ŁOIIB Pan Piotr Filipowicz uczestniczył w spotkaniu noworocznym Oddziału.

W dniach **15-16 stycznia 2013 r.** w Warszawie odbyła się II Ogólnopolska Konferencja Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego pod hasłem „Problemy techniczno-prawne utrzymania obiektów budowlanych”. W konferencji udział wzięli: Barbara Malec, Piotr Filipowicz, Roman Dąbrowicz oraz Grzegorz Cieśliński.

15 stycznia 2013 r. w siedzibie Izby mgr inż. Dagmara Kupka wygłosiła wykład pt. „Poprawa bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w firmie budowlanej. Praktyczne metody tworzenia planu BIOZ”.

17 stycznia 2013 r. odbyło się posiedzenie Prezydium Rady ŁOIIB, podczas którego omówiona została bieżąca działalność Izby, w tym m.in. sprawy organizacyjne i finansowe. Dyskutowano na temat konieczności przeprowadzenia

działań remontowych w naszej siedzibie, a na koniec przyjęto uchwały Prezydium Rady ŁOIIB.

19 stycznia 2013 r. w Zabrzu odbyła się XXI Gala wręczenia Diamentowych, Kryształowych, Platynowych i Złotych LAURÓW UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI 2012. Jak co roku podczas uroczystości wyróżnione zostały osoby, firmy i instytucje, które odznaczają się szczególną aktywnością w procesie budowania gospodarki rynkowej i jej adaptacji do standardów europejskich. Najwyższe odznaczenie – Diamentowy Laur Umiejętności i Kompetencji 2012 – otrzymał Janusz Lewandowski – komisarz europejski ds. programowania finansowego i budżetu. Wśród wyróżnionych znaleźli się również m.in.: śp. prof. dr hab. Michał Kulesza – doradca społeczny Prezydenta RP, dr Jan Olbrycht – poseł do Parlamentu Europejskiego; Olgierd Dziekoński – Podsekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP. Na zaproszenie Śląskiej OIIB w uroczystości uczestniczył Grzegorz Cieśliński.

Następnego dnia o godz. 11.00 w Kryptyce Katedry Chrystusa Króla w Katowicach Arcybiskup Wiktor Skworec, metropolita katowicki, odprawił uroczystą doroczną mszę świętą w intencji środowisk gospodarczych.

22 stycznia 2013 r. w Sali Konferencyjnej Łódzkiej OIIB dr inż. Janusz Bról z Katedry Inżynierii Budo-

wlanej Politechniki Śląskiej przeprowadził w ramach cyklu „Projektowanie konstrukcji wg Eurokodów” szkolenie pt. „Wymiarowanie konstrukcji drewnianych wg EC5 (PN-EN 1995-1-1:2010) z przykładami obliczeń”.

23 stycznia 2013 r. w Sali Konferencyjnej ŁOIIB przedstawiciel firmy Hilti Poland Sp. z o.o. mgr inż. Tomasz Rzesutek przeprowadził szkolenie: „Systemy mechaniczne i chemiczne zakotwień oraz systemy biernych zabezpieczeń przeciwpożarowych Hilti”.

30 stycznia 2013 r. zainteresowani członkowie ŁOIIB wzięli udział w zorganizowanym przez Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa wyjeździe szkoleniowym na Międzynarodowe Targi Poznańskie BUDMA.

1 lutego 2013 r. w Centrum Konferencyjno-Bankietowym RUBIN przy ul. Lodowej 94 w Łodzi odbył się coroczny Bal Karnawałowy Budowlanych zorganizowany przez Regionalną Izbę Budownictwa w Łodzi w porozumieniu z ŁOIIB. Imprezę uświetnił zespół Jack Pop Band.

6 lutego 2013 r. w Wieluniu przedstawiciel Sopotkiego Towarzystwa Ubezpieczeniowego ERGO HESTIA przeszkolił członków ŁOIIB z zakresu odpowiedzialności cywilnej inżynierów budownictwa.

Nadzór budowlany dzisiaj

wywiad z dr. inż. Jackiem Szerem – Zastępcą Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego

Jakie zmiany zaszły w ostatnim czasie w budownictwie?

W ostatnim okresie obserwowaliśmy znaczny wzrost inwestycyjny, a można nawet powiedzieć skok cywilizacyjny, szczególnie w obszarze budownictwa infrastrukturalnego, co było widoczne do czasu Euro 2012, po czym okazało się, że niektóre inwestycje wyraźnie zwolniły. Dotyczyło to przede wszystkim inwestycji kubaturowych i dużych obiektów sportowych. Na pozostałym obszarze natomiast nie odnotowano tak dużej zapędy i widać nawet pewną stabilizację. Pomimo trudności na rynku budownictwa kubaturowego, inwestycje nadal są prowadzone. Oczywiście, większość firm wprowadza oszczędności, ale nie widać zupełnego zastoju. Niemniej, funkcjonuje w opinii społecznej ogólny pogląd o pewnym załamaniu rynku i jest to w dużej mierze utrwalane medialnie.

W styczniu odbyła się konferencja dotycząca problemów techniczno-prawnych utrzymania obiektów budowlanych. Jakie najważniejsze zagadnienia poruszono i jakie najcie-

kawsze wnioski oraz rady praktyczne dla osób dokonujących przeglądów wynikają z tego spotkania?

Ta konferencja jest kierowana zarówno do osób związanych ściśle z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych, jak i do organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego oraz do środowisk naukowych. Myślę, że zakładane przez nas zadania zostały spełnione, bo to już druga konferencja z tego cyklu organizowana przez GUNB, która cieszyła się znacznym zainteresowaniem. Wzięło w niej udział także liczne grono ekspertów. Tematem przewodnim tegorocznej konferencji były przeglądy obiektów budowlanych, szczególnie w aspekcie oceny ich dalszej przydatności do użytkowania.

Pierwszy wniosek, który się nasuwa, to taki, że zastosowanie nowoczesnych technologii czy wprowadzenie nowych rozwiązań wymusza również stosowanie nowszych narzędzi do oceny stanu technicznego. W referacie wprowadzającym zaprezentowane zostały urządzenia, które pozwalają na nieniszczącą oce-

dr inż. Jacek Szer

Urodził się w 1969 r. w Turku, jest inżynierem budownictwa, absolwentem Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej.

Od 1994 r. pracownik naukowo-dydaktyczny, a od 2003 r. adiunkt w Katedrze Fizyki Budowli i Materiałów Budowlanych na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ. W działalności naukowej specjalizuje się w konstrukcjach murowych i zagadnieniach związanych z absorpcją promieniowania.

W 1997 r. zdobył uprawnienia budowlane bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Jest członkiem Łódzkiej OIIB od 2002 r. i delegatem na Krajowe Zjazdy PIIB w kadencji 2010-2014.

Od 2006 r. sprawował funkcję Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Od 2009 roku był członkiem Rady Wyrobów Budowlanych - organu opiniodawczo-doradczego Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w sprawach dotyczących wyrobów budowlanych.

15 września 2011 r. został powołany przez Ministra Infrastruktury na stanowisko Zastępcy Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Autor lub współautor wielu referatów naukowych, opinii i projektów technicznych.

nę obiektu. Do dużej rzeszy inżynierów powinna trafić myśl, że przy przeglądach trzeba korzystać z nowinek technicznych i urządzeń dostępnych już na rynku na szeroką skalę, chociaż nadal rzadko stosowanych.

Należałoby się także zastanowić, czy nie powinno się dołączać do obiektów instrukcji użytkowania – przynajmniej do tych o dużej kubaturze czy też przeznaczonych dla dużej liczby ludzi. Obiekt budowlany jest skonstruowany z wielu elementów, które nieprawidłowo użytkowane mogą spowodować szybsze niszczenie lub doprowadzić do katastrofy budowlanej. I to jest dość ważny argument przemawiający za tym, żeby wprowadzić taką instrukcję. Powinien ją sporządzać projektant po wykonaniu obiektu. Pozwoliłoby to na bezpieczne użytkowanie obiektu budowlanego, bez naruszania jego struktury. Zastosowanie takich instrukcji dawałoby większą pewność właściwej eksploatacji.

Kolejny wniosek to konieczność doksztalcania kadry technicznej, zarówno tej, która obsługuje obiekt bezpośrednio, jak i tej wykonującej przeglądy. Wymogiem dzisiejszych czasów, kiedy tak szybko zmienia się technologia czy rodzaj stosowanych materiałów, jest uaktualnianie wiedzy. Każdy z nas, mający możliwość wykonywania samodzielnych funkcji technicznych, powinien pamiętać, że bez doksztalcania nie jesteśmy w stanie skutecznie funkcjonować. Ważna tu jest również kwestia świadomości i etyki w zawodzie. Inżynier musi mieć przekonanie, że ma duży wpływ na proces budowlany i to zarówno w trakcie budowy, jak i po jej zakończeniu, a jednocześnie musi wiedzieć, że ponosi olbrzymią odpowiedzialność.

Katastrofy budowlane w Polsce – jak wygląda w tej chwili sytuacja: czy jest ich więcej? Jakie są najczęstsze powody ich występowania?

GUNB od 1995 r. prowadzi analizę w tym zakresie, z której wynika, że do 2011 r. miało miejsce w Polsce prawie 5,5 tysiąca katastrof. W ostatnim podsumowanym 2011 roku było ich ok. 650. Biorąc pod uwagę cały siedemnastoletni okres badawczy, tendencja wzrostowa jest widoczna, ale nie można mówić o jakiejś konkretnej zależności. Wzrost liczby katastrof spowodowany jest w większości zdarzeniami losowymi, a konkretniej – czynnikami związanymi z atmosferą. Huraganowe wiatry, intensywne opady atmosferyczne i powodzie to czynniki najczęściej powodujące katastrofy budowlane w ostatnich czasach, co widać wyraźnie w naszych zestawieniach. Z naszych analiz wynika również, że większość katastrof występuje w trakcie eksploatacji. Wiąże się to z tym, że użytkowane obiekty podlegają działaniom sił natury i innym czynnikom losowym (wybuchy gazu, pożary itp.). W trakcie budowy natomiast odnotowano zdecydowanie mniej katastrof.

Na ogół katastrofa spowodowana jest ciągiem przyczyn. Można by tutaj wymienić ich cały szereg, ale najbardziej znaczące i widoczne to błędy popełnione przy projektowaniu (np. przyjęcie złych schematów statycznych, niewłaściwych

rozwiązań materiałowych czy schematów obciążeń, złe założenia warunków gruntowych itp.). Także nieprawidłowości w trakcie wykonania, zastosowanie złych wyrobów budowlanych czy niewłaściwych technologii mogą także prowadzić do katastrofy.

Kolejna grupa katastrof jest związana z niewłaściwym utrzymaniem, np. użytkowaniem obiektu niezgodnie z przeznaczeniem, stosowaniem nieodpowiednich obciążeń (innych niż te, które były przewidziane w projekcie), złym stanem technicznym. Duże znaczenie ma też wykonywanie prawidłowych przeglądów, co czasami może uchronić przed katastrofą.

Egzekwowanie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie – jak funkcjonuje i czy sprawdza się obecny model?

Egzekwowanie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie to zadanie ustawowe zastrzeżone dla Izby, a nadzór budowlany jest wnioskodawcą. Być może zbyt pobłażliwie są czasem traktowane niektóre sprawy i model ten powinien być nieco zmieniony. Być może członkowie wyrażają w trakcie postępowania skruczę, co wpływa na orzeczenie, jednak jeśli występują negatywne zdarzenia, to one powinny być piętnowane, bo tylko w ten sposób możemy doprowadzić do bardziej etycznego działania.

Trwają prace nad nowelizacją prawa budowlanego i to jest dobry czas na weryfikację pewnych rozwiązań prawnych. Należy tutaj odwołać się przede wszystkim do etyki zawodu. Każdy inżynier, pełniąc samodzielne funkcje techniczne, musi sobie zdawać sprawę z dużej odpowiedzialności, która na nim ciąży. Ale Izba powinna także zastanowić się, co można zrobić, aby poprawić jakość usług oferowanych przez członków i zwiększyć ich odpowiedzialność.

Jakie zmiany w prawie budowlanym, istotne także z punktu widzenia nadzoru, czekają nas w najbliższym czasie?

W obszarze dotyczącym budownictwa procedowana jest nowelizacja ustawy – Prawo budowlane, na etapie projektu jest zmiana ustawy o wyrobach budowlanych, poza tym trwają prace Komisji Kodyfikacyjnej, która ma opracować Kodeks Budowlany.

Prawdopodobnie najszybciej dotknie nas zmiana ustawy o wyrobach, ponieważ 1 lipca br. wchodzi w życie w całości Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (tzw. CPR), które zmienia nieco dotychczas obowiązujące zasady. Sposób oznaczania pozostaje bez zmian, natomiast będzie kładziony nacisk na właściwości użytkowe. Musieliśmy dopasować pewne rozwiązania, które są w naszej ustawie, do tego co jest w CPR i obowiązuje całą Unię Europejską. W związku z tym zmieniły się definicje, np. deklaracja krajowa, zgodności czy certyfikat zostaną zastąpione deklaracją właściwości użytkowych itd. Zmieni się więc nazewnictwo, ale również sam opis wyrobu. Będą musiały być

deklarowane właściwości użytkowe, czego wcześniej nie wymagano w takim zakresie.

Wspomniane zmiany z całą pewnością pociągną za sobą zmianę warunków technicznych, zresztą CPR wprowadza również siódmy wymóg podstawowy, tzw. „zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych”, a to będzie skutkowało zmianą warunków technicznych oraz innych rozporządzeń.

Na czym polega dzisiaj nadzór rynku wyrobów budowlanych i jak on przebiega?

Kontrola wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych to jeden z obszarów działań nadzoru budowlanego, a reguluje go ustawa o wyrobach budowlanych z 2004 r., która doczekała się kilku nowelizacji. Na jej podstawie nadzór budowlany kontroluje zarówno producentów jak i sprzedawców, ma również prawo do kontroli placu budowy. W większości odbywa się to poprzez inspekcje prowadzone przez pracowników wojewódzkich inspektoratów nadzoru budowlanego, ponieważ sprawami tymi w pierwszej instancji zajmuje się Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, a w drugiej – Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego (inaczej niż w innych sprawach, gdzie pierwszą instancją jest Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego). Inspekcji terenowych dotyczących wyrobów budowlanych odbywa się dość dużo, przede wszystkim u sprzedawców i producentów, a nieco mniej na budowach. Myślę, że ten rynek obecnie na pewno wygląda lepiej niż kilka lat temu. Przed wprowadzeniem ustawy o wyrobach budowlanych regulował te kwestie jeden z artykułów Prawa budowlanego, natomiast dzisiaj czuwa nad tym nadzór budowlany w zakresie zgodnym z ustawą, a ponadto kierownicy i inspektorzy na placu budowy, czyli osoby sprawujące samodzielne funkcje techniczne. Myślę więc, że sytuacja dotycząca wprowadzania do obrotu dobrej jakości wyrobów staje się coraz lepsza.

Jak wygląda współpraca nadzoru budowlanego z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa i jakie są możliwości?

Obszar współdziałania mamy bardzo szeroki, ponieważ nasze służby nadzorują proces inwestycyjny, a później eksploatację. W tym procesie występują inżynierowie jako osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne. I to oni pierwsi mogą dostrzec problem, który może być zagrożeniem, zarówno w trakcie budowy, jak i w czasie późniejszej eksploatacji, a także przeprowadzając przeglądy, przygotowując ekspertyzy czy opinie. Oni bezpośrednio są wykonawcami czy odbiorcami działań technicznych w obiektach budowlanych. I od tych inżynierów oczekujemy pełnej informacji i współpracy z nadzorem, bo tylko wtedy możemy się ustrzec przed awarią czy katastrofą.

Nie uchylamy się też od współpracy w ramach doskonalenia wiedzy dotyczącej stosowania przepisów prawnych, bo dla nas ważna jest prewencja, a problemy wolelibyśmy roz-

wiązywać przed ich powstaniem. Jesteśmy organem administracji, który nadzoruje pewne działania, ale również działa prewencyjnie poprzez sygnalizowanie zaobserwowanych niekorzystnych zjawisk czy miejsc newralgicznych, gdzie nieprawidłowości mogą powstać zarówno na etapie budowy obiektu, jak i jego późniejszej eksploatacji.

Wielokrotnie występowaliśmy do ustawodawcy o zmiany w przepisach. Jeżeli widzimy jakieś luki prawne to właśnie w tych obszarach chcemy współdziałać. Również gdy dostajemy informacje od Izby o problemach – staramy się zmierzać w kierunku ich rozwiązania.

Jakie istotne problemy stoją obecnie przed nadzorem budowlanym?

Wymienię tylko kilka czynników, które dzisiaj mogłyby nam ułatwić pracę. Najważniejszą sprawą jest znaczny wzrost liczby inwestycji przy niezmiennym stanie zatrudnienia naszej kadry. Problemem jest, że przy ograniczonych możliwościach finansowych musimy zatrudniać osoby z pełnymi uprawnieniami. Takie osoby na rynku pracy są powszechnie pożądane, więc ich zatrudnienie wymaga sporych nakładów finansowych, a nadzór budowlany dysponuje ograniczonymi kwotami.

Istnieje konieczność ustawicznego kształcenia naszej kadry zarówno w zakresie orzecznictwa, jak i technicznym. Nie możemy sobie pozwolić na niezajomość nowych technologii, które stosuje się na budowie czy orzecznictwa sądowego lub zmian w przepisach.

Oczywiście, dobrze byłoby, gdyby zmiany w prawie nie były tak częste, bo za zmianą przepisów postępuje zmiana linii orzeczniczej sądów. To przeszkadza w pracy, bo zdarza się, że orzecznicy są zaskakiwani wyrokami sądów. Stabilność linii orzeczniczej pozwoliłaby nam na wydawanie większej liczby orzeczeń, które byłyby utrzymywane w sądach.

A jakie zadania stoją przed nadzorem budowlanym w tym roku?

Nadzór budowlany jest powołany po to, by kontrolować proces inwestycyjny i użytkowanie obiektów budowlanych – to jego podstawowe zadanie. Czeką nas ciekawy rok, bo procedowane są trzy zmiany ustaw, w tym ustawa o wyrobach budowlanych, która wejdzie na pewno w tym roku, być może Kodeks Budowlany, do którego w tym roku może powstanie część założeń, a my będziemy się włączać w te prace. W Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego może powstać punkt kontaktowy, którego utworzenie przewiduje rozporządzenie Rady Europy. Będzie to przede wszystkim punkt informacyjny o wyrobach budowlanych z całej Unii, będą do niego wpływały pytania dotyczące wyrobów budowlanych, możliwości ich stosowania.

fot. Grzegorz Rakowski

Wydział Biologii i Ochrony Środowiska UŁ

Przejeżdżając w pobliżu wyższych uczelni zlokalizowanych w naszym mieście, widzimy zupełnie inne budynki aniżeli te, które pamiętamy z naszych studenckich czasów. Politechnika Łódzka widziana od strony ulicy Wólczańskiej, Akademia Sztuk Pięknych przy ul. Wojska Polskiego czy budynki uniwersyteckie – to nowoczesne gmachy, z których możemy być dumni.

Jednym z zasługujących na uwagę jest budynek Uniwersytetu Łódzkiego – Wydział Biologii i Ochrony Środowiska przy ul. Pomorskiej 141/143. Inwestycja została zrealizowana w latach 2009-2011 ze środków pozyskanych z Unii Europejskiej. Całkowity koszt (łącznie z wyposażeniem) – 37 040 000 zł. Kubatura budynku: 30 650 m³, powierzchnia netto: 4981 m².

Budynek wykonywała firma SKANSKA SA, Oddział Budownictwa Ogólnego w Lesznie.

Projektanci: mgr inż. arch. Iwona i Andrzej Pietkiewiczowie (architektura), mgr inż. Andrzej Banys (konstrukcja), mgr inż. Rafał Rydzyński (instalacje: c.o., wentylacji, klimatyzacji i gazu), mgr Anna Moll (instalacje wod.-kan.), mgr inż. Tadeusz Sikorski (instalacje elektryczne).

Kierownikiem budowy był mgr inż. Maciej Długaszewski.

Nadzór inwestorski pełnił mgr inż. Andrzej Kowara, kierownik Biura Inwestycji i Nieruchomości UŁ, dzięki któremu podajemy powyższe informacje.

oprac. Grzegorz Rakowski

Budowlana kodyfikacja

Każdy z nas w swojej praktyce budowlanej – niezależnie od tego, czy jako projektant lub kierownik budowy, czy jako funkcjonariusz państwowego nadzoru budowlanego lub inspektor nadzoru z ramienia inwestora – co i rusz nadziewał się na różne bariery administracyjne, a często wprost na absurdy wynikające z naszego obowiązującego dziś porządnego nieporządku prawnego. Ja sam zmagalem się z tym problemem na wszystkich możliwych stanowiskach, które mi przyszło pełnić w ciągu kilkudziesięciu lat działalności w budownictwie. Naprawiać próby, które podejmowałem dwukrotnie ministrując, nie mogły przebić się przez ciała ustawodawcze, bo raz obstrukcja żółdkowa posła Dyki przedwcześnie zakończyła działalność rządu Hanny Suchockiej, a drugi raz bo gabinet Marka Belki nie miał szans na zdobycie większościowego poparcia wśród lewych i prawych mniejszości zasiadających wówczas w ławach poselskich.

Z dużym więc zadowoleniem i nadzieją przywitałem powołanie specjalnej komisji rządowej, której powierzono przygotowanie wewnętrznie spójnej i przedmiotowo całościowej ustawy bądź kodeksowego zbioru praw rządzących budownictwem w szerokim tego słowa rozumieniu. Tyleż rozsądnie, co odpowiedzialnie przyjęto przy tym, że przygotowanie tego rodzaju całkiem nowego aktu nie nastąpi z dnia na dzień, lecz po dwóch-trzech latach intensywnej pracy zespołu ludzi dobranego prawdziwie wg kompetencji.

Zatem dla historii polskiego budownictwa zapiszmy – 10 lipca 2012 r. Prezes Rady Ministrów podpisał Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego (Dz. U. RP z dnia 26 lipca 2012 r., poz. 856), a następnie, trzy miesiące póź-

niej, powołał jej kilkunastoosobowy skład z przewodniczącym prof. Zygmuntem Niewiadomskim na czele.

W Komisji dominują oczywiście prawnicy. Jest ich dwunastu, w tym sześciu profesorów, a wśród nich takie tuzy „administratywistyki” jak Hubert Izdebski czy Roman Hauser, nie mówiąc już o samym Przewodniczącym Komisji. Spoza środowiska jurystów w skład Komisji weszło pięć osób, w tym dwóch architektów oraz trzech inżynierów budowlanych (między nimi również piszący te słowa).

Pierwszych kilka posiedzeń Komisji poświęcone były czemuś, co można określić jako rozpoznawanie pola, czyli próbie zidentyfikowania formalnych i nieformalnych podstaw dalszych poczynań legislacyjnych.

Zaczęto od przeglądu polskiego prawa budowlanego, począwszy od Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 1928 roku, które było tematem wszechstronnego i bardzo docieklivego prawnie referatu członka Komisji, prof. Marka Szewczyka z poznańskiego UAM. Kolejne sesje poświęcone były ustawodawstwu zagranicznemu (Niemcy, Hiszpania, Francja, Litwa oraz Wielka Brytania i Skandynawia). Referentami były m. in. sędzia litewskiego NSA Veslava Ruskan i prof. Joanna Kopietz-Unger, która przez wiele lat pracowała we władzach urbanistyczno-budowlanych w Niemczech, a także arch. Krzysztof Tranda, który przez ostatnie kilkanaście lat uprawiał swój zawód we Francji.

Bardzo ciekawą i w pewnym sensie dla mnie odkrywczą była analiza dotychczasowego orzecznictwa naszego Trybunału Konstytucyjnego zaprezentowana na kolejnej sesji przez członka Komisji prof. Romana Hausera, skądinąd Prezesa NSA. Nie miałem dotąd świadomości, jak dalece konkretne zapisy Konstytucji RP ograniczają dziś pole racjonalizowa-

nia polskiego systemu planowania przestrzennego i w ogóle gospodarki przestrzennej. Sprawa ta zresztą w jakimś stopniu tłumaczy, dlaczego w ostatnich latach stosowano w tej mierze legislacyjne wytrychy w postaci uchwalania różnych specustaw.

Poniekąd związaną z tym sprawą jest nieprzystawalność niektórych konstytucyjnie uzasadnianych postanowień obowiązującego kodeksu postępowania administracyjnego do realiów występujących w praktyce budowlano-inwestycyjnej. Czy będzie to wymagało zaproponowania *lex specialis*, czy ekstrakorekty kpa, okaże się później, ale niewątpliwie trzeba wreszcie zlikwidować np. takie bzdury jak uchylanie decyzji o pozwoleniu na budowę obiektu w chwili, kiedy jego wykonanie zostało praktycznie nieodwracalnie zaawansowane lub nawet obiekt ten został wybudowany i oczekuje już tylko pozwolenia na użytkowanie.

Jeśli dodatkowo uwzględnimy ograniczenia związane m.in. z ochroną wartości określanych wysokocennymi (ład przestrzenny, środowisko, zabytki itp.), trzeba stwierdzić – im dalej w las, tym więcej drzew. Zadanie, które stoi przed Komisją, jest najeżone wieloma przeciwnościami. I niby o tym wiadomo było od dawna, ale dopiero pełna identyfikacja trudności, które stoją na przeszkodzie pożądanej kodyfikacji budowlanej, pokazuje, że ich pokonanie będzie piekielnie trudne. Mam nadzieję, że w tym składzie Komisja jednak wyjdzie z tego.

Plan pracy Komisji przewiduje sześć kroków. Wstępne prace badawczo-analityczne mamy za sobą. Do marca bieżącego roku ocenione mają być dotychczas w różnych środowiskach opracowane nowelizacje dziś obowiązujących ustaw wraz z wysłuchaniem ich autorów. Do lipca sformułowane będą podstawowe tezy Kodeksu, po czym nastąpią bezpośrednie prace legislacyjne, które powinny się skończyć w czerwcu 2014 roku. A co będzie później – zobaczymy!

Fikcja odpowiedzialności

Skutki złego prawa będą widoczne dopiero po pewnym czasie. Nie czas więc na kolejne zmiany w Prawie budowlanym – potrzeba napisania nowego Prawa budowlanego – pisze nasz Czytelnik.

W listopadowym numerze miesięcznika „Inżynier Budownictwa” (11/2012) ukazał się tekst pt. *Odpowiedzialność inwestora za wybór kierownika budowy*, w którym poruszony jest temat odpowiedzialności zawodowej i odpowiedzialności ustawowej.

Przez wiele dziesiątków lat byłem kierownikiem różnych budów i sam nadzorowałem (w imieniu inwestora) wiele różnych obiektów, a więc wykonywałem powierzone mi obowiązki w zgodzie z obydwojoma uregulowaniami. Świąteczno-noworoczny czas podsumowania tego, co za mną i refleksji, co przyniósł miniony rok nam budowlącom, nie nastroił mnie optymistycznie. Niedawno popękały autostrady, potem nowo budowany most na zakopiance groził zawaleniem. Ostatnio nie można było odprowadzić wody z basenu narodowego, a teraz kruszy się beton na lotnisku. Dodatkowo, w czasie, gdy wielkie środki finansowe są kierowane właśnie na inwestycje budowlane – setki firm bankrutuje. Czy nie potrafimy już nawet betonu porządnie wylać? Co się dzieje w tym naszym „bajorku budowlanym”?

Ale jak powiada przysłowie – „ryba psuje się od głowy”. I nie chodzi mi tylko o brak fachowości wśród kierujących budownictwem (w szerokim tego słowa znaczeniu). Myślę, że to „zło” zaczęło się u źródła, czyli w samym prawie. I znów nie będę się rozwodził nad złym prawem dotyczącym postępowań przetargowych, które poprzez kryterium najniższej ceny preferuje (poprzez niechęć, a nawet strach urzędnika przed podejrzeniem i odpowiedzialnością) firmy słabe, firmy-krzaki czy wręcz firmy-słupy.

Nie mówię o tym, że gdyby wykonawca chciał wykorzystać dosłownie ustawę Prawo zamówień publicznych – to wyko-

nany dom nie byłby tym domem z projektu, nie miałby tych instalacji jak w projekcie i nie byłby wykonany z materiałów, jakie projektant i inwestor sobie wymyślił. Bo byłby to dom, ale jakiś taki „równoważny”.

A o co mi chodzi? Ano o to nasze kochane Prawo budowlane. Pozwalam sobie zwrócić uwagę na brak logiki, a nawet działanie naszego prawa na szkodę inwestora. Doznaję (jak się ostatnio modnie mówi) „dysonansu poznawczego”. Bo sam już nie wiem, czy my budowlancy tak wszyscy nasiąkliśmy kolejnymi „zmianami legislacyjnymi”, że jest nam *wsjo rawno* czy korytarze są poziome czy pionowe i czy już tak w tym codziennym „wyścigu szczurów” „oczadziliśmy”, że nie widzimy, w jakiej nierzeczywistości żyjemy?

Zacytuję więc nasze Prawo budowlane, które np. w art. 18 ust. 1 stanowi, że: „do obowiązków inwestora należy zorganizowanie procesu budowy (...) w szczególności zapewnienie objęcia kierownictwa budowy przez kierownika budowy”. A więc to do inwestora należy wybór/powołanie/zgłoszenie kierownika budowy.

OK. Ale niech no jakiś inwestor, który chce sobie wybudować zakład produkcyjny, most, drogę czy ciepłownię albo elektrownię wiatrową lub przyłączy gazowe, albo nawet cukrownię, piekarnię czy pawilon handlowy, weźmie sobie firmę wykonawczą – i niech spróbuje swojego znajomego ustanowić tam jako kierownika budowy. Śmieszne?

Powszechną jest praktyką, że inwestor ustanawia kierownikiem budowy osobę zatrudnioną w wykonawcy. Czy nie wiadać, że jest to ustawowa zagwarantowana prawnie fikcja odpowiedzialności? Ano fikcja, ale tak się do tego już przyzwyczailiśmy jak ten Łysek z pokładu Idy, który

całe życie ciągnie wagoniki z węglem, nie wiedząc, że już oslepl.

Jakże często inwestor dopiero w sądzie dowiaduje się, że sam jest sobie winien, że jego kierownik czegoś na jego budowie nie dopilnował, że przecież to jego (inwestora) kierownik działał na jego szkodę. I nie dziwny się – bo przecież tenże kierownik budowy (najnormalniej w świecie) działał, ALE na rzecz tej drugiej strony kontraktu/umowy – na rzecz wykonawcy, od którego przecież brał pensję.

Inny kuriozalny zapis w naszej kochanej ustawie Prawo budowlane: art. 17 stanowi, iż „uczestnikami procesu budowlanego, w rozumieniu ustawy, są: – inwestor, – inspektor nadzoru inwestorskiego, – projektant, – kierownik budowy”. OK. Inwestorem może być osoba fizyczna lub osoba prawna. Ale kierownikiem budowy, projektantem czy inspektorem nadzoru może być tylko osoba fizyczna. A dlaczego nie ma tutaj w ogóle wykonawcy – równoważnie do podmiotu jakim jest inwestor – jako osoby fizycznej lub osoby prawnej?

Pytam: kto i kiedy wsadził nam ten granat za koszulę, żeby tak dalece znieść odpowiedzialność z wykonawcy? No, bo w świetle naszej ustawy wykonawca ani nie jest uczestnikiem procesu budowlanego, ani nie odpowiada za... kierowanie robotami.

Fikcja odpowiedzialności? Ano, fikcja i to zagwarantowana prawnie – ale tak się do tego już przyzwyczailiśmy, jak ten chomik w okrągłym pudełku biegniemy naprzód, biegniemy i dopiero gdy ten granat obryzga nas samych lub nasze otoczenie, to wtedy budzimy się z ręką w nocniku.

W firmie, w której obecnie pracuję (a która jest dużym inwestorem), mówię

często swoim kolegom: w życiu także obowiązuje zasada znana z lekcji fizyki, tzw. zasada masy bezwładności – na razie życie toczy się w swoich utartych koleinach, ale skutki złego prawa będą widoczne dopiero po pewnym czasie. I nie daj Panie B., obyśmy nie trafili na cwane go wykonawcę, któremu będzie się chciało nas wyrolować – bo tak nas „sczyścić”, że kamień na kamieniu nie zostanie.

A ponieważ już słyszę prawników, którzy mnie budowlańca chcą „zagłuszyć i zdołować”, wymachując wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 20 kwietnia 2005 r. (sygn. akt II SA/Sz 45/2004), w którym czytamy: „...konsekwencje związane z wyborem kierownika budowy ponosi inwestor”, odpowiem tak:

Po pierwsze, jakie prawo, takie wyroki sądów – czyli jeżeli do komputera włożymy byle jakie dane, to komputer bardzo logicznie, z dokładnością do czwartego miejsca po przecinku poda nam wyniki, ale byle jakie.

Po drugie, inwestor jest od tego i tylko od tego, żeby wiedział, co chce wybudować, żeby miał pieniądze i żeby zapłacił za wykonane roboty, powiem nawet więcej – żeby współfinansował swoją inwestycję. Nie jest od „znania się” na robocie i organizowania budowy (pomijam tutaj sprawę legalności działania inwestora, czyli posiadania prawa do budowania), a jeżeli zechce zadbać o swój interes, to niech sobie powoła inspektora nadzoru.

Po trzecie, wykonawca jest od tego, żeby wykonał zgodnie z projektem, zgodnie ze sztuką budowlaną i zgodnie z umową (bo na to się kształcił, na to zatrudnia fachowców i na tym zarabia pieniądze), a ponadto, powinien zawsze mieć prawo żądania od inwestora partycypacji w kosztach budowy w czasie jej trwania (w szczególności finansowania materiałów dostarczonych na plac budowy).

Bo to co się dzisiaj dzieje to jawne zbójectwo inwestorów wobec wykonawców (*vide* autostrady).

inż. Janusz Galewski

Po co nam ta Izba?

To pytanie w szerokich kręgach inżynierów pojawiło się po raz pierwszy w latach 2001-2003, kiedy powstawała Polska Izba Inżynierów Budownictwa, a w ślad za nią izby okręgowe. Mogłoby się wydawać, że po dziesięciu latach działalności nie budzi już niczych wątpliwości sens istnienia samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, który zakorzenił się w świadomości zarówno tych, którzy do niej należą, jak i niezrzeszonych. Myślę, że warto od czasu do czasu przypomnieć, czym zajmuje się Izba i jakie przynosi korzyści całemu środowisku, jak również poszczególnym jej członkom oraz wykazać, że obiegowa teza sprowadzająca się do słów „płacę i nic z tego nie mam” jest z gruntu fałszywa.

Jubileuszowy rok 2012, w którym powstała (po raz pierwszy od początku istnienia Izby) konieczność niewielkiego podniesienia składek członkowskich, przyniósł dość nieoczekiwanie powrót do toczonych przed dziesięcioleciem dyskusji nad istotą i sensem istnienia samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Niestety, prowadzone w tym zakresie wymiany zdań i ścierające się poglądy – zmierzające w konkluzji do negacji istnienia Izby – opierają się najczęściej wyłącznie na niezadowoleniu wynikającym bezpośrednio z nieuchronności ponoszenia kosztów utrzymania Izby, co przekłada się na konieczność płacenia obowiązkowych składek członkowskich.

Chciałbym w tym miejscu przypomnieć, w ogólnym zarysie, co samorząd zawodowy inżynierów budownictwa oferuje swoim członkom.

Chyba najważniejszym elementem jest **zbiorowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej** związane z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Minęły już czasy, kiedy ubezpieczenie poszczególnych osób nie było potrzebne, ponieważ odpowiedzialność cywilną za wyrządzone szkody ponosili pracodawcy. Obecnie, w warunkach ustroju kapitalistycznego, winę za powstałe straty przypisuje się konkretnym osobom i to one ponoszą ich koszty. W tej sytuacji wykonywanie jakichkolwiek czynności bez ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej uznać należy za co najmniej

lekkomyślne. Składka roczna za rok 2013, wynegocjowana przez PIIB, przy sumie ubezpieczenia 50 000 zł. wynosi 79,00 zł. Istnieje możliwość indywidualnego zwiększenia sumy ubezpieczenia przy odpowiednim zwiększeniu składki. W latach 2000-2001, przed powstaniem Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, indywidualne dobrowolne ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej przy podobnej sumie ubezpieczenia kosztowało około 1000 złotych rocznie.

Niezwykle ważnym aspektem towarzyszącym życiu zawodowemu inżyniera budownictwa jest konieczność stałego podnoszenia poziomu wiedzy technicznej i jej rozszerzanie o nowe zagadnienia wynikające z wprowadzania nowych technologii, a także zmieniających się przepisów obowiązujących w sferze budownictwa. Uparte bazowanie wyłącznie na wiedzy nabytej w okresie studiów bez jej stałego uzupełniania prowadzi nieuchronnie do faktycznego obniżania posiadanych kwalifikacji i przydatności zawodowej. Dbając o stałe podnoszenie poziomu wiedzy technicznej swoich członków, izby okręgowe organizują liczne szkolenia techniczne. Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa organizuje szkolenia zarówno w swojej siedzibie przy ul. Północnej 39 w Łodzi jak również – w celu zwiększenia dostępności i ułatwienia dojazdu – w innych miejscowościach naszego województwa. Poziom prowadzonych szkoleń stale się podnosi, zatrudniani są coraz lepsi, sprawdzeni

wykładowcy. W celu zwiększenia atrakcyjności szkoleń, niektóre z nich połączono z wycieczkami na ciekawe budowle. Dokłada się wielu starań mających na celu zachęcanie członków do uczestnictwa. Frekwencja na szkoleniach wykazuje niewielki wzrost, ale wciąż nie jest zadowalająca i wynosiła w roku 2012 około 25 osób na jedno szkolenie.

Inną formą doskonalenia zawodowego jest uczestnictwo w ogólnopolskich konferencjach naukowo-technicznych. Rada ŁOIIB uchwaliła regulamin pozwalający na dofinansowanie członkom udziału w konferencjach, a także seminariach naukowo-technicznych.

Podnoszenie kwalifikacji to także nauka języków obcych. Z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej przed inżynierami budownictwa otworzyły się szerokie możliwości atrakcyjnej pracy poza granicami naszego kraju oraz w firmach zagranicznych działających w Polsce, pod warunkiem odpowiedniej znajomości wymaganego języka. I na tym polu Izba wychodzi naprzeciw potrzebom swoich członków organizując kursy językowe oraz dofinansowując uczestnictwo w nauce języka organizowanej przez inne podmioty.

Istotnym elementem mającym wpływ na podnoszenie poziomu wiedzy inżynierskiej jest czytelnictwo prasy fachowej. W tym zakresie samorząd zawodowy oferuje dwa tytuły, które każdy członek Izby otrzymuje drogą pocztową w ra-

mach opłacanych składek. W przypadku osób należących do Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa są to: ogólnopolski miesięcznik „Inżynier Budownictwa” oraz lokalny „Kwartalnik Łódzki”. Izba dopłaca również do indywidualnych prenumerat czasopism naukowo-technicznych. Członkowie Izby mają prawo do prenumerowania dwóch dofinansowywanych tytułów w atrakcyjnej cenie 2 zł za egzemplarz (różnicę dopłaca Izba).

Od początku istnienia Izby na zjazdach okręgowych i krajowych członkowie zgłaszali postulat ułatwienia dostępu do norm. Po długich i trudnych negocjacjach z Polskim Komitetem Normalizacyjnym, w roku 2012 podstawowe normy budowlane zostały bezpłatnie udostępnione wszystkim członkom Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa on-line.

Mówiąc o świadczeniach Łódzkiej OIIB na rzecz swoich członków, nie sposób nie wspomnieć o działalności samopomocowej funkcjonującej od pierwszych miesięcy istnienia Izby. Po rozpatrzeniu złożonych wniosków Izba udziela bezzwrotnych zapomóg członkom znajdującym się w trudnej sytuacji losowej. Maksymalna wysokość zapomogi wynosi 3000 złotych. Można również ubiegać się o sfinansowanie składki członkowskiej na okres jednego roku. Mimo ogólnie dostępnych informacji członkowie ŁOIIB rzadko korzystają

z tej formy wsparcia ze strony samorządu zawodowego. W roku 2012 kwota zarezerwowana w budżecie ŁOIIB na działalność samopomocową nie została w pełni wykorzystana.

Pracujący indywidualnie inżynierowie często mają kłopoty spowodowane brakiem znajomości i właściwej interpretacji obowiązujących w budownictwie przepisów prawnych. W Łódzkiej OIIB funkcjonuje Dział Prawny, do którego obowiązków należy między innymi udzielanie bezpłatnych porad prawnych związanych z wykonywaniem zawodu inżyniera. Na pewno warto zasięgnąć opinii prawnika w celu uniknięcia błędów mogącego spowodować przykre konsekwencje z zakresu odpowiedzialności zawodowej lub dyscyplinarnej, a niekiedy nawet odpowiedzialności karnej.

Jak powszechnie wiadomo, członkowie samorządu zawodowego inżynierów budownictwa są przedstawicielami wszystkich specjalności inżynierskich związanych z budownictwem poza architektami-projektantami należącymi do Izby Architektów RP. W tak różnorodnej zawodowo grupie za szczególnie istotne należy uznać działania integrujące całe środowisko skupione w ŁOIIB. W tym celu od kilku lat organizowane są pikniki inżynierskie odwiedzane przez coraz liczniejsze grupy uczestników. W roku 2012 po raz pierwszy zorganizowano spływ kajakowy na rzece Pilicy zakończony wspólnym grillowaniem. W innych okręgach organizowane są zawody pływackie i kluby brydżowe.

Jak wynika z przytoczonych przykładów, oferta samorządu zawodowego, w tym Łódzkiej OIIB, na rzecz członków w miarę upływu lat i zbierania kolejnych doświadczeń poszerza się. Trzeba z niej po prostu korzystać, a istnienie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa traktować jako sukces całego środowiska inżynierskiego, a nie kolejne utrapienie prowadzące się wyłącznie do ponoszenia nowych wydatków.

Środowiskowe zasady wyceny prac projektowych – 2012

Informujemy, że w siedzibie ŁOIIB (pok. 6) dostępne są nowe *Środowiskowe zasady wyceny prac projektowych – 2012* (Izba Projektowania Budowlanego, Warszawa 2012).

Środowiskowe Zasady obejmują całość zagadnień inwestycyjnych i umożliwiają wycenę praktycznie wszystkich prac projektowych: w każdym stadium, dla każdego budynku, obiektu, inwestycji liniowej, instalacji, konstrukcji i urządzeń specjalistycznych oraz usług inżynierskich, jak: ekspertyzy, raporty, oceny, nadzory autorskie i inwestycyjne, działania inżyniera kontraktu wg wymagań FIDIC. Wydawnictwo publikowane jest sukcesywnie od roku 1987.

Dysponowanie prawami własności

Prawa i obowiązki twórcy

W ustawodawstwie polskim istnieją dwa podstawowe akty prawne, które chronią twórcę i stworzone przez niego rozwiązania. Są to: ustawa Prawo Własności Przemysłowej (dalej: ustawa PWP) i ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych (dalej: ustawa o prawie autorskim). Obie te ustawy zawierają liczne przepisy dotyczące ochrony twórcy i jego dzieła.

Ustawa PWP chroni patenty udzielone na wynalazki, prawa ochronne udzielone na wzory użytkowe i znaki towarowe, a także prawa z rejestracji udzielone na wzory przemysłowe, topografie układów scalonych oraz oznaczenia geograficzne. Dla potrzeb niniejszego artykułu wszystkie te prawa będą traktowane łącznie jako prawa wyłączne. Natomiast ustawa o prawie autorskim zawiera nieco inny model ochrony. Główną różnicą w stosunku do ustawy PWP jest to, iż prawo autorskie chroni dzieło (utwór) i jego twórcę. Zgodnie z art. 1. ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych: „Przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór)”. Drugą różnicą w stosunku do ochrony wynikającej z ustawy PWP jest fakt, iż ochrona wynikająca z prawa autorskiego nie wymaga spełnienia jakichkolwiek formalności. Ustawa o prawie autorskim niemalże zawsze przyznaje ochronę twórcy (wyjątkiem są utwory pracownicze).

Przywileje twórcy

Przywileje twórcy, wynikające z ustawy o prawie autorskim to m.in.:

- twórca ma prawo do nadzoru nad pierwszym udostępnieniem utworu (art. 16),
- jeżeli w umowie nie zapisano, iż przekazanie autorskich praw majątkowych jest nieodpłatne, wówczas twórcy przysługuje prawo do wynagrodzenia (art. 43),
- jeżeli udostępniony utwór posiada zmiany, którym twórca ma prawo się sprzeciwić, wówczas może w prosty sposób odstąpić od umowy lub wypowiedzieć ją (art. 58).

Natomiast ustawa PWP rozdziela ochronę pomiędzy twórcę (współtwórców), pracodawcę i osoby trzecie, które przyczyniły się do powstania danego rozwiązania lub znaku. W ustawie tej prawo do uzyskania prawa wyłącznego nie zawsze przysługuje twórcy (współtwórcom w razie wspólnego zgłoszenia). W sytuacji dokonania rozwiązania w wyniku wykonywania przez twórcę obowiązków wynikających ze stosunku pracy lub innej umowy prawo do prawa wyłącznego przysługuje pracodawcy, chyba że strony ustaliły inaczej. W umowie pomiędzy przedsiębiorcami może być określony podmiot, któremu przysługiwać będą prawa do prawa wyłącznego.

Którakolwiek ze stron jest właścicielem prawa wyłącznego, prawo to jest zbywalne i dziedziczne, a umowa o przeniesienie prawa wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności. Przez uzyskanie prawa wyłącznego nabywa się prawo wyłącznego korzystania z danego rozwiązania lub znaku w sposób zarobkowy lub zawodowy na terenie całej Polski.

Co to jest utwór?

Ustawa PWP chroni konkretne rozwiązania lub znaki, natomiast ustawa o prawie autorskim chroni utwór. Powstaje zatem pytanie: co to jest „utwór” w rozumieniu tej ustawy. Zgodnie ze zdaniem autorytetów w tej dziedzinie, „utwór” to rozwiązanie/rzecz, która wykazuje łącznie następujące cechy wspólne:

- stanowi rezultat pracy człowieka (twórcy),
- stanowi przejaw działalności twórczej,
- posiada indywidualny charakter,
- powinien być ustalony w jakiegokolwiek postaci.

Wobec powyższego, nie ma tu konieczności spełnienia drobiazgowych przesłanek, gdyż ochrona prawna przyznawana jest ze względu na twórczość. Z ochrony wyłączone są rzeczy pozbawione charakteru indywidualnego. Zatem nie podlegają ochronie praw autorskich:

- akty normatywne lub ich urzędowe projekty,
- urzędowe dokumenty, materiały, znaki i symbole,
- opublikowane opisy patentowe lub ochronne,
- proste informacje prasowe.

Prawa osobiste i majątkowe

Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych dzieli prawa na dwie kategorie: autorskie prawa osobiste i autorskie prawa majątkowe. Autorskie prawa osobiste chronią nieograniczoną w czasie i niepodlegającą zrzeczeniu się lub zbyciu więź twórcy z utworem. Zgodnie z cytowaną ustawą jest to prawo do:

- autorstwa utworu,
- oznaczenia utworu swoim nazwiskiem lub pseudonimem albo do udostępniania go anonimowo,
- nienaruszalności treści i formy utworu oraz jego rzetelnego wykorzystania,

- decydowania o pierwszym udostępnieniu utworu publiczności,
- nadzoru nad sposobem korzystania z utworu.

Autorskie prawa majątkowe, podobnie jak prawo do prawa wyłącznego w ustawie PWP, mogą być przedmiotem różnego rodzaju umów, są zbywalne i dziedziczne. Obie powołane ustawy wskazują przykładowe umowy, które mogą być zawarte w celu dysponowania prawami wyłącznymi lub autorskimi prawami majątkowymi. Cechą istotną i zarazem łączącą wszystkie umowy jest to, że wymagana jest tu forma pisemna pod rygorem nieważności. Dodatkowo w umowach związanych z przekazaniem autorskich praw majątkowych powinny być wymienione wszystkie „pola eksploatacji”, czyli te miejsca, przestrzenie, w których będzie można dane dzieło zgodnie z prawem wykorzystać, np.: zwielokrotnienie określonej techniki, wprowadzenie do obrotu, publiczne odtworzenie, nadanie za pomocą telewizji. Pola te powinny być wymienione możliwie dokładnie. Użycie w umowie określenia typu: „wszystkie pola eksploatacji” lub „pola eksploatacji znane w chwili podpisywania umowy” niestety nie wyczerpuje tego wymogu.

Rodzaje umów

Zarówno autorskie prawa majątkowe jak i prawa do praw wyłącznych lub do zgłoszonych do Urzędu Patentowego rozwiązań mogą być przedmiotem różnego rodzaju umów. Do najpopularniejszych z nich należą: cesja, licencja, frachyza.

Umowa sprzedaży prawa oznacza całkowite przekazanie drugiej stronie praw i korzyści wynikających z posiadanego prawa.

Licencja oznacza upoważnienie do korzystania z utworu lub prawa wyłącznego. Umowa taka może mieć różny charakter i różny sposób udostępniania prawa licencjobiorcom. Licencja może zastrzec wyłączność korzystania z prawa w określony sposób.

Frachyza oznacza posługiwanie się czymś rozwiązaniem/znakiem we własnej firmie poprzez przystąpienie do sieci firm używających tego rozwiązania/znaku. Firmy wchodzące do sieci korzystają z doświadczeń (np. techniczno-handlowych) organizatora sieci, muszą spełnić jego wymagania, w zamian otrzymując możliwość funkcjonowania na rynku bez konieczności szukania własnych klientów, ponoszenia kosztów na własną reklamę, promocję itp.

Umowy dotyczące praw autorskich charakteryzują się różnymi odrębnościami. Generalną zasadą wszystkich umów jest swoboda ich zawierania – strony samodzielnie podejmują decyzję, kiedy, z kim i na jakich warunkach zawrzeć umowę. Jednakże zasada ta często jest ograniczona. Zgodnie z doktryną prawa autorskiego, autor jest zawsze słabszą stroną umowy, gdyż zazwyczaj ma mniejsze doświadczenie i gorsze przygotowanie prawne. Drugie ograniczenie to zasygnalizowane wcześniej odnośnienie się umowy tylko do pól eksploatacji, wyrażenie w niej wymienionych i znanych w momencie zawierania umowy. Tylko w odniesieniu do tych pól eksploatacji umowa jest ważna. Pewną formą poradzenia sobie z tym zapisem jest

powołanie się na art. 50 ustawy o prawie autorskim, w którym wymieniony jest katalog pól eksploatacji.

Podobnie jak w ustawie PWP, tak i w ustawie o prawie autorskim każda umowa musi mieć formę pisemną pod rygorem nieważności. Jest to dość ważny zapis pozwalający w przyszłości obu stronom umowy skutecznie egzekwować postanowienia w niej zawarte.

Kolejnym ograniczeniem, wynikającym z ustawy o prawie autorskim, jest fakt, iż umowa może dotyczyć tylko konkretnego utworu, a nie wszystkich utworów danego twórcy. Chroni to autora przed zbyt silnym związaniem się z jednym nabywcą. Szczególna regulacja w tym zakresie dotyczy utworów architektonicznych, co do których – w przypadku licencji – nabywca może na podstawie danego projektu wznieść tylko jedną budowlę.

Prawa przysługujące twórcy

Oprócz ograniczeń ustawa o prawie autorskim wskazuje na liczne prawa przysługujące twórcy. Jednym z nich jest prawo do wynagrodzenia. Wątpliwości powstają tutaj przy ustalaniu wysokości tego wynagrodzenia. Wyliczając je należy wziąć pod uwagę zakres przedmiotowy, czasowy i terytorialny prawa oraz zwyczajowo stosowane na rynku wynagrodzenie w stosunku do danego utworu. Analogiczne prawo przysługuje twórcy z ustawy PWP.

Kolejne prawo to prawo do autorstwa dzieła. Jest to podstawowe prawo osobiste twórcy. Analogiczne prawo – prawo do wymieniania twórcy rozwiązania w opisach, rejestrach i wszelkich dokumentach związanych z danym rozwiązaniem – przysługuje w ramach ustawy PWP.

Następne prawo – do integralności utworu, czyli do zachowania utworu w nienaruszonym kształcie, treści i formie oraz zakaz wprowadzania zmian w utworze bez wiedzy i zgody twórcy. Prawo to w pewnych okolicznościach może być modyfikowane. Nie można jednak tej modyfikacji rozciągać zawsze na swoje działania. Do zaistnienia okoliczności usprawiedliwiających nierespektowanie tego przepisu muszą być spełnione dwie przesłanki: zmiany muszą być wynikiem „oczywistej konieczności” i z danej sytuacji powinien wynikać „brak słusznej podstawy sprzeciwu” w stosunku do tych zmian.

Prawem twórcy jest również prawo do nadzoru autorskiego.

Powyżej omówione – zarówno ustawa PWP, jak i ustawa o prawie autorskim – zawierają liczne przepisy chroniące twórcę i pomagające mu uniknąć negatywnych sytuacji związanych z posiadaniem prawa lub jego przekazywaniem. Dlatego ważne jest, by przed podjęciem konkretnych decyzji w zakresie dysponowania prawami zastanowić się, na jakich zasadach twórca chce przekazać swoje dzieło, jak chce egzekwować warunki umowy i czy podpisana przez niego umowa zapewnia mu wszystko to, co jest dla niego ważne.

Modernizacja dworca

Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej w Skierniewicach

W tym roku upływa 10 lat od oddania do eksploatacji zmodernizowanego, zabytkowego dworca w Skierniewicach. Historia dworca – od strawionego pożarem dworca carskiego po zmodernizowany dziewiętnastowieczny budynek neogotycki – jest niezwykle ciekawa i godna przypomnienia.

Konieczność budowy reprezentacyjnego dworca kolejowego Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej w Skierniewicach – przez które przebiegają główne szlaki komunikacyjne z Warszawy do Łodzi, do Poznania i Wiednia, a także do Łowicza, Kutna i Torunia – wynikała również stąd, że w XIX w. mieściła się tu letnia rezydencja carów i pałac prymasowski. Stacja utrwalona została w wielkiej powieści Bolesława Prusa pt. *Lalka*, do czego nawiązuje ustawiony w 2010 r. na peronie pomnik z brązu Stanisława Wokulskiego (autorstwa Roberta Sobocińskiego). Ukończenie budowy dworca kolejowego Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej spowodowało, że miasto odżyło po okresie stagnacji.

Pałac carski

Nieistniejący obecnie, zlokalizowany na terenie parku skierniewickiego dworzec carski, utrzymany w stylu arabskim, zaprojektowany został przez polskiego architekta Adama Idzkowskiego. Uroczyste otwarcie nastąpiło 13 października 1845 r. Ten wielofunkcyjny budynek pełniący rolę dworca, miał elewację zewnętrzną ocenianą dziś jako wybitny przejaw nurtu orientalnego XIX-wiecznej architektury polskiej. Wewnątrz budynku znajdowała się okrągła sala podparta na środkowej

kolumnie, zajmująca przestrzeń dwóch kondygnacji. Wokół znajdowały się mniejsze pomieszczenia¹.

Omawiany dworzec i stacja Skierniewice przyjmowały pociągi pasażerskie, w tym specjalne – przywożące cara i jego rodzinę. Wykorzystywane także były dla potrzeb ruchu towarowego. Ponadto, na terenie dworca odbywały się przedstawienia teatralne.

Funkcję dworca pełnił omawiany budynek do czasu przekazania go przez cara, wraz z dobrami skierniewickimi, feldmarszałkowi Aleksandrowi Bariatyńskiemu za zasługi wojskowe. Ten wymówił Dyrekcji Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej użytkowanie pomieszczeń budynku jako dworca i przekształcił je w teatr. W teatrze odbyły się tylko dwa przedstawienia, a po przebudowie w 1884 r. w omawianym budynku odbyło się spotkanie trzech „czarnych orłów”: cesarza Austrii Franciszka Józefa, cara Rosji Aleksandra III i cesarza Niemiec Wilhelma II.

W okresie II Rzeczypospolitej pałac kolejno zajmowały: szkoła kolejowa, przedszkole, Dom Kultury Kolejjarza. W okresie okupacji niemieccy agresorzy mieli tutaj magazyny i stołówkę. W styczniu 1945 r. budynek dworca spłonął.

Nowy dworzec Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej

Po wymówieniu użytkowania pomieszczeń pałacu Dyrekcji Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej powstał projekt nowego dworca autorstwa Jana Heuricha. Budowę istniejącego do dziś dworca, której inicjatorem był Kazimierz Regulski – inspektor Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, rozpoczęto w 1873 r.,

fol. Radosław Biełnat

a uroczyste oddanie obiektu do eksploatacji nastąpiło 28 kwietnia 1874 r. (w wielu informacjach można znaleźć datę otwarcia dworca – 1875 r.). Dworzec z neoklasycystycznymi wnętrzami wybudowano w stylu gotyku angielskiego połączonego z preferowanym w Polsce od lat 70. XIX w. tzw. gotykiem ceglanym, nawiązującym do form architektury średniowiecznej.

Obecnie istniejący dworzec o kubaturze ok. 20 tysięcy m³ od czasów przekazania go do eksploatacji w roku 1874 podlegał tylko bieżącemu utrzymaniu. Nie przeprowadzano tu większych prac budowlanych. Dopiero w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku wykonano remont o większym zakresie. Postanowiono budynek otynkować, a dla zwiększenia przyczepności tynku do cegły młotkowano ją, robiąc nieregularne nacięcia.

Niestety, podczas remontu w latach sześćdziesiątych nie wykonano żadnych prac związanych ze wzmocnieniem elementów konstrukcyjnych budynku dworca (ścian, stropów, dachów itp.). W latach siedemdziesiątych, gdy jako bardzo młody inżynier objąłem kierownictwo służby eksploatacyjnej PKP w Łodzi Olechowie, utrzymującej m.in. wszystkie budynki od ww. stacji przez Koluszki do Skierniewic i Tomaszowa Maz., zleciłem, aby wzmocniono najsłabsze elementy konstrukcji budynku dworca – niektóre drewniane stropy podparto wówczas słupami stalowymi. Nie spodziewałem się, że ten stan utrzyma się do lat dziewięćdziesiątych XX w. Wtedy to zostałem wyznaczony przez Biuro Inwestycji, Techniki i Rozwoju CDOKP Warszawa do pełnienia funkcji starszego inspektora nadzoru ds. konstrukcyjno-budowlanych, a następnie koordynatora i głównego inżyniera budowy przy modernizacji zabytkowego zespołu dworca w Skierniewicach.

Początki modernizacji

Wraz z przekazaniem 19 lipca 1991 r. placu budowy odbyło się przejście dokumentacji, w tym: studium naukowo-historycznego i studium architektoniczno-konserwatorskiego. Nie udało się wówczas wykonać wszystkich ekspertyz, ponieważ obiekt był w eksploatacji jeszcze przez cztery lata.

Ponadto, Dyrekcja Generalna PKP, która decydowała o przydziale środków finansowych, nie była zainteresowana wydaniem większych pieniędzy na modernizację zabytkowego dworca (także na badania i ekspertyzy). W tym czasie bowiem kończyła się także budowa budynku administracyjnego na stacji Skierniewice, który miał pomieścić niemal wszystkie służby eksploatacyjne. Potwierdziły to decyzje Dyrekcji Generalnej PKP dotyczące finansów w późniejszych latach.

Realizacja modernizacji dworca zabytkowego rozpoczęła się faktycznie w październiku 1991 r.

Stan techniczny budynku

Pierwsze działania rozpoczęte na budowie to badania i odkrywki, stanowiące uzupełnienie ekspertyz, których nie udało się przeprowadzić wcześniej w czasie eksploatacji dworca.

Okazało się, że fundamenty budynku od strony Łodzi są bardzo płytkie. Mimo że wykonane były z kamienia o średnicy ponad 1 m, mogły okazać się za słabe, biorąc pod uwagę nie tylko przewidziane podpiwniczenie, ale i wzbudzone drgania spowodowane przejazdem ciężkich pociągów towarowych po głównych torach stacji zlokalizowanych blisko budynku. Ściany i fundamenty od strony Warszawy oprócz drgań były narażone także na przemieszczenia wywołane pracą kafara, wbijającego pale na budowie wiaduktu.

Ściany zewnętrzne z cegły były uszkodzone nacięciami, które w latach 60. XX w. wykonano w celu zwiększenia przyczepności, a następnie otynkowane.

Stan sześciu stropów drewnianych (A, B, C, D, E, F – wg oznaczeń w dokumentacji) w poszczególnych częściach budynku dworca był fatalny. W niektórych częściach strop dworca był podparty słupami stalowymi, część z nich pochodziła z początku lat siedemdziesiątych XX w. Dokonaliśmy dokładnych oględzin konstrukcji drewnianej dachu nad częściami A i C budynku dworca (z punktu widzenia eksploatacyjnego – najważniejszych), które miały pozostać niewymienione. Okazało się jednak, że stan zagrzybienia i rozwój owadów jest duży i może powiększać się wraz z upływem czasu. Ponieważ nasz wniosek do kierownictwa CDOKP Warszawa dotyczący konieczności rozbiórki wszystkich drewnianych konstrukcji dachowych (w tym części A i C) został zatwierdzony, w związku z tym dokonano demontażu tych konstrukcji.

Przestrzeń powierzchniowa dworca była podzielona na wiele pomieszczeń w sposób odbiegający od stanu pierwotnego. Podłogi wykonano z drewna, lastrico, terakoty, zdarzały się również betonowe. W niektórych częściach budynku (m.in. w F, D, B) były drewniane schody bardzo zniszczone. Stolarka okienna i drzwiowa kwalifikowała się do wymiany.

W złym stanie technicznym były również przyłącza deszczowe i żeliwne połączenia z rurami spustowymi, a wszystkie studzienki kwalifikowały się do wymiany. Na skutek wieloletniego użytkowania stan instalacji wewnętrznych (wod-kan, elektrycznych, telekomunikacyjnych) był niezadowolający. Budynek dworca nie miał odpowiedniej izolacji przeciwwilgociowej.

Zakres prac remontowych

Fundamenty ścian zostały podbite wylewanym betonem zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi, metr po metrze. Przeprowadzono również prace związane z osuszaniem fundamentów, a po ich podbiciu wykonano ścianki osuszające oraz drenaż opaskowy. Ceglane ściany zostały wzmocnione wtopionymi konstrukcjami stalowymi (od strony Warszawy i tam, gdzie występowały niebezpieczne drgania). Wszystkie stropy drewniane z całej powierzchni dworca zostały rozebrane. Część z nich, mimo dołożenia należytej staranności i zachowania przepisów, po likwidacji stalowych słupów podpierających sama się rozpadła.

Po wykonaniu głównych robót rozbiórkowych, m.in. stropów, dachów, po budynku zabytkowym zostały tylko zewnętrzne ściany nośne i niektóre ściany wewnętrzne, które trzeba było zabezpieczyć. Ściany nośne zostały wzmocnione konstrukcjami stalowymi.

W większości segmentów budynku wykonano stropy Kleina, ale nie tylko, ponieważ nowy układ pomieszczeń wg projektu technicznego był inny niż zastany. Z uwagi na to, że niektóre sale przeznaczone dla pasażerów zostały powierzchniowo powiększone przez likwidację ścian działowych oraz wewnętrznych nośnych, otrzymały stropy gęstożebrowe wg indywidualnych projektów autorstwa mgr. inż. arch. Zbigniewa Piśniaka i inż. konstrukcji Zbigniewa Farasiewicza.

Na dworcu wykonano nowe konstrukcje stalowe dachów na wszystkich segmentach A, B, C, D, E i F. Dały one możliwość wykonania stropodachów typu Kleina z odpowiednią izolacją i podłożem deskowym pokrytym papą, a następnie na latach pokrycie zewnętrzne dachówką karpiówką.

Należy podkreślić, że dzięki wykonaniu stropodachów przybyło ok. 600 m² powierzchni użytkowej. Wygospodarowano ją na strychach, z których korzystały dotychczas gołębie. Oczywiście, w tej sytuacji musiano zainstalować okna dachowe.

Wykonano nowe obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z miedzi oraz podejścia do rur spustowych i przykanaliki do miejskiej sieci kanalizacyjnej. Powstały również nowe instalacje: centralnego ogrzewania (po likwidacji wcześniejszego ogrzewania piecowego), wod-kan wraz z przyłączami zewnętrznymi, elektryczna, teletechniczna itp. Zamontowano również nowe urządzenia sanitarne.

Niespodzianką było odkrycie trzech okrągłych kolumn żeliwnych, w tym dwóch z kamiennymi głowicami. Ukazały się one po zdjęciu zniszczonych tynków z kwadratowych filarów obudowanych sztukaterią. Po uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków mgr. Marianem Rożejem postanowiono wprowadzić zmiany w dokumentacji i zostawić dwie od-

kryte z trzech kolumn, ukazujące pewne fazy rozwoju budowli i odbudowy dworca, tak by mogli ją zobaczyć także przyszli użytkownicy.

Wykonano nową stolarkę mahoniową zewnętrzną (okna) jak i wewnętrzną (witryny). Odremontowane wejście główne do budynku dworca zapewnia odpowiednią przepustowość pasażerów.

Zamontowano także sygnalizację pożarową, zgodnie z projektem technicznym uzgodnionym z Wojewódzką Komendą Straży Pożarnej. Wykonano także nową instalację odgromową oraz nowe oświetlenie na zewnątrz budynku.

W czasie realizacji budowy problemy także powstawały na skutek działań przyrody. Intensywne opady deszczowe spowodowały, że zaszła konieczność natychmiastowego dokonania odkrywek w posadzce pomieszczenia węzła energetycznego – w celu ustalenia dotyczącego obecności wód powierzchniowych lub gruntowych. Odkrywki miały także na celu zbadanie stanu izolacji poziomej i pionowej ścian węzła energetycznego. Były obawy, że w skrajnym przypadku może zaistnieć zawilgocenie pomieszczenia węzła energetycznego i znajdujących się w nim urządzeń. Okazało się także, że w trybie natychmiastowym należy dokonać wymiany zużytego podejścia burzowego pod rurę spustową, w sąsiedztwie pomieszczenia rozdzielni energetycznej. Uwarunkowane to było usytuowaniem studni kablowej, mającej zasadnicze znaczenie dla uruchomienia rozdzielni.

Wewnątrz budynku wykonano nowe posadzki z gresu, a ściany do 3 m zostały wyłożone płytkami. Schody główne wewnętrzne na piętro i poddasze zostały wyłożone kamieniem naturalnym, podobnie jak parapety. Ponadto, zakonserwowane zostały socrealistyczne sgraffita Mieszkowskich (1954 r.). Część sztukaterii została zakonserwowana, a część odtworzona.

Różne były także propozycje dotyczące odnowienia elewacji. Władze PKP myślały o tynku lub płytkach elewacyjnych. Jednak wspólnie z architektem mgr. inż. Zbigniewem

foto. Radosław Biernat

Modernizacja zabytkowego zespołu dworca w Skierniewicach

- **Koszt inwestycji:** ok. 13 850 000,00 zł
- **Inwestor:** Biuro Inwestycji, Techniki i Rozwoju Centralnej Dyrekcji Okręgowej Polskich Kolei Państwowych w Warszawie (kier. inż. Henryk Wiewiórka, mgr. inż. Marian Jabłoński), od 1998 r. Dyrekcja Okręgu Infrastruktury Kolejowej w Warszawie, od 2000 r. Dyrekcja Nieruchomości w Gdańsku, reprezentowana przez Zakład Nieruchomości w Łodzi (kier. inż. Waldemar Konka, mgr. Jacek Derwisiński).
- **Generalny wykonawca:** firma Toren Sp. z o.o. ze Skierniewic (kier. Włodzimierz Sankowski), a od 1999 r. firma Tech-Bud Zakład Remontowo-Budowlany i Instalacyjny (kier. Marian Nawrotkiewicz).
- **Nadzór inwestorski:** • mgr. prawa inż. budownictwa lądowego Ryszard Kaniecki – nad robotami konstrukcyjno-budowlanymi, • inż. Tomasz Jankowski – nad robotami wod-kan, • mgr. inż. Sabina Sarna – nad robotami elektrycznymi, • Tadeusz Pudłowski – nad robotami telekomunikacyjnymi.
- **Koordynator budowy:** mgr. prawa inż. budownictwa lądowego Ryszard Kaniecki (1994-2000 r.), inż. Tomasz Jankowski (2000-2003).
- **Główny inżynier:** mgr. inż. Teresa Zawadzka (do 1993 r.), mgr. prawa inż. budownictwa lądowego Ryszard Kaniecki (od 1994 r.).
- **Prace projektowe:** mgr. inż. arch. Zbigniew Piśniak, mgr. inż. arch. Iwona Góral-Piśniak, inż. konstruktor Zbigniew Farasiewicz, mgr. inż. Zofia Suska, mgr. inż. Hanna Pawłowska, mgr. inż. Zdzisław Świętorzecki, mgr. inż. Stanisław Wawrzyński.
- **Kierownik budowy:** mgr. inż. Marek Kowalczyk (do 1997 r.), Bogdan Ulatowski, a następnie Elżbieta Wypych.
- **Podwykonawcy:** • Wod-kol Sp. z o.o., a później też Wod-kol (Bis) Sp. z o.o. (kier. inż. Leszek Ignatowski, Włodzimierz Wierzbowski, mgr. inż. Zbigniew Maciejewski i Andrzej Jeziorski) • Tech-Bud Justynów • Firma Hegor Sp. z o.o. z Sochaczewa (kier. Stanisław Kędziora i Grzegorz Felczak) • Luxi Sp. z o.o. z Łodzi (kier. Edward Ozdobiński) • Przedsiębiorstwo Instalacyjno-Budowlane Insbud Sp. c. ze Skierniewic (kier. mgr. inż. Hanna Krzesińska).
- **Inne zaangażowane podmioty:** • naczelnicy sekcji służb PKP, m.in.: energetyki (ES) – inż. Józef Nowak oraz jego następca Tadeusz Tartanus; stacji (RS) – inż. Henryk Anyszewski; łączności (TCL) – Andrzej Rutkowski; budynków (DG) – Jan Stelmachowski.

Piśniakiem i Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków mgr. Marianem Rożem upieraliśmy się, aby przywrócić dawny wygląd cegły z wygładzoną powierzchnią i restaurowaną pojedynczo, a Wojewódzcy Konserwatorzy Zabytków z całego kraju, którzy odbyli spotkanie na budowie naszego dworca, poparli naszą propozycję. Mając na uwadze wykonanie droższej elewacji, prowadziliśmy całą budowę bardzo oszczędnie, więc pomysł ten udało się zrealizować.

Wszystkie prace zostały wykonane przez generalnego wykonawcę przy pomocy podwykonawców.

Remont bez końca, czyli ofiara jubileuszowego kaprysu?

Remont dworca skierniewickiego rozpoczął się w 1991 r., planowano ukończyć go w 1995 roku – na 150-lecie powstania w Polsce Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej. Właśnie w Skierniewicach miały się odbyć z tej okazji uroczyste obchody z udziałem najwyższych władz. W Centralnej Okręgowej Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie został więc powołany specjalny Komitet Obchodów 150-lecia powstania kolei na ziemiach polskich, do którego zostałem włączony.

W 1994 r. trwały intensywne prace na dworcu Skierniewice, m.in. kończono rozpoczęte w 1993 r. roboty dotyczące przyłączy kanalizacyjnych, przyłączy energetycznych oraz docelowego krycia dachu dachówką wraz z niezbędnymi miedzianymi obróbkami blacharskimi. Wykonano instalacje wod-kan, CO, energetyczne w segmencie A. W tym czasie zaangażowania dużych sił i środków dostałem jako koordynator budowy zaskakującą wiadomość, że Dyrekcja Generalna PKP wycofuje się z finansowania modernizacji dworca zabytkowego w Skierniewicach, a uroczystości jubileuszowe zostają przeniesione do Grodziska Mazowieckiego, w związku z tym dworzec na tej stacji będzie błyskawicznie remontowany.

Ta decyzja spowodowała automatyczny regres w przydziale środków finansowych na modernizację dworca kolejowego w Skierniewicach, a kierownictwo Centralnej Dyrekcji Okręgowej PKP w Warszawie zaczęło rozważać kwestię przerwania robót w ogóle, twierdząc, że modernizację można zakończyć, gdy nadejdą lepsze czasy, co przy ogólnej tendencji zamykania linii kolejowych w całej RP wydawało się wątpliwe.

Przerwanie robót spowodowałoby duże koszty, wynikające m.in. z konieczności przyjęcia dużych ilości zakupionych przez PKP materiałów z magazynów generalnego wykonawcy; dozoru obiektów w skali rocznej; ubezpieczenia materiałów i obiektów dworca; ogrzewania budynków w okresie zimowym; zabezpieczenie obiektu. Oszacowano, że łącznie koszty przerwania prac wyniosłyby w skali rocznej ok. 100 tys. zł. Zatrzymanie realizacji spowodowałoby również niszczenie nieeksploatowanego obiektu – ścian zewnętrznych, które zostały odsłonięte przez

PROJEKTOWANIE KONSTRUKCJI WG EUROKODÓW (3)

PN-EN 1995-1-1

Drewno konstrukcyjne w systemie norm europejskich:

- obliczenia i projektowanie: PN-EN 1995-1-1:2010 Eurokod 5: Projektowanie konstrukcji drewnianych Część 1-1: Reguły ogólne i reguły dotyczące budynków, PN-EN 1995-1-2:2008/NA:2010 Część 1-2: Projektowanie konstrukcji z uwagi na warunki pożarowe, EN 338:2011 Drewno konstrukcyjne. Klasy wytrzymałości. Stara norma PN-B-03150:2000 Konstrukcje drewniane. Obliczenia statyczne i projektowanie.
- produkcja i wprowadzanie do obrotu, w tym drewna litego sortowanego wytrzymałościowo metodami wizualnymi – normy krajowe spełniające wymagania normy EN 14081-1:2005, EN 1912+A3:2009 Drewno konstrukcyjne. Klasy wytrzymałości. Wizualny podział na klasy i gatunki.
- badanie właściwości drewna: EN 408:2003 Konstrukcje drewniane. Drewno konstrukcyjne lite i klejone warstwowo. Oznaczanie niektórych właściwości fizycznych i mechanicznych i EN 384:2004 Drewno konstrukcyjne. Oznaczanie wartości charakterystycznych właściwości mechanicznych i gęstości.

Wyroby drewnopochodne powinny być zgodne z odpowiednimi normami, odpowiednio:

- drewno klejone warstwowo – EN 14080
- LVL – EN 14374, EN 14279
- sklejka – EN 636
- płyta OSB – EN 300
- płyta wiórowa – EN 312
- płyta pilśniowa twarda – EN 622-2
- płyta pilśniowa półtwarda – EN 622-3
- płyta pilśniowa MDF – EN 622-5.

Elementy konstrukcyjne powinny się wykonywać przede wszystkim z drewna drzew iglastych – sosny, jodły, świerka. Najlepsze i najtrwalsze jest drewno modrzewiowe (bardzo drogie). Sporadycznie produkuje się drewno konstrukcyjne z drzew liściastych – topoli lub olchy.

Drewno konstrukcyjne dzieli się na klasy wytrzymałości, różniące się właściwościami mechanicznymi. W najnowszej normie (PN-EN 338: 2011 Drewno konstrukcyjne – klasy wytrzymałości) przyjęto następujące klasy wytrzymałości (liczba przy literze oznacza wytrzymałość drewna na zginanie w N/mm² (MPa)):

- dla drewna iglastego i topoli: C14, C16, C18, C22, C24, C27, C30, C35, C40,
- dla drewna liściastego (bez topoli): D30, D35, D40, D50, D60, D70.

Wilgotność drewna litego stosowanego na elementy konstrukcyjne nie powinna przekraczać:

- 18% w konstrukcjach chronionych przed zawilgoceniem,

- 23% w konstrukcjach pracujących na otwartym powietrzu. Temperatura drewna w konstrukcjach drewnianych nie powinna przekraczać 60°C.

Podstawowe cechy wytrzymałościowe różnych gatunków drewna można także znaleźć w rozdziale III „Wkładki technicznej

Tablica 1. Wartości współczynnika wybocheniowego $k_{c,y}$ lub $k_{c,z}$ (dla $\beta_c = 0,2$ – elementy z drewna litego)

Smukłość elementu λ	Klasa drewna konstrukcyjnego litego gatunków iglastych o wilgotności 12%				
	C18	C24	C30	C35	C40
20	0,9890	0,9912	0,9907	0,9908	0,9922
25	0,9678	0,9709	0,9701	0,9702	0,9722
30	0,9433	0,9476	0,9466	0,9466	0,9495
35	0,9140	0,9201	0,9187	0,9188	0,9228
40	0,8782	0,8867	0,8848	0,8848	0,8904
45	0,8339	0,8457	0,8430	0,8431	0,8508
50	0,7806	0,7961	0,7926	0,7927	0,8029
55	0,7196	0,7386	0,7343	0,7344	0,7470
60	0,6550	0,6764	0,6714	0,6716	0,6860
65	0,5911	0,6135	0,6083	0,6085	0,6238
70	0,5313	0,5536	0,5484	0,5486	0,5640
75	0,4772	0,4987	0,4937	0,4939	0,5088
80	0,4293	0,4496	0,4448	0,4450	0,4591
85	0,3873	0,4062	0,4017	0,4019	0,4151
90	0,3505	0,3680	0,3639	0,3640	0,3764
95	0,3183	0,3346	0,3307	0,3309	0,3423
100	0,2901	0,3051	0,3016	0,3017	0,3123
105	0,2654	0,2793	0,2760	0,2761	0,2859
110	0,2436	0,2564	0,2534	0,2535	0,2625
115	0,2242	0,2361	0,2333	0,2334	0,2418
120	0,2071	0,2181	0,2155	0,2156	0,2234
125	0,1918	0,2021	0,1996	0,1997	0,2070
130	0,1781	0,1877	0,1854	0,1855	0,1923
135	0,1658	0,1747	0,1726	0,1727	0,1790
140	0,1547	0,1631	0,1611	0,1612	0,1671
145	0,1447	0,1526	0,1507	0,1508	0,1563
150	0,1356	0,1430	0,1412	0,1413	0,1465
155	0,1273	0,1343	0,1326	0,1327	0,1376
160	0,1198	0,1264	0,1248	0,1249	0,1295
165	0,1129	0,1191	0,1176	0,1177	0,1221
170	0,1066	0,1125	0,1111	0,1111	0,1153
175	0,1008	0,1064	0,1050	0,1051	0,1090
180	0,0955	0,1007	0,0995	0,0995	0,1032

2011” do „Kalendarza ŁOIIB” na 2011 r. Wybrane zagadnienia dotyczące projektowania konstrukcji drewnianych z drewna litego można znaleźć w rozdziale I „Wkładki technicznej 2013” do „Kalendarza ŁOIIB” na 2013 r.

Celem omawianych poniżej przykładów jest pokazanie zasady wykonywania obliczeń, a nie przedstawienie pełnego ich zakresu, stąd zastosowanie wielu uproszczeń. W poniższych przykładach pominięto zestawienia obciążeń, które należy ustalać wg wymagań normowych (innych Eurokodów). Przyjęte w obliczeniach obciążenia stałe zawierają ciężar własny projektowanych elementów konstrukcyjnych.

Do przykładów obliczeniowych dołączono tablicę z wartościami współczynników wybozeniowych, obliczonych dla elementów z drewna litego na podstawie wzorów zawartych w normie PN-EN 1995-1-1.

Przykład obliczeniowy nr 1 – belka stropowa z litego drewna

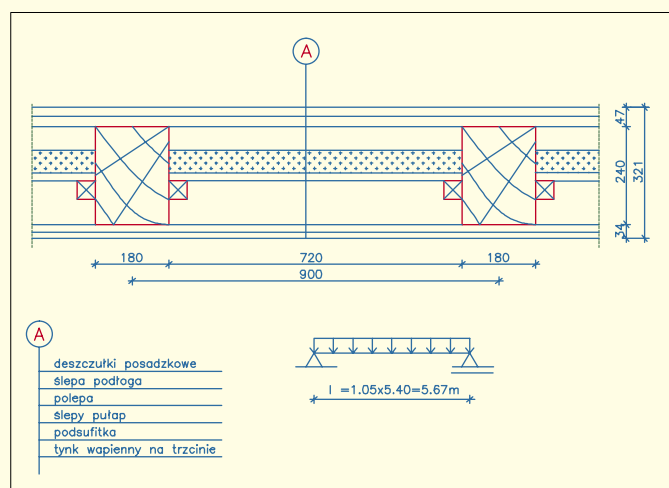
Sprawdzić czy nie nastąpi przekroczenie stanów granicznych nośności (SGN) oraz użyteczności (SGU) konstrukcji remontowanego stropu.

W czasie inwentaryzacji stropu drewnianego przeznaczonego do remontu ustalono:

- konstrukcję nośną stropu stanowią belki o wymiarach 18×24 cm w rozstawie 90 cm,
- rozpiętość belek w świetle ścian wynosi 5,40 m,
- drewno sosnowe belek odpowiada klasie C24, wilgotność nie przekracza 12%.

Założenia projektowe:

- konstrukcja w drugiej klasie użytkowania, poddana obciążeniom stałym i obciążeniom zmiennym średniotrwałym,
- obciążenie charakterystyczne stałe $g = 2,0$ kN/m²,
- obciążenie charakterystyczne użytkowe $p = 1,5$ kN/m².

Rys. 1. Strop na belkach drewnianych o przekroju prostokątnych: przekrój poprzeczny i schemat statyczny.

Parametry geometryczne:

Rozpiętość belek w świetle ścian $l = 5,40$ m

Obliczeniowa rozpiętość belki

$$\ell = 1,05 \cdot l = 1,05 \cdot 5,4 = 5,67 \text{ m}$$

Moment bezwładności i wskaźnik wytrzymałości

$$I_y = \frac{b \cdot h^3}{12} = \frac{0,18 \cdot 0,24^3}{12} = 2,074 \cdot 10^{-4} \text{ m}^4$$

$$W_y = \frac{b \cdot h^2}{6} = \frac{0,18 \cdot 0,24^2}{6} = 1,728 \cdot 10^{-3} \text{ m}^3$$

Parametry materiałowe:

Przyjęto drewno klasy C24

- wytrzymałość charakterystyczna na zginanie $f_{m,y,k} = 24$ MPa
- wytrzymałość charakterystyczna na ścinanie $f_{v,k} = 2,5$ MPa
- średni charakterystyczny moduł sprężystości wzdłuż włókien $E_{0,mean} = 11000$ MPa

Częściowe współczynniki bezpieczeństwa:

- dla obciążenia stałego $\gamma_G = 1,35$
- dla obciążenia zmiennego $\gamma_Q = 1,5$
- dla właściwości materiału $\gamma_M = 1,3$

Obciążenia:

Obciążenie charakterystyczne belki stropowej

$$q_k = g_k + p_k = 2,0 \cdot 0,90 + 1,5 \cdot 0,90 = 3,15 \text{ kN/m}$$

Obciążenie obliczeniowe belki stropowej

$$q_d = \gamma_G \cdot g_k + \gamma_Q \cdot p_k = 1,35 \cdot 2,0 \cdot 0,90 + 1,5 \cdot 1,5 \cdot 0,90 = 4,46 \text{ kN/m}$$

Obliczeniowy moment zginający

$$M_{y,d} = \frac{q_d \cdot \ell^2}{8} = 4,46 \cdot \frac{5,67^2}{8} = 17,92 \text{ kNm}$$

Kombinacja obciążeń zawiera oddziaływania należące do różnych klas trwania obciążenia. Współczynnik modyfikacyjny dla klas użytkowania i czasu trwania obciążenia przyjęto jak dla obciążeń o krótszym czasie trwania. Dla obciążenia średniotrwałego $k_{mod} = 0,80$.

Wytrzymałości obliczeniowe:

na zginanie

$$f_{m,y,d} = f_{m,d} = \frac{f_{m,k} \cdot k_{mod}}{\gamma_M} = \frac{24 \cdot 0,80}{1,3} = 14,77 \text{ MPa}$$

na ścinanie

$$f_{v,d} = \frac{f_{v,k} \cdot k_{mod}}{\gamma_M} = \frac{2,5 \cdot 0,80}{1,3} = 1,54 \text{ MPa}$$

Naprężenie normalne w belce

$$\sigma_{m,y,d} = \frac{M_y}{W_y} = \frac{17,92}{1,728 \cdot 10^{-3}} = 10,37 \cdot 10^3 \text{ kN/m}^2 = 10,37 \text{ MPa}$$

Sprawdzenie warunku stanu granicznego nośności (SGN)

$$\frac{\sigma_{m,y,d}}{f_{m,y,d}} = \frac{10,37}{14,77} = 0,70 < 1$$

Nośność jest wystarczająca.

Sprawdzenie stanu granicznego użytkowości (SGU)

$$\frac{\ell}{h} = \frac{5,67}{0,24} = 23,63 > 20$$

więc w obliczeniach można pominąć wpływ sił poprzecznych. Jeżeli nie są prowadzone dokładne obliczenia, ugięcie belek (o stosunku $\frac{\ell}{h} = \frac{5,67}{0,24} = 23,63 > 20$) swobodnie podpartych obciążonych obciążeniem równomiernie rozłożonym można obliczać ze wzoru (wg NA.8.3 PN-EN 1995-1-1)

$$u_{inst} = u_M = \frac{5 \cdot q \cdot \ell^4}{384 \cdot E_{0,mean} \cdot I} \quad (\text{NA.1})$$

$$u_{inst} = \frac{5 \cdot 3,15 \cdot 5,67^4}{384 \cdot 11000 \cdot 10^3 \cdot 2,074 \cdot 10^{-4}} = 0,0186 \text{ m} < u_{net,fin} = 0,0227 \text{ m}$$

Warunek jest spełniony.

Graniczne ugięcie nowego stropu nieotynkowanego wynosi

$$u_{net,fin} = \frac{\ell}{250} = \frac{5,67}{250} = 0,0227 \text{ m}$$

W istniejącym obiekcie remontowanym może być zwiększone o 50%.

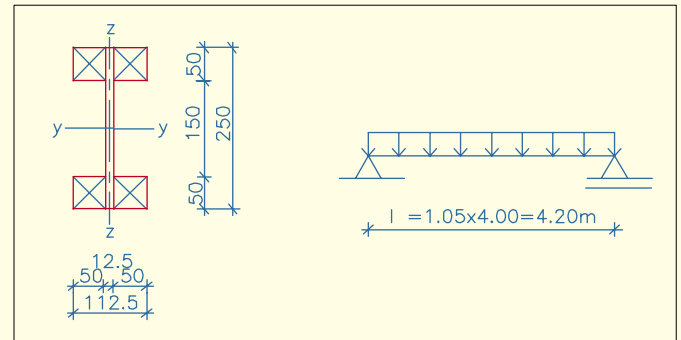
Dla belek o stosunku $\frac{\ell}{h} < 20$ i stałym przekroju prostokątnym można skorzystać ze wzoru:

$$u_{inst} = u_M + u_v = u_M \left[1 + 19,2 \left(\frac{h}{\ell} \right)^2 \right]$$

Przykład obliczeniowy nr 2 – belka stropowa złożona

Zaprojektować belkę stropową o przekroju złożonym.

Belki stropowe zaprojektowano jako dwuteowe klejone. Pasy zaprojektowano z drewna klasy C18, zaś środnik ze sklejki kanadyjskiej grub. 12 mm. Rozstaw belek stropowych – 45 cm.

Rys. 2. Belka stropowa: przekrój poprzeczny i schemat statyczny

Parametry geometryczne:

- rozpiętość teoretyczna belki $L_e = 4,2 \text{ m}$
- rozstaw belek $B_s = 0,45 \text{ m}$
- wysokość belki $H = 250 \text{ mm}$
- wysokość środnika w świetle pasów $h_w = 150 \text{ mm}$
- wysokość pasa ściskanego $h_{f,c} = 50 \text{ mm}$
- wysokość pasa rozciąganego $h_{f,t} = 50 \text{ mm}$
- grubość środnika $b_w = 12,5 \text{ mm}$
- pole przekroju środnika $A_w = b_w \cdot H = 312,5 \text{ mm}^2$
- dla belek I $b_{ef} = \frac{b_w}{2} = 65 \text{ mm}$

(EC5 9.1.1(8) – wzór (7.29))

Parametry materiałowe:

Przyjęto drewno klasy C18.

- wytrzymałość charakterystyczna na zginanie $f_{m,k} = 18 \text{ MPa}$
- wytrzymałość charakterystyczna na ściskanie wzdłuż włókien $f_{c,0,k} = 18 \text{ MPa}$
- wytrzymałość charakterystyczna na rozciąganie wzdłuż włókien $f_{t,0,k} = 11 \text{ MPa}$
- średni moduł sprężystości wzdłuż włókien $E_{0,mean} = 9000 \text{ MPa}$

Sklejka (Tablica 1.13, 12,5mm, pięciowarstwowa)

- wytrzymałość charakterystyczna na ściskanie $f_{p,c,90,k} = 9,7 \text{ MPa}$
- wytrzymałość charakterystyczna na rozciąganie $f_{p,t,90,k} = 7,4 \text{ MPa}$
- wytrzymałość charakterystyczna na ścinanie (panel shear) $f_{p,v,k} = 3,5 \text{ MPa}$
- wytrzymałość charakterystyczna na ścinanie (rolling shear) $f_{p,r,k} = 0,64 \text{ MPa}$
- średni moduł sprężystości $E_{p,c,90,mean} = 3,96 \text{ MPa}$
- średni moduł odkształcenia postaciowego $G_{w,mean} = 0,430 \text{ MPa}$

Częściowe współczynniki bezpieczeństwa:

- dla obciążenia stałego $\gamma_G = 1,35$
- dla obciążenia zmiennego $\gamma_Q = 1,5$
- dla właściwości materiału (drewna) $\gamma_M = 1,3$
- dla właściwości sklejk $\gamma_{PM} = 1,2$
- dla quasi-stałych wartości oddziaływań dla obciążeń zmiennych $\psi_2 = 0,3$

Obciążenia:

Przyjęto:

wartość charakterystyczna oddziaływania stałego

$$G_k = 0,90 \text{ kN/m}^2$$

wartość charakterystyczna oddziaływania zmiennego

$$Q_k = 2,00 \text{ kN/m}^2$$

Obciążenie obliczeniowe

$$F_d = (\gamma_G \cdot G_k + \gamma_Q \cdot Q_k) \cdot B_s = (1,35 \cdot 0,90 + 1,5 \cdot 2,00) \cdot 0,45 = 1,90 \text{ kN/m}$$

Maksymalny moment zginający

$$M_d = \frac{F_d \cdot L_e^2}{8} = \frac{1,90 \cdot 4,2^2}{8} = 4,19 \text{ kNm}$$

Maksymalna siła poprzeczna (bez redukcji)

$$V_d = \frac{F_d \cdot L_e}{2} = \frac{1,90 \cdot 4,2}{2} = 3,99 \text{ kN}$$

Obciążenia charakterystyczne:

$$F_{SLS,G} = G_k \cdot B_s = 0,90 \cdot 0,45 = 0,41 \text{ kN/m}$$

$$F_{SLS,Q} = Q_k \cdot B_s = 2,00 \cdot 0,45 = 0,90 \text{ kN/m}$$

Współczynniki modyfikujące:

- współczynnik modyfikujący wytrzymałość w klasach użytkowania - 2 i w klasach trwania obciążenia - działanie stałe (EC5, Tablica 3.1) $k_{mod,perm} = 0,6$;
- współczynnik modyfikujący wytrzymałość w klasach użytkowania - 2 i w klasach trwania obciążenia - działanie średniotrwałe (EC5, Tablica 3.1) $k_{mod,med} = 0,8$;
- współczynnik modyfikujący wytrzymałość, zależny od rozwiązań konstrukcyjnych (EC5, 6.6) $k_{sys} = 1,0$;
- współczynnik wysokości (EC5, równanie (3.1)) $k_h = \min\left[\left(\frac{150 \text{ mm}}{h_f}\right)^{0,2}; 1,3\right] \rightarrow k_h = \left(\frac{150}{50}\right)^{0,2} = 1,25$,
- współczynnik odkształceń dla drewna litego i klasy użytkowania -2 (EC5, Tablica 3.2) $k_{def,f} = 0,8$;
- współczynnik odkształceń dla sklejk i klasy użytkowania - 2 (EC5, Tablica 3.2) $k_{def,w} = 1,0$;
- belka zabezpieczona w strefie ściskanej na całej swojej długości przed przemieszczeniami bocznymi, a na podporach przed obrotem wskutek skręcania (EC5, 6.3.3) $k_{crit} = 1,0$.

Parametry geometryczne – sprowadzone:

Przekrój poprzeczny jest symetryczny względem osi y, więc oś obojętna będzie w połowie wysokości przekroju.

Grubość sprowadzona środkiem (przeliczeniu na drewno lite)

$$b_{w,tfd} = b_w \cdot \frac{E_{p,c,90,mean}}{E_{0,mean}} = 12,5 \cdot \frac{3960}{9000} = 5,5 \text{ mm}$$

$$I_{ef,f} = \frac{2 \cdot b_f \cdot H^3}{12} - \frac{2 \cdot b_f \cdot (H - 2 \cdot h_f)}{12} = \frac{2 \cdot 50 \cdot 250^3}{12} - \frac{2 \cdot 50 \cdot (250 - 2 \cdot 50)^3}{12} = 10,2 \cdot 10^7 \text{ mm}^4$$

$$I_{ef,w} = \frac{b_{w,tfd} \cdot H^3}{12} = \frac{5,5 \cdot 250^3}{12} = 0,7 \cdot 10^7 \text{ mm}^4$$

$$I_{ef} = I_{ef,f} + I_{ef,w} = (10,2 + 0,7) \cdot 10^7 = 10,9 \cdot 10^7 \text{ mm}^4$$

$$r = \frac{\gamma_G \cdot G_k}{k_{mod,perm}} \cdot \frac{k_{mod,med}}{\gamma_Q \cdot Q_k + \gamma_G \cdot G_k} = \frac{1,35 \cdot 0,90}{0,60} \cdot \frac{0,80}{1,5 \cdot 2,00 + 1,35 \cdot 0,90} = 0,38$$

Ponieważ $r = 0,38 < 1$ współczynnik obciążenia quasi-stałego w kombinacji obciążeń $\psi_2 = 0,3$.

$$b_{c,w,tfd} = b_w \cdot \frac{E_{p,c,90,mean}}{E_{0,mean}} \cdot \frac{1 + \psi_2 \cdot k_{def,f}}{1 + \psi_2 \cdot k_{def,w}} = 12,5 \cdot \frac{3960}{9000} \cdot \frac{1 + 0,3 \cdot 0,8}{1 + 0,3 \cdot 1,0} = 5,25 \text{ mm}$$

$$I_{c,ef,w} = \frac{b_{c,w,tfd} \cdot H^3}{12} = \frac{5,25 \cdot 250^3}{12} = 0,68 \cdot 10^7 \text{ mm}^4$$

$$I_{c,ef} = I_{ef,f} + I_{c,ef,w} = (10,2 + 0,68) \cdot 10^7 = 10,88 \cdot 10^7 \text{ mm}^4$$

Sprawdzenie naprężeń od zginania w pasach i środku:

Naprężenia w skrajnych włóknach pasów

$$\sigma_{f,c,max,d,c} = \frac{M_d}{I_{c,ef}} \cdot \frac{H}{2} = \frac{4,19 \cdot 10^6}{10,88 \cdot 10^7} \cdot \frac{250}{2} = 4,81 \text{ MPa}$$

Wytrzymałość obliczeniowa na zginanie

$$f_{m,d} = \frac{k_{mod,med} \cdot k_h \cdot k_{sys} \cdot f_{m,k}}{\gamma_M} = \frac{0,8 \cdot 1,25 \cdot 1,0 \cdot 18}{1,3} = 13,8 \text{ MPa} > 4,81 \text{ MPa}$$

Nośność jest wystarczająca.

Naprężenia w środku

$$\sigma_{c,w,d} = \frac{M_d}{I_{ef}} \cdot \frac{H}{2} \cdot \frac{E_{p,c,90,mean}}{E_{0,mean}} = \frac{4,19 \cdot 10^6}{10,9 \cdot 10^7} \cdot \frac{250}{2} \cdot \frac{3960}{9000} = 2,11 \text{ MPa}$$

$$f_{c,w,d} = \frac{k_{mod,med} \cdot k_{sys} \cdot f_{p,c,90,k}}{\gamma_{p,M}} = \frac{0,8 \cdot 1,0 \cdot 9,7}{1,2} = 6,47 \text{ MPa} > 2,11 \text{ MPa}$$

$$f_{t,w,d} = \frac{k_{mod,med} \cdot k_{sys} \cdot f_{p,t,90,k}}{\gamma_{p,M}} = \frac{0,8 \cdot 1,0 \cdot 7,4}{1,2} = 4,93 \text{ MPa} > 2,11 \text{ MPa}$$

Nośność jest wystarczająca.

$$\sigma_{f,c,d,c} = \frac{M_d}{I_{c,ef}} \cdot \left(\frac{H}{2} - \frac{h_f}{2} \right) = \frac{4,19 \cdot 10^6}{10,88 \cdot 10^7} \cdot \left(\frac{250}{2} - \frac{50}{2} \right) = 3,85 \text{ MPa}$$

$$f_{c,0,d} = \frac{k_{mod,med} \cdot k_{sys} \cdot f_{c,0,k}}{\gamma_M} = \frac{0,8 \cdot 1,0 \cdot 18}{1,3} = 11,08 \text{ MPa}$$

$$k_c \cdot f_{c,0,d} = 1,0 \cdot 11,08 = 11,08 \text{ MPa}$$

$$f_{t,0,d} = \frac{k_{mod,med} \cdot k_h \cdot k_{sys} \cdot f_{t,0,k}}{\gamma_M} = \frac{0,8 \cdot 1,25 \cdot 1,0 \cdot 11}{1,3} = 3,85 \text{ MPa}$$

Nośność jest wystarczająca.

Sprawdzenie warunków stateczności i naprężeń stycznych w środku:

$$\frac{h_w}{b_w} = \frac{150}{12,5} = 12 < 70$$

Warunek stateczności jest spełniony.

Środek – wytrzymałość na ścinanie

Wytrzymałość obliczeniowa na ścinanie (*panel shear*)

$$f_{v,0,d} = \frac{k_{mod,med} \cdot k_{sys} \cdot f_{p,v,k}}{\gamma_{p,M}} = \frac{0,8 \cdot 1,0 \cdot 3,5}{1,2} = 2,33 \text{ MPa}$$

Siła ścinająca w środku (wg EC5, (9.9))

Dla $h_w \leq 35 b_w$

$$F_{v,w,Ed} = b_w \cdot h_w \cdot \left[1 + \frac{0,5 \cdot (h_{f,t} + h_{f,c})}{h_w} \right] \cdot f_{v,0,d} = 12,5 \cdot 150 \cdot \left[1 + \frac{0,5 \cdot (50 + 50)}{150} \right] \cdot 2,33 = 5,82 \text{ kN}$$

$$F_{v,w,Ed} = 5,82 \text{ kN} > VD = 3,99 \text{ kN}$$

Nośność jest wystarczająca.

Sprawdzenie stanu granicznego użyteczności – ugięcia belki (SGU – SLS)

$$u_{inst,G} = \frac{5}{384} \cdot \frac{(F_{SLS,G} + F_{SLS,Q}) \cdot L_e^4}{E_{0,mean} \cdot I_{ef}} +$$

$$+ \left(\frac{F_{SLS,G} + F_{SLS,Q}}{8} \right) \cdot L_e^2 \cdot \frac{1}{G_{w,mean} \cdot A_w} = \frac{5}{384} \cdot \frac{(0,41 + 0,90) \cdot 4,2^4}{9000 \cdot 10^3 \cdot 10,9 \cdot 10^{-5}} + \left(\frac{0,41 + 0,90}{8} \right) \cdot 4,2^2 \cdot \frac{1}{430 \cdot 10^3 \cdot 312,5 \cdot 10^{-6}} = 0,0076 \text{ m}$$

$$u_{inst,SLS,all} = \frac{L_e}{300} = \frac{4,20}{300} = 0,0140 \text{ m}$$

$$b_{1,c,w,tfd} = b_w \cdot \frac{E_{p,c,90,mean}}{E_{0,mean}} \cdot \frac{1 + k_{def,f}}{1 + k_{def,w}} = 12,5 \cdot \frac{3960}{9000} \cdot \frac{1 + 0,8}{1 + 1,0} = 4,95 \text{ mm}$$

$$I_{1,c,ef,w} = \frac{b_{1,c,w,tfd} \cdot H^3}{12} = \frac{4,95 \cdot 250^3}{12} = 0,64 \cdot 10^7 \text{ mm}^4$$

$$I_{1,c,ef} = I_{ef,f} + I_{1,c,ef,w} = (10,2 + 0,64) \cdot 10^7 = 10,84 \cdot 10^7 \text{ mm}^4$$

$$u_{fin} = \frac{5}{348} \cdot \frac{(F_{SLS,G} + F_{SLS,Q}) \cdot L_e^4}{E_{0,mean} \cdot I_{1,c,ef}} \cdot (1 + k_{def,f}) + \left(\frac{F_{SLS,G} + F_{SLS,Q}}{8} \right) \cdot L_e^2 \cdot \frac{1 + k_{def,w}}{G_{w,mean} \cdot A_w} = \frac{5}{384} \cdot \frac{(0,41 + 0,90) \cdot 4,2^4}{9000 \cdot 10^3 \cdot 10,84 \cdot 10^{-5}} \cdot (1 + 0,8) + \left(\frac{0,41 + 0,90}{8} \right) \cdot 4,2^2 \cdot \frac{1 + 1,0}{430 \cdot 10^3 \cdot 312,5 \cdot 10^{-6}} = 0,0141 \text{ m}$$

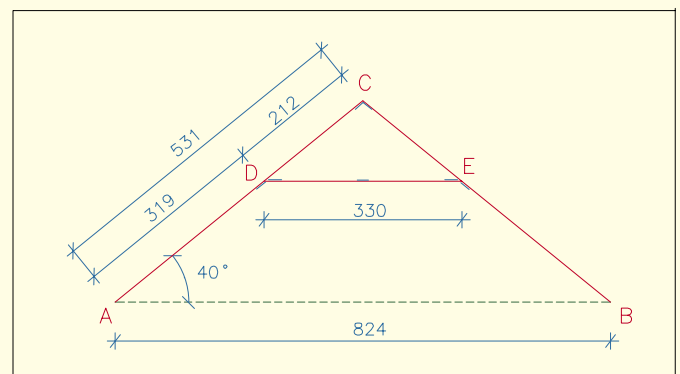
Graniczna wartość ugięcia (EC5, tablica 7.2)

$$w_{fin} = \frac{L_e}{250} = \frac{4,20}{250} = 0,0168 \text{ m} > 0,00141 \text{ m}$$

Warunek jest spełniony.

Przykład obliczeniowy nr 3 – więzary jętkowy

Zaprojektować więzary jętkowy z drewna klasy C30 – wybrane elementy.

Rys. 3. Schemat dachu jętkowego.

Założenia projektowe:

- pochylenie połaci dachowej – $\alpha = 40^\circ$

- rozstaw krokwi $a_1 = 0,75$ m
- $l_d = 0,6 \cdot l = 0,6 \cdot 5,31 = 3,19$ m < 4,50 m
- $l_g = 0,4 \cdot l = 0,4 \cdot 5,31 = 2,12$ m < 2,50 m
- długość jętki $l_j = 3,30$ m < 3,50 m

Zestawienie obciążeń charakterystycznych:

- obciążenia stałe –
pokrycie dachowe (wg PN-EN 1991-1-1:2004)

$$G = 0,75 \text{ kN/m}^2 \text{ połąci}$$

- obciążenia zmienne:
śnieg (wg PN-EN 1991-1-3:2005)

$$S_k = 0,72 \text{ kN/m}^2 \text{ rzutu połąci dachowej}$$

wiatr (wg P3N-EN 1991-1-4:2008)

$$P_k = 0,14 \text{ kN/m}^2 \text{ prostopadle do połąci dachowej}$$

Parametry materiałowe:

Przyjęto drewno klasy C30.

- wytrzymałość charakterystyczna na zginanie $f_{m,k} = 30$ MPa
- wytrzymałość charakterystyczna na ściskanie wzdłuż włókien $f_{c,0,k} = 23$ MPa
- średni moduł sprężystości wzdłuż włókien $E_{0,mean} = 12000$ MPa

Częściowe współczynniki bezpieczeństwa:

- dla obciążenia stałego $\gamma_G = 1,35$,
- dla obciążenia zmiennego $\gamma_Q = 1,5$,
- dla właściwości materiału $\gamma_M = 1,3$.

Krokiew

Zestawienie obciążeń:

- obciążenie charakterystyczne prostopadłe do połąci dachu
stałe – $G_{k\perp} = G_k \cos \alpha = 0,75 \cdot 0,776 = 0,582 \text{ kN/m}^2$,
śnieg – $S_{k\perp} = S_k \cos^2 \alpha = 0,72 \cdot 0,776^2 = 0,434 \text{ kN/m}^2$
wiatr – $P_{k\perp} = 0,144 \text{ kN/m}^2$
- obciążenie charakterystyczne równoległe do połąci dachu:
stałe – $G_{k\parallel} = G_k \sin \alpha = 0,75 \cdot 0,634 = 0,482 \text{ kN/m}^2$
śnieg – $S_{k\parallel} = S_k \sin \alpha \cos \alpha = 0,72 \cdot 0,643 \cdot 0,776 = 0,359 \text{ kN/m}^2$

Kombinacja obciążeń (wg PN-EN 1990:2004)

Przyjęto kombinację podstawową (wzór 6.10). Alternatywnie należy sprawdzić kombinacje (wzór 6.10a) i (wzór 6.10b), wybierając mniej korzystną.

Przyjęto dwie kombinacje: pierwszą ze śniegiem jako wiodącym obciążeniem zmiennym i drugą z obciążeniem wiatrem jako obciążeniem wiodącym.

Przyjęto do obliczeń następujące współczynniki częściowe dla wartości kombinacyjnej obciążenia: wiatr $\psi_0 = 0,60$; śnieg $\psi_0 = 0,50$.

Kombinacja obciążeń prostopadłych do połąci dachu

$$q_{z\perp 1} = \gamma_G \cdot G_{k\perp} + \gamma_{Q1} \cdot S_{k\perp} + \gamma_{Q2} \cdot \psi_0 \cdot P_{k\perp} = 1,35 \cdot 0,582 + 1,5 \cdot 0,434 + 1,5 \cdot 0,60 \cdot 0,144 = 1,565 \text{ kN/m}^2$$

$$q_{z\perp 2} = \gamma_G \cdot G_{k\perp} + \gamma_{Q2} \cdot S_{k\perp} + \gamma_{Q1} \cdot \psi_0 \cdot P_{k\perp} = 1,35 \cdot 0,582 + 1,5 \cdot 0,50 \cdot 0,434 + 1,5 \cdot 0,144 = 1,327 \text{ kN/m}^2$$

Kombinacja obciążeń równoległych do połąci dachu

$$q_{z\parallel} = \gamma_G \cdot G_{k\parallel} + \gamma_{Q1} \cdot S_{k\parallel} = 1,35 \cdot 0,482 + 1,5 \cdot 0,359 = 1,189 \text{ kN/m}^2$$

Z wariantowych obliczeń statycznych więzara jętkowego otrzymano:

$$M_{AD}^{\max} = 1,18 \text{ kNm}, S_{AD} = 8,58 \text{ kN}$$

$$M_{AD}^{\max} = 1,37 \text{ kNm}, S_{AD} = 7,50 \text{ kN}$$

$$M_E^{\max} = 1,15 \text{ kNm}, S_E = 7,33 \text{ kN}$$

Parametry geometryczne:

Pole przekroju: $A_{net} = b \cdot h = 0,05 \cdot 0,14 = 0,007 \text{ m}^2 = 7 \cdot 10^{-3} \text{ m}^2$

Moment bezwładności, wskaźnik bezwładności i promień bezwładności:

$$I_y = \frac{b \cdot h^3}{12} = \frac{0,05 \cdot 0,14^3}{12} = 0,00001143 \text{ m}^4 = 11,43 \cdot 10^{-6} \text{ m}^4$$

$$W_y = \frac{b \cdot h^2}{6} = \frac{0,05 \cdot 0,14^2}{6} = 0,000163 \text{ m}^3 = 163 \cdot 10^{-6} \text{ m}^3$$

$$i_y = \sqrt{\frac{I_y}{A_{net}}} = 0,289 \cdot h = 0,289 \cdot 0,14 \cong 0,041 \text{ m}$$

Długość wybooczeniowa

$$l_{ef} = l_{c,y} = \mu_y \cdot l_y = 1,0 \cdot l_d = 3,19 \text{ m}$$

Smukłość przy zginaniu

$$\lambda_y = \frac{l_{ef}}{i_y} = \frac{3019}{0,041} = 77,80$$

Smukłość względna

$$\lambda_{rel,y} = \frac{\lambda_y}{\pi} \sqrt{\frac{f_{c,0,k}}{E_{0,05}}} = \frac{77,80}{3,14} \sqrt{\frac{23}{8000}} = 1,33 > 0,30$$

$\beta_c = 0,2$ – dla drewna litego – współczynnik dotyczący prostoliniowości elementu (wzór 6.29 normy)

$$k_y = 0,5 \cdot [1 + \beta_c \cdot (\lambda_{rel,y} - 0,3) + \lambda_{rel,y}^2] = 0,5 \cdot [1 + 0,2 \cdot (1,33 - 0,3) + 1,33^2] = 1,49$$

$$k_{c,y} = \frac{1}{k_y + \sqrt{k_y^2 - \lambda_{rel,y}^2}} = \frac{1}{1,49 + \sqrt{1,49^2 - 1,33^2}} = 0,46$$

$k_m = 0,7$ – dla przekroju prostokątnego (p. 6.1.6.(2) normy PN-EN 1995-1-1)

Wytrzymałość obliczeniowa na zginanie względem osi y

$$f_{m,y,d} = \frac{k_{mod} \cdot f_{m,y,k}}{\gamma_M} = \frac{0,9 \cdot 30}{1,3} = 20,77 \text{ MPa}$$

Wytrzymałość obliczeniowa na ściskanie wzdłuż włókien

$$f_{c,0,d} = \frac{k_{mod} \cdot f_{c,0,k}}{\gamma_M} = \frac{0,9 \cdot 23}{1,3} = 15,92 \text{ MPa}$$

Naprężenia w krokwi:

Wariant 1

$$\sigma_{m,y,d} = \frac{M_y}{W_y} = \frac{1,18}{163 \cdot 10^{-6}} = 7239 \text{ kN/m}^2 \cong 7,24 \text{ MPa}$$

$$\sigma_{m,0,d} = \frac{S}{A_{net}} = \frac{8,58}{7 \cdot 10^{-3}} = 1226 \text{ kN/m}^2 \cong 1,23 \text{ MPa}$$

Wariant 2

$$\sigma_{m,y,d} = \frac{M_y}{W_y} = \frac{1,37}{163 \cdot 10^{-6}} = 8405 \text{ kN/m}^2 \cong 8,41 \text{ MPa}$$

$$\sigma_{m,0,d} = \frac{S}{A_{net}} = \frac{7,50}{7 \cdot 10^{-3}} = 1071 \text{ kN/m}^2 \cong 1,07 \text{ MPa}$$

Wariant 3

$$\sigma_{m,y,d} = \frac{M_y}{W_y} = \frac{1,15}{163 \cdot 10^{-6}} = 7055 \text{ kN/m}^2 \cong 7,06 \text{ MPa}$$

$$\sigma_{m,0,d} = \frac{S}{A_{net}} = \frac{7,33}{7 \cdot 10^{-3}} = 1047 \text{ kN/m}^2 \cong 1,05 \text{ MPa}$$

Stan graniczny nośności (SGN)

Wariant 1

$$\frac{\sigma_{c,0,d}}{k_{c,y} \cdot f_{c,0,d}} + \frac{\sigma_{m,y,d}}{f_{m,y,d}} + k_m \frac{\sigma_{m,z,d}}{f_{m,z,d}} = \frac{1,23}{0,46 \cdot 15,92} + \frac{7,24}{20,77} + 0 = 0,52 < 1$$

Wariant 2

$$\frac{\sigma_{c,0,d}}{k_{c,y} \cdot f_{c,0,d}} + \frac{\sigma_{m,y,d}}{f_{m,y,d}} + k_m \frac{\sigma_{m,z,d}}{f_{m,z,d}} = \frac{1,07}{0,46 \cdot 15,92} + \frac{8,41}{20,77} + 0 = 0,55 < 1$$

Wariant 3

$$\frac{\sigma_{c,0,d}}{k_{c,y} \cdot f_{c,0,d}} + \frac{\sigma_{m,y,d}}{f_{m,y,d}} + k_m \frac{\sigma_{m,z,d}}{f_{m,z,d}} = \frac{1,05}{15,98} + \frac{7,06}{20,77} + 0 = 0,41 < 1$$

Nośność przekroju jest wystarczająca.

Stan graniczny użyteczności (SGU) – Sprawdzenie ugięć
Sprawdzenie stanu granicznego użyteczności polega na wykazaniu, że obliczone ugięcia (przemieszczenia) wywołane działaniem obciążeń charakterystycznych, nie są większe od wartości granicznej.

Maksymalne trwałe ugięcie końcowe

$$w_{net,fin} = w_{inst} + w_{creep} - w_c = w_{fin} - w_c$$

Strzałki odwrotnej nie przewidziano ($w_c = 0$), więc

$$w_{net,fin} = w_{inst} + w_{creep} = u_{fin} \leq w_{fin}$$

Wartość graniczna ugięcia

$$w_{fin} = \frac{1}{200} \quad \text{dla elementów belkowych więźb dachowych}$$

Załącznik krajowy PN-EN 1995-1-1 (NA.3).

Przemieszczenie końcowe można obliczać w sposób uproszczony (2.2.3(5) normy) ze wzoru:

$$u_{fin} = u_{fin,G} + u_{fin,Q1} + u_{fin,Q2}$$

gdzie:

$$u_{fin,G} = u_{inst,G} (1 + k_{def}) \quad \text{– od obciążenia stałego G,}$$

$$u_{fin,Q1} = u_{inst,Q1} (1 + \psi_{2,1} \cdot k_{def}) \quad \text{– od obciążenia zmiennego Q₁,}$$

$$u_{fin,Q2} = u_{inst,Q2} (\psi_{0,i} + \psi_{2,1} \cdot k_{def}) \quad \text{– od obciążenia zmiennego Q₁ > 1.}$$

Przyjęto współczynniki:

- Współczynnik dla quasi-stałych wartości oddziaływań $\psi_{2,1} = 0$ dla obciążeń zmiennych: śnieg i wiatr (Tablica A.1.1 PN-EN 1990-1-1 Apl/2004),
- Współczynnik k_{def} (zależy od klasy użytkowania konstrukcji) dla klasy 2 $k_{def} = 0,80$ (Tablica 3.2),
- Współczynnik dla kombinacji oddziaływań zmiennych: wiatr $\psi_{0,1} = 0,60$; śnieg $\psi_{0,1} = 0,50$.

Sprawdzenie konieczności uwzględniania wpływu sił poprzecznych

$$\frac{l_c}{h} = \frac{3,19}{0,14} = 22,79 > 20 \quad \text{zgodnie z NA.8.3 (PN-EN 1995-1-1)}$$

wpływ sił poprzecznych na wartość ugięć można pominąć.

Ugięcia chwilowe belki o schemacie belki wolnopodpartej

$$u_{inst} = u_M = \frac{5}{384} \cdot \frac{q_k \cdot l^4}{E_{0,mean} \cdot I}$$

$$u_{inst,G,z} = \frac{5}{384} \cdot \frac{(G_{z\perp} \cdot a_1) \cdot l^4}{E_{0,mean} \cdot I} =$$

$$= \frac{5}{384} \cdot \frac{0,582 \cdot 0,75 \cdot 3,19^4}{12000 \cdot 10^3 \cdot 11,43 \cdot 10^{-6}} = 0,0043 \text{ m}$$

(od obciążenia stałego),

$$u_{inst,S,z} = \frac{5}{384} \cdot \frac{(S_{z\perp} \cdot a_1) \cdot l^4}{E_{0,mean} \cdot I} =$$

$$= \frac{5}{384} \cdot \frac{0,433 \cdot 0,75 \cdot 3,19^4}{12000 \cdot 10^3 \cdot 11,43 \cdot 10^{-6}} = 0,0032 \text{ m}$$

(od obciążenia śniegiem – zmienne dominujące),

$$u_{inst,P,z} = \frac{5}{384} \cdot \frac{(P_{z\perp} \cdot a_1) \cdot l^4}{E_{0,mean} \cdot I} =$$

$$= \frac{5}{384} \cdot \frac{0,144 \cdot 0,75 \cdot 3,19^4}{12000 \cdot 10^3 \cdot 11,43 \cdot 10^{-6}} = 0,0011 \text{ m}$$

(od obciążenia wiatrem – zmienne kolejne).

Ugięcia końcowe:

$$u_{fn,G,z} = u_{inst,G,z} \cdot (1 + k_{def}) = 0,0043 \cdot (1 + 0,8) = 0,0077 \text{ m}$$

(od obciążenia stałego),

$$u_{fn,S,1} = u_{inst,S,z} \cdot (1 + \psi_{2,1} \cdot k_{def}) = 0,0032 \cdot (1 + 0) = 0,0032 \text{ m}$$

(od obciążenia śniegiem),

$$u_{fn,P,1} = u_{inst,P,z} \cdot (\psi_{0,1} + \psi_{2,1} \cdot k_{def}) =$$

$$= 0,0011 \cdot (0,6 + 0) = 0,0007 \text{ m}$$

(od obciążenia wiatrem).

Należy zauważyć, że ugięcie końcowe od śniegu jest równe ugięciu chwilowemu.

Ugięcie końcowe całkowite

$$w_{fn} = \frac{l_y}{200} = \frac{3,19}{200} = 0,016 \text{ m}$$

$$u_{fn} = u_{fn,G,z} + u_{fn,S,1} + u_{fn,P,1} =$$

$$= 0,0077 + 0,0032 + 0,0007 \cong 0,012 \text{ m}$$

$$u_{fn} = 0,012 \text{ m} < w_{fn} = 0,016 \text{ m}$$

Warunek jest spełniony.

Jętka

Z wariantowych obliczeń statycznych więzara jętkowego otrzymano: $S_{DE}^{max} = -5,75 \text{ kN}$, $M_{DE}^{max} = 0,99 \text{ kNm}$, (od obciążenia człowiek + narzędzia)

Parametry geometryczne:

$$\text{Pole przekroju: } A_{net} = b \cdot h = 0,05 \cdot 0,14 = 0,007 \text{ m}^2 = 7 \cdot 10^{-3} \text{ m}^2$$

Moment bezwładności, wskaźnik bezwładności i promień bezwładności:

$$I_y = 11,43 \cdot 10^{-6} \text{ m}^4$$

$$I_z = \frac{h \cdot b^3}{12} = \frac{0,14 \cdot 0,05^3}{12} = 1,46 \cdot 10^{-6} \text{ m}^4$$

$$W_y = 163 \cdot 10^{-6} \text{ m}^3$$

$$i_y = \sqrt{\frac{I_y}{A_{net}}} = 0,289 \cdot h = 0,289 \cdot 0,14 \cong 0,041 \text{ m}$$

$$i_z = \sqrt{\frac{I_z}{A_{net}}} = 0,289 \cdot b = 0,289 \cdot 0,05 \cong 0,014 \text{ m}$$

Długości wyboczeniowe

$$l_{ef,y} = l_{c,y} = \mu_y \cdot l_y = 1,0 \cdot l_y = 3,30 \text{ m}$$

$$l_{ef,z} = l_{c,z} = \mu_z \cdot l_z = 1,0 \cdot l_z \cdot 0,5 = 1,65 \text{ m}$$

Smukłości przy zginaniu

$$\lambda_y = \frac{l_{ef}}{i_y} = \frac{3,30}{0,041} = 80,49$$

$$\lambda_z = \frac{l_{ef,z}}{i_z} = \frac{1,65}{0,014} = 117,86$$

Smukłość względna

$$\lambda_{rel,y} = \frac{\lambda_y}{\pi} \sqrt{\frac{f_{c,0,k}}{E_{0,05}}} = \frac{80,49}{3,14} \sqrt{\frac{23}{8000}} = 1,34 > 0,30$$

$$\lambda_{rel,z} = \frac{\lambda_z}{\pi} \sqrt{\frac{f_{c,0,k}}{E_{0,05}}} = \frac{117,86}{3,14} \sqrt{\frac{23}{8000}} = 2,02 > 0,30$$

Współczynniki wyboczeniowe

(na podstawie Tablicy 1 niniejszego opracowania)

$$k_{c,y} = 0,4444 \cong 0,44$$

$$k_{c,z} = 0,2231 \cong 0,22$$

Naprężenia w jętce

$$\sigma_{m,y,d} = \frac{M_y}{W_y} = \frac{0,99}{163 \cdot 10^{-6}} = 6073 \text{ kN/m}^2 \cong 6,07 \text{ MPa}$$

$$\sigma_{m,0,d} = \frac{S}{A_{net}} = \frac{5,75}{7 \cdot 10^{-3}} = 821 \text{ kN/m}^2 \cong 0,82 \text{ MPa}$$

Stan graniczny nośności (SGN)

$$\frac{\sigma_{c,0,d}}{k_{c,y} \cdot f_{c,0,d}} + \frac{\sigma_{m,y,d}}{f_{m,y,d}} + k_m \frac{\sigma_{m,z,d}}{f_{m,z,d}} =$$

$$= \frac{0,82}{0,44 \cdot 15,92} + \frac{6,07}{20,77} + 0 = 0,41 < 1$$

$$\frac{\sigma_{c,0,d}}{k_{c,z} \cdot f_{c,0,d}} + k_m \frac{\sigma_{m,y,d}}{f_{m,y,d}} + \frac{\sigma_{m,z,d}}{f_{m,z,d}} =$$

$$= \frac{0,82}{0,22 \cdot 15,92} + 0,7 \cdot \frac{6,07}{20,77} + 0 = 0,44 < 1$$

Nośność przekroju jest wystarczająca.

Sprawdzenie stanu granicznego użyteczności pominięto.

dokończenie ze s. 18

zbiecie tynków, jak również instalacji wewnętrznych. Ponadto, przerwanie robót wywołałoby interwencje władz konserwatorskich, Państwowej Inspekcji Pracy, społeczeństwa, władz lokalnych i pracowników PKP. Naraziłoby również budowę na kradzieże i ewentualne zdarzenia nadzwyczajne.

Po naszym stanowczym proteście i przedstawieniu argumentów Naczelny Dyrektor Centralnego Okręgu Kolei Państwowych w Warszawie zobowiązał się, że co roku zostaną wygospodarowane środki finansowe na dalszą realizację modernizacji dworca Skierniewice w wysokości 300–400 tysięcy zł, w miarę możliwości budżetowych PKP. Jednak w 1995 r. na modernizację dworca Skierniewice przeznaczono tylko 230 tysięcy zł.

W tym czasie trwały prace o charakterze wykończeniowym, ale w bardzo małym zakresie (segment A) dotyczące instalacji elektrycznych, wod-kan, telekomunikacyjnych, także tynków, posadzek, (m.in. dzięki dużym zapasom materiałowym zakupionym wcześniej przez PKP i zgromadzonym w magazynach Generalnego Wykonawcy). W związku z drastycznym spadkiem finansowania modernizacji dworca Skierniewice i jego konsekwencjami sytuacją zainteresowały się środki masowego przekazu, m.in. TVP („Kurier Warszawski”) oraz wielokrotnie prasa. I tak np. w sierpniu 1998 r. w artykule o wymownym tytule *Odtrącony dworzec* „Dziennik Łódzki” pisał m.in.: „Do wykonania pozostały bardzo kosztowne prace – remont elewacji, sztukaterii, posadzek, stolarki zewnętrznej oraz zagospodarowanie otoczenia. Obecnie na terenie budowy przebywa 4-5 pracowników z remontującej dworzec firmy Toren. Wykonują roboty kamieniarskie, m.in. zakładają w budynku parapety. Układana jest posadzka z kamienia, wysoka na 3 m boazeria. Wszystkie prace wykonywane są z dużą starannością i dbałością o szczegóły – skierniewicki dworzec jest bowiem zabytkiem klasy „0”.

– „Okolo 1 mln zł ma kosztować sama elewacja – mówi Ryszard Kaniecki – główny inżynier inwestycji Dyrekcji Okręgowej Inwestycji Kolejowych w Warszawie – Renowacji zostanie poddana każda cegła. Wszystkie rysy powstałe w wyniku nieodpowiedzialnej decyzji otynkowania budynku zostaną oczyszczone i wyrównane specjalną szpachlą, a następnie całość zostanie polakierowana. To najkosztowniejsza robota, jaka została do wykonania.”

Ten sam „Dziennik Łódzki” z 13 stycznia 1999 r. artykuł *Dworzec klasy „0” czeka na sponsora. Remont bez końca* donosił: „Nie ma jeszcze decyzji, jakie fundusze dostaniemy w tym roku – mówi Ryszard Kaniecki główny inżynier inwestycji DOIK w Warszawie. – Chcielibyśmy całej brakującej sumy, ale jest to chyba nierealne. Jeśli dostaniemy tyle co w zeszłym roku, czyli około 400 tys. zł, to budowa potrwa jeszcze kilka lat”.

Należy zauważyć, że po reorganizacji kolei wszystkie dworce kolejowe w Polsce przejęła Dyrekcja Nieruchomości w Gdańsku, która także nie widziała, przynajmniej na początku, konieczności większego niż 400 tys. zł rocznie finanso-

wania modernizacji zabytkowego dworca w Skierniewicach. Dowodem na to było pismo Dyrekcji Nieruchomości w Gdańsku z 9 marca 1998 r., w którym zaniepokoiła nas nie tylko wysokość kwoty przyznanej w danym roku na modernizację, ale prognoza ewentualnego przerwania omawianej budowy. Zareagowaliśmy jako pion inwestycyjny bardzo ostro na ten pomysł, stwierdzając m.in. że „Przerwanie omawianej budowy przy takim zaawansowaniu prac przy obiekcie zabytkowym może narazić przedsiębiorstwo PKP na kolizję z przepisami Ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i muzeach (Dz.U. Nr 10 poz. 48 z późniejszymi zmianami)”.

Po tym wystąpieniu podjęliśmy szereg działań, by szybko ukończyć remont segmentu A. Wprowadzenie w r. 1999 do segmentu A zabytkowego dworca sekcji eksploatacyjnych PKP zmusiło kierownictwo PKP do odrzucenia myśli o przerwaniu budowy.

Na finiszu

Pieniądze niezbędne do zakończenia budowy i oddania do eksploatacji budynku dworca zostały w końcu przyznane przez Dyrekcję Generalną. W tym czasie zostałem awansowany na dyrektora projektu kilku linii kolejowych (E65, E75, Nr 1 krajowej) w Dyrekcji Infrastruktury Kolejowej, w związku z tym przekazałem w 2000 r. koordynację budowy st. insp. nadzoru Tomaszowi Jankowskiemu, który pełnił nadzór inwestorski na tej budowie do jej zakończenia.

Zabytkowy dworzec po modernizacji został przekazany w całości do użytkowania w 2003 r. Spełniło się to, co mówiłem dziennikarzom kilka lat wcześniej, że po remoncie skierniewicki dworzec będzie jednym z najpiękniejszych, o ile nie najpiękniejszym dworcem w kraju, będąc jednocześnie jedną z najtańszych budów kolejowych.

W 2004 r. Minister Kultury Waldemar Dąbrowski wręczył dyplom laureata dla Polskich Kolei Państwowych SA „Za wzorowo przeprowadzony remont zabytkowego dworca kolejowego w Skierniewicach, przywracający pierwotne walory użytkowe i estetyczne pomieszczeń dworcowych”.

*mgr prawa
inż. budownictwa lądowego
Ryszard Kaniecki*

¹ Studium naukowo-historyczne *Dworzec Skierniewice*, oprac. dr inż. arch. Jadwiga Roguska, Pracownia Konserwacji Zabytków Oddział w Warszawie, Warszawa 1987.

Autor dziękuje za informacje i udostępnienie materiałów: mgr. Marianowi Rożejowi – kierownikowi Delegatury Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Skierniewicach, inż. Tadeuszowi Bedarkowi, inż. Józefowi Nowakowi, mgr. Jackowi Derwisińskiemu oraz wszystkim, którzy przyczynili się do powstania artykułu.

XII Zjazd

Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

13 kwietnia 2013 r. w sali konferencyjnej Hotelu Borowiecki w Łodzi (ul. Kasprzaka 7/9) odbędzie się XII Zjazd Łódzkiej OIIB, który został zwołany 6 grudnia 2012 r. przez Radę ŁOIIB – zgodnie z art. 16 ust. 1 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów – jako zwyczajny zjazd sprawozdawczy.

Poniżej publikujemy skrócone wersje sprawozdań, które podczas obrad zostaną zaprezentowane w pełnej formie przez przedstawicieli: Rady, Komisji Kwalifikacyjnej, Sądu Dyscyplinarnego oraz Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej Łódzkiej OIIB, natomiast sprawozdanie Komisji Rewizyjnej ŁOIIB będzie przedstawione w trakcie obrad Zjazdu.

Sprawozdanie

z działalności Rady ŁOIIB w 2012 r.

Struktura organizacyjna

Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa jest samorządem zawodowym tworzonym przez czynnych członków wpisanych na listę izby, posiadających uprawnienia budowlane upoważniające do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, którzy opłacili obowiązkowe składki członkowskie oraz posiadają ubezpieczenie deliktowe od odpowiedzialności cywilnej. Ustawowe obowiązki samorządu wypełniają swym działaniem organy Izby: coroczny zjazd sprawozdawczy delegatów, który co cztery lata jest także wyborczym, Okręgowa Rada Izby, Okręgowa Komisja Rewizyjna, Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej. Organami Izby kierują wybrani na zjeździe przewodniczący oraz koordynator w przypadku funkcji rzecznika

odpowiedzialności zawodowej. Liczba i skład poszczególnych organów Izby zostały przedstawione w sprawozdaniach. Rada, kierowana przez przewodniczącego, wybrała dziewięciu członków Prezydium, w tym dwóch zastępców przewodniczącego Rady, sekretarza i jego zastępcę oraz skarbnika i jego zastępcę. Sprawami merytorycznymi bieżącego działania samorządu zajmują się organy Izby i powołane przez Radę zespoły problemowe. Pełną obsługę administracyjną, księgową, informatyczną i prawną Izby wykonują etatowi pracownicy biura.

Dokonania Rady i ŁOIIB w 2012 r.

Poniżej omówione zostały najważniejsze wydarzenia minionego roku. O niektórych zamieszczono krótką wzmiankę, ponieważ szerzej zostały opisane w sprawozdaniach organów

SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Członkowskich w 2012 r.

Zespół niezmiennie pracował w składzie sześciuosobowym. Z racji przypisanych obowiązków Zespół ds. Członkowskich zajmował się:

- rozpatrywaniem wniosków inżynierów i techników o wpisanie na listę członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa – łącznie w 2012 r. 315 zgłoszeń, w tym 37 o ponowny wpis;
- współdziałaniem w przygotowywaniu uchwał dotyczących:
  - zawieszenia członkostwa na własny wniosek – 152 wnioski,
  - zawieszenia odgórnego – 90 wniosków,
  - skreślenia z ewidencji Łódzkiej OIIB zmarłych członków – 28 wniosków,
  - skreślenia z listy członków na własny wniosek – 30 wniosków,

i zespołów Izby, ponadto o wszystkich sprawach informowaliśmy na bieżąco w aktualnościach na stronie internetowej lub w wiadomościach rozsyłanych e-mailowo oraz na łamach naszego biuletynu.

Okręgowa Rada i Prezydium działały w okresie sprawozdawczym zgodnie z przedstawionym kalendarzem posiedzeń. Na posiedzeniach omawiano wszystkie ważne sprawy związane z bieżącą działalnością Izby, przyjmowano ustalenia i informacje dotyczące spraw finansowych, realizacji budżetu, podejmowano stosowne uchwały, dyskutowano na tematy związane z doskonaleniem zawodowym członków, ustalano sposoby realizacji wniosków złożonych podczas obrad naszego zjazdu oraz skierowanych do okręgowych rad przez Krajowy Zjazd PIIB. Rada zajmowała się także sprawami codziennego funkcjonowania Izby, stanem technicznym budynku, majątkiem i wyposażeniem naszej siedziby, kontrolą właściwego funkcjonowania biura i innymi sprawami dotyczącymi samorządu. Prowadziliśmy zwykle, codzienne działania statutowe. Sprawy członków, szkoleń i samopomocy załatwialiśmy na bieżąco. Wszystkie organy statutowe Izby działały zgodnie z regulaminami, Rada otrzymywała okresowe informacje z bieżącej pracy organów. Współpraca Rady z organami układała się wzorowo.

Na rok 2012 przypadł jubileusz 10-lecia istnienia samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Decyzją Rady ŁOIIB do obchodów jubileuszowych zaliczono: pierwszą część XI Zjazdu Sprawozdawczego ŁOIIB, Piknik Inżynierski w ogrodzie ŁOIIB, spotkania integracyjne w Bełchatowie i Wieluniu, spływ kajakowy oraz Wojewódzkie Święto Budowlanych. W podsumowaniu zrealizowane wydarzenia rocznicowe zostały ocenione pozytywnie. Na naszych łamach informowaliśmy o przebiegu tych uroczystości.

W minionym roku ważna z prawnego punktu widzenia w działalności samorządu zawodowego inżynierów budownictwa była debata o Kodeksie Budowlanym prowadzona przy udziale całego branżowego środowiska z zadaniem wypracowania propozycji zmian do systemu prawnego funkcjonowania całego budownictwa. Powołana została rządowa Komisja

Kodyfikacyjna ds. Kodeksu Budowlanego. Z powodu szerokiego zakresu zmian w prawie, jakie ma wnieść Kodeks, postanowiono jako pierwszy opracować projekt nowej ustawy Prawo budowlane.

Pod koniec września została skierowana do Sejmu propozycja innej ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania zawodów finansowych, budowlanych i transportowych, która zapowiedziała zmiany regulacyjne w wielu obowiązujących ustawach, w tym m.in. w Prawie budowlanym i ustawie o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów. Projekt został opracowany w Ministerstwie Sprawiedliwości i jest realizacją rządowej zapowiedzi z 2011 r. o zmniejszeniu o połowę listy zawodów regulowanych. Środowisko budowlane podjętą w drugiej połowie roku próbę ustawowego wprowadzania zmian uznało za niekompetentną i nieodpowiedzialną, ponieważ wyniknęła ona z politycznej obietnicy realizacji zapowiedzianego hasła deregulacji i została uznana za próbę wprowadzenia zmian tuż przed opracowaniem nowych rozwiązań systemowych. Środowisko budowlane podjęło dyskusję z prawodawcą dotyczącą proponowanych zmian. Stanowiska w tej sprawie podejmowały wszystkie samorządy zawodowe w działaniach indywidualnych oraz zespołowo. Na koniec roku zmiana przepisów prawnych nie została ostatecznie ustalona.

19 stycznia przyjęto uchwałę w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego XI Zjazdu Sprawozdawczego ŁOIIB, zaplanowano przeprowadzenie Zjazdu tak, by część roboczą poprzedziła część jubileuszowa.

15 marca 2012 r. Biuro Biegłych Rewidentów „EKO-Bilans” Sp. z o.o. zakończyło badanie sprawozdania finansowego za 2011 rok, stwierdzając w raporcie końcowym, że gospodarka finansowa w ŁOIIB była prowadzona prawidłowo i rzetelnie. Sprawozdanie jest zgodne z przepisami prawa, postanowieniami statutu PIIB i zasadami przyjętymi w ŁOIIB.

14 kwietnia w Hotelu Borowiecki w Łodzi odbył się XI Zjazd Sprawozdawczy ŁOIIB. W drugiej części zjazdu delegaci wysłuchali sprawozdań organów ŁOIIB za 2011 r. oraz udzielili abso-

ZESPOŁÓW RADY ŁOIIB W 2012 ROKU

- odgórniego skreślenia z listy członków – 93 wnioski.

Wszystkie wyżej wymienione sprawy Zespół rozpatrywał raz w miesiącu. W drugim półroczu w odniesieniu do osób, wobec których wszczynane było postępowanie z urzędu w sprawach zawieszenia lub skreślenia z listy członków i konieczności zagwarantowania im możliwości uczestniczenia w postę-

powaniu, rozszerzono tok postępowania. Związane to było z wprowadzeniem dodatkowych dokumentów, które muszą być analizowane każdorazowo przed podjęciem decyzji. Spowodowało to zwiększenie liczby posiedzeń w minionym roku do piętnastu.

W większości przypadków Zespół pracował w składzie trzyosobowym, średnia frekwencja wynosiła 58%.

Należy zauważyć, że statystycznie od przynajmniej 2 lat liczba członków nie zmienia się w tym sensie, że liczba osób wyrażających chęć wstąpienia do Łódzkiej OIIB jest zbliżona do liczby osób, które z różnych powodów opuszczają naszą Izbę.

*Wiesław Sienkiewicz
Przewodniczący Zespołu*

lutorium Radzie i pozostałym organom ŁOIIB. Dyskutowano również na temat bieżących spraw Izby, wniosków złożonych podczas Zjazdu oraz podjęto stosowne uchwały.

W dniach 6-7 lipca 2012 r. delegaci ŁOIIB na krajowe zjazdy uczestniczyli w XI Krajowym Zjeździe Sprawozdawczym PIIB, który odbył się w Warszawie. Organy krajowe i Rada uzyskały absolutorium, podjęto szereg uchwał, znowelizowano Zasady gospodarki finansowej w zakresie składek.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna w 2012 r. przeprowadziła dwie tury kwalifikacji zakończone sesjami egzaminacyjnymi dla osób ubiegających się o nadanie uprawnień budowlanych. W 2012 roku 235 osób zdobyło uprawnienia budowlane.

2 czerwca na terenie naszej siedziby odbył się VI Piknik Inżynierski zorganizowany wspólnie z Oddziałem Łódzkim PZITB. W imprezie integracyjnej wzięło udział ponad 135 osób.

Uroczystą oprawę miały obchody Wojewódzkiego Święta Budowlanych zorganizowane w piątek 12 października wspólnie z Regionalną Izbą Budownictwa w Łodzi w sali kinowej Łódzkiego Domu Kultury. Podczas uroczystości odznaczenia „Zasłużony dla Budownictwa” otrzymało 12 osób, natomiast złotymi i srebrnymi Honorowymi Odznakami PIIB uhonorowano 27 naszych członków.

Z inicjatywy Rady wdrożona została nowa formuła funkcjonowania Placówek Terenowych. Na terenie woj. łódzkiego funkcjonują zarówno placówki bez stałej siedziby (Kutno, Piotrków Tryb., Sieradz), jak też posiadające własną siedzibę (Bełchatów, Skierniewice, Wieluń).

Na podstawie uchwały Rady ŁOIIB z 31 sierpnia 2012 r. w sprawie utworzenia listy rzeczoznawców budowlanych na przełomie sierpnia i września została utworzona na stronie internetowej ŁOIIB zakładka „Rzeczoznawcy/Specjaliści” i we wrześniu pojawiły się tam pierwsze wpisy rzeczoznawców należących do naszej Izby.

Łódzka OIIB prowadziła w 2012 r. swe działania oszczędnie i racjonalnie. Terminowo wnoszone były i są nadal zobowiązania Izby zarówno wobec członków oraz kontrahentów z tytułu nabytych usług, materiałów i wyposażenia.

Biuro ŁOIIB funkcjonuje wg ustalonego schematu organizacyjnego, a członkowie mają łatwy dostęp za pomocą bezpośredniego kontaktu, telefonicznego lub przez Internet.

Dane statystyczne za 2012 rok

31 grudnia 2012 r. na liście członków naszej Izby było 6979 osób. W 2012 r. wpisało się 278 osób, z czego 39 po raz drugi. 77 osób wznowiło swoje członkostwo. Zawieszono 242 osoby, z czego 152 na własny wniosek członków, a 90 osób zostało zawieszonych odgórnie z tytułu nieopłacania składek przez okres dłuższy niż 6 miesięcy (art. 42 ust. 3 pkt 3 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów). Skreślono w sumie 157 osób, w tym 30 na własny wniosek.

W 2012 roku za znaczący wkład pracy w działalność samorządu Krajowa Rada PIIB przyznała członkom ŁOIIB 36 Odznak Honorowych PIIB, w tym 17 złotych oraz 19 srebrnych. Natomiast za szczególne zasługi dla rozwoju budownictwa Kapituła Odznaki „Zasłużony dla Budownictwa” wyróżniła złotą odznaką 7 członków naszej Izby i 1 osobę srebrną.

Kalendarz posiedzeń Rady ŁOIIB i Prezydium w 2012 r.

W ubiegłym roku odbyły się cztery posiedzenia Rady ŁOIIB w następujących dniach: 15 marca (nr 9/III), 14 czerwca (nr 10/III), 31 sierpnia (nr 11/III), 6 grudnia (nr 12/III). Frekwencja na posiedzeniach Rady wyniosła 81,53%.

Prezydium Rady ŁOIIB spotkało się 6 razy w dniach: 19 stycznia (nr 11/III), 1 marca (nr 12/III), 17 maja (nr 13/III), 21 czerwca (nr 14/II), 25 października (nr 15/II), 22 listopada (nr 16/II). Frekwencja na posiedzeniach Prezydium Rady wyniosła 90%.

Uchwały Okręgowej Rady

Rada ŁOIIB w 2012 r. podjęła 916 uchwał, w tym 860 w sprawach członkowskich. Prezydium Rady ŁOIIB podję-

SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Prawno-Regulaminowych, Etyki i Ochrony Zawodu w 2012 r.

W roku 2012 Zespół ds. Prawno-Regulaminowych, Etyki i Ochrony Zawodu pracował w niezmiennym składzie: Piotr Filipowicz (przewodniczący) oraz członkowie Andrzej Gorzkiewicz, Bogdan Krawczyk, Piotr Parkitny i Małgorzata Staroń.

Praca Zespołu, podobnie jak w latach ubiegłych, polegała na opracowywaniu przez członków opinii w sprawie proponowanych i nadesłanych do zaopiniowania przez PIIB projektów nowych regulacji prawnych dotyczących budow-

ło 30 uchwał, które zostały zatwierdzone przez Radę. Treść uchwał Rady i Prezydium jest dostępna na stronie internetowej ŁOIIB w Biuletynie Informacji Publicznej (niepublikowane są uchwały w sprawach indywidualnych oraz członkowskich).

Zespoły Okręgowej Rady

Członkowie Rady ŁOIIB pracowali w następujących Zespołach: Zespół ds. Członkowskich, Zespół ds. Doskonalenia Zawodowego, Zespół ds. Zamówień Publicznych, Zespół ds. Prawno-Regulaminowych, Etyki i Ochrony Zwodu, Zespół ds. Konkursów, Odznaczeń i Wyróżnień, Zespół ds. Działalności Samopomocowej. Rada powołała również Zespół Ekonomiczno-Finansowy, w składzie poszerzonym o przedstawicieli spoza członków Rady.

Doskonalenie zawodowe

Członkowie Łódzkiej OIIB w ramach doskonalenia swoich kwalifikacji zawodowych mają możliwość uczestnictwa w nieodpłatnych szkoleniach. Aktualna oferta, dotycząca organizowanych przez naszą Izbę szkoleń, jest zamieszczana w witrynie internetowej ŁOIIB a także publikowana w „Kwartalniku Łódzkim”. Dodatkowo na kilka dni przed szkoleniem przypominamy e-mailem o planowanym terminie wykładu. Przygotowaniem i organizacją szkoleń doskonalących kwalifikacje zawodowe naszych członków zajmuje się Dział Wydawnictw i Szkoleń, który ściśle współpracuje z dziesięcioosobowym Zespołem Rady ds. Doskonalenia Zawodowego. Tematykę szkoleń ustalamy na podstawie zgłaszanego przez członków Izby zapotrzebowania, są to informacje zawarte w ankietach oceniających przeprowadzone szkolenie, propozycje własne Zespołu oraz tematy zgłaszane przez poszczególnych członków.

Organizujemy także szkolenia z zakresu nowoczesnych i specjalistycznych technologii w budownictwie, udostępniając naszą bazę szkoleniową dla wyspecjalizowanych dostawców najnowszych rozwiązań technicznych.

4 października pod patronatem medialnym „Kwartalnika Łódzkiego” odbyły się w Hotelu Campanile w Łodzi I Warsztaty Projektanta zorganizowane przez firmę INTERsoft, w których wzięli udział także członkowie naszej Izby.

Współpraca z twórcami komputerowego oprogramowania dla inżynierów budownictwa pozwoliła na zaoferowanie członkom ŁOIIB możliwości zakupu specjalistycznego oprogramowania po promocyjnych cenach bezpośrednio u producenta.

Ważną rolę w zdobywaniu wiedzy spełnia portal członkowski ŁOIIB, w którym po zalogowaniu się można pobrać materiały szkoleniowe z przeprowadzonych dotychczas w Izbie wykładów. Portal pozwala także na elektroniczne zgłoszenie swego udziału w każdym planowanym szkoleniu. Od sierpnia 2012 r. w portalu członkowskim PIIB (www.piib.org.pl/portal) członkowie, po zalogowaniu się, mają możliwość korzystania online z bezpłatnego dostępu do zbioru aktualnych i wycofanych Polskich Norm (PN). W tym samym miejscu uruchomione zostały ogólnopolskie szkolenia e-learningowe o bardzo atrakcyjnej i ciekawej tematyce.

W 2012 r. rozszerzono dotychczas ustalone zasady dofinansowywania udziału naszych członków w konferencjach naukowych i płatnych kursach doskonalących o kursy języka obcego w stopniu zaawansowanym z elementami technicznymi.

W ubiegłym roku utrzymaliśmy dofinansowanie do ulgowej prenumeraty dwu czasopism naukowo-technicznych spośród 17 oferowanych tytułów. Wszystkie czasopisma znalazły chętnych do prenumeraty, zaprenumerowano ogółem 270 egzemplarzy. Skorzystało z tej możliwości tylko 165 członków, w tym 105 zaprenumerowało 2 tytuły. Placówkom Terenowym posiadającym stałą siedzibę utrzymano prenumeratę 9 czasopism naukowo-technicznych.

W 2012 r. zorganizowaliśmy 57 spotkań szkoleniowych, 27 szkoleń odbyło się w siedzibie Izby, a 20 zorganizowano przy współpracy z Placówkami Terenowymi ŁOIIB w Bełchatowie, Piotrkowie Trybunalskim, Kutnie, Sieradzu, Skierniewicach i Wieluniu. Pięć szkoleń z zakresu nowoczesnych i specjalistycznych technologii w budownictwie przeprowadziły pod-

ZESPOŁÓW RADY ŁOIIB W 2012 ROKU

nictwa i wykonywania zawodu inżyniera budownictwa. W pracach Zespołu w roku 2012 dominowały dwa podstawowe zagadnienia: nowa, projektowana ustawa Prawo budowlane i deregulacja zawodów zaufania publicznego.

Przedstawiono do zaopiniowania dwie, kolejne mało różniące się między sobą wersje założeń do nowej ustawy Prawo budowlane, które w ogólnym zarysie

są zgodne z oczekiwaniami środowiska inżynierów. Niemniej rok 2012 nie przyniósł oczekiwanego projektu nowej ustawy, nie mówiąc już o jej uchwaleniu, co wywołało w środowisku inżynierskim spore rozczarowanie i zniechęcenie. Jak wiadomo, w przypadku ustawy Prawo budowlane olbrzymie znaczenie mają zapisy szczegółowe i dopóki nie zostały sformułowane i sprecyzowane dalsza

szeroka debata nad kolejną wersją założeń wydaje się być zbyteczna.

Trzeci i czwarty kwartał 2012 roku to opiniowanie planowanej deregulacji zawodu inżyniera budownictwa, sprecyzowanej w projekcie ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania zawodów finansowych, budowlanych i transportowych. W tej sprawie na posiedzeniu, Zespół jednogłośnie poparł stanowisko Polskiej Izby

mioty zewnętrzne. Zorganizowaliśmy 5 wyjazdów szkoleniowych. Łącznie w szkoleniach wzięły udział 1423 osoby, w tym 111 w wyjazdach szkoleniowych. Z oferty szkoleniowej ŁOIIB skorzystali członkowie naszej Izby, stowarzyszeń naukowo-technicznych z terenu woj. łódzkiego, młodzi inżynierowie zdobywający praktykę zawodową oraz studenci Politechniki Łódzkiej.

Szkolenia dofinansowywane z Unii Europejskiej

W 2012 r. kontynuowaliśmy współpracę z firmami, które realizują projekty unijne skierowane do kadry technicznej budownictwa. Poza klasyczną ofertą szkoleniową członkowie ŁOIIB mogli więc korzystać z bogatej oferty szkoleń i kursów dofinansowywanych z Unii Europejskiej, o których informacje przekazywaliśmy w mailingu, na stronie internetowej Izby lub na łamach „Kwartalnika Łódzkiego”. Przeszkolono w ten sposób kilkuset członków Izby, oraz niezrzeszonych przedstawicieli środowiska kadry technicznej budownictwa województwa łódzkiego.

W 2012 r. członkowie ŁOIIB mieli możliwość zapisania się m.in. na: kursy językowe (jęz. angielski, włoski, francuski), komputerowe (AutoCAD, Autodesk Inventor Professional, Revit/3ds Max, AutoCAD Civil 3D, Grafika komputerowa – I, II, III stopień, pakiet Office, Kurs obsługi komputera – I, II, III stopień itd.), szkolenia z kosztorysowania, Audytor energetyczny, Certyfikator energetyczny, Certyfikowany spawacz MAG/MIG oraz TIG, Monter sieci światłowodowych, Technologie energetyki odnawialnej dla instalatorów, Projektowanie i eksploatacja budowli nowej generacji – tzw. budowle inteligentne, Budownictwo ekologiczne i innowacyjne, Poprawa bezpieczeństwa w firmie budowlanej. Praktyczne metody tworzenia planu BIOZ, kurs BHP i ppoż., kursy dla operatorów spycharek, koparek, ładowarek II klasy uprawnień, wózków jezdniowych, żurawi samojezdnych, podestów ruchomych, szkolenia menadżerskie z zakresu komunikacji, zarządzania, negocjacji itp.

Organizacją i koordynowaniem szkoleń i kursów dofinansowywanych z Unii Europejskiej oraz informacją w tym zakresie zajmuje się Dział Wydawnictw i Szkoleń ŁOIIB.

Współpraca z PIIB i innymi izbami okręgowymi

Przedstawiciele ŁOIIB uczestniczą w pracach i posiedzeniach organów Krajowej Izby. Obecnie reprezentuje nas 11 delegatów, spośród których 3 osoby to członkowie Krajowej Rady, jedna jest członkiem Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej i jedna jest Krajowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej. Nasi przedstawiciele uczestniczą także w pracach Komisji Wnioskowej Krajowej Rady, Zespołu Prawno-Regulaminowego, Zespołu Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego.

Bardzo dobrze przebiega współpraca ze wszystkimi okręgowymi izbami.

Obchody jubileuszu naszej Izby odbyły się 14 kwietnia podczas XI Zjazdu Sprawozdawczego ŁOIIB. Część jubileuszowa, związana z dziesięcioleciem powstania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa poprzedziła część ogólną Zjazdu. Zaszczycili nas swą obecnością znamienici goście, w tym m.in.: przedstawiciele organów państwowych i zaprzyjaźnionych samorządów. Z okazji jubileuszu wręczono zasłużonym członkom naszego samorządu Honorowe Odznaki PIIB.

W kraju uroczystości rocznicowe podsumował Nadzwyczajny Jubileuszowy Krajowy Zjazd PIIB, który odbył się 11 października. Podczas uroczystości odznaczono zasłużonych członków PIIB, delegaci uchwalili Rezolucję Nadzwyczajnego Jubileuszowego Zjazdu.

Na zaproszenia z innych izb okręgowych nasi przedstawiciele uczestniczyli m.in. w uroczystości wręczenia prestiżowych wyróżnień – Laurów Umiejętności i Kompetencji 2011 w Zabrzu, w spotkaniach jubileuszowych organizowanych przez izby okręgowe oraz w seminarium dotyczącym współpracy PIIB i izb okręgowych ze Stowarzyszeniem Elektryków Polskich.

SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI

Inżynierów Budownictwa, sprzeciwiające się połączeniu uprawnień projektowych i wykonawczych, skróceniu okresu praktyk zawodowych wymaganych do dopuszczenia do egzaminu na uprawnienia budowlane, zmniejszeniu liczby specjalności poprzez likwidację uprawnień w specjalnościach drogowej, mostowej i kolejowej.

Żadne z wyżej wymienionych zagadnień nie doczekało się w roku 2012 roz-

wiązań ostatecznych i prawdopodobnie będzie przedmiotem prac Zespołu w roku 2013.

*Piotr Filipowicz
Przewodniczący Zespołu*

Współpraca z innymi samorządami

ŁOIIB aktywnie uczestniczy w pracach powołanego w 2010 r. Łódzkiego Porozumienia Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego skupiającego 14 samorządów zawodowych.

W 2012 r. ŁPSZZP odbyło pięć roboczych spotkań, podczas których podejmowano tematykę dotyczącą aktualnych spraw ważnych dla samorządów związaną z działaniami władzy wykonawczej zmierzającymi do ograniczenia samorządów zawodowych i zepchnięcia ich do roli mało znaczącej, wbrew ustalonemu porządkowi konstytucyjnemu.

Od drugiego kwartału Łódzkie Porozumienie wobec zapowiedzianej deregulacji zawodów zaufania publicznego podjęło szeroką akcję informacyjną skierowaną do przedstawicieli władzy oraz społeczeństwa dotyczącą przewidywanych skutków działań deregulacyjnych. W każdym przypadku wzywaliśmy władze do podjęcia autentycznej debaty z samorządami w sprawie planów deregulacyjnych.

10 listopada zorganizowaliśmy konferencję dla parlamentarzystów z naszego regionu, podczas której zamierzaliśmy przekazać istotne materiały rzetelnie przedstawiające codzienne nasze działania, poglądy i oczekiwania środowisk samorządów zawodowych. W konferencji wzięli udział tylko dwaj posłowie (PO i SLD), zaś obecni przedstawiciele samorządów uznali, że samorządność zawodowa w demokratycznym państwie jest dla obecnie działających klas politycznych niewygodna i krępująca, a sprawy deregulacyjne załatwione zostaną zgodnie z nadaniem politycznym bez brania pod uwagę występujących racji.

Utrzymywana jest współpraca z Urzędem Marszałkowskim, Urzędem Miasta, Związkiem Zawodowym „Budowlani”. Przedstawiciele tych organizacji regularnie zapraszamy na nasz Zjazd, sami także, odpowiadając na zaproszenia kierowane do Izby, uczestniczymy w ważnych oficjalnych spotkaniach i uroczystościach samorządowych.

Łódzka OIIB współpracuje z Regionalną Izbą Budownictwa w Łodzi m.in. w zakresie szkoleń oraz wspólnej organizacji tradycyjnych obchodów Wojewódzkiego Święta Budowlanych.

Współpraca z innymi organizacjami

Współdziałanie z organami administracji rządowej realizowane jest na szczeblu centralnym. Rada ŁOIIB zaprasza na każde ważniejsze wydarzenie w Izbie przedstawiciele Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego. Regularne spotkania odbywamy z panem dr. inż. Janem Michajłowskim – Dyrektorem Wydziału Infrastruktury ŁUW, który bierze udział w uroczystościach wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych po każdej sesji egzaminacyjnej oraz w innych spotkaniach inżynierskich w siedzibie Izby.

Przedstawiciele Izby uczestniczyli w ważnych uroczystościach państwowych, składając kwiaty w hołdzie uczestnikom historycznych wydarzeń narodowych i łódzkich, w dniach 3 maja, 15 sierpnia oraz 11 listopada.

Współpraca z Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego układa się dobrze. Poza bieżącymi spotkaniami z Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego odbywają się również spotkania tematyczne w formie warsztatów lub wspólnych zebrań. W listopadzie w Łasku-Kolumnie na zaproszenie Pana Jana Wrońskiego przedstawiciele ŁOIIB uczestniczyli w warsztatach szkoleniowych powiatowych inspektorów nadzoru budowlanego.

Utrzymujemy bliskie kontakty ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, tj. z PZITB, PZITS, SEP, SITK, SITWM, ZM RP oraz NOT. Przedstawiciele stowarzyszeń i NOT zapraszani są na izbowe uroczystości, my także, odpowiadając na zaproszenia tych instytucji, uczestniczymy w ważnych spotkaniach okolicznościowych i uroczystościach.

W maju wzięliśmy udział w uroczystości wręczenia nagród przyznanych w konkursie organizowanym przez Zarząd Główny PZITB pod hasłem „Budowa Roku 2011”, natomiast w czerwcu uczestniczyliśmy w ogólnokrajowym seminarium pt. „Nowoczesne techniki instalacyjne w szpitalnictwie”, które odbyło się w Łodzi i zorganizowane zostało przez Oddział Łódzki PZITS wspólnie z Sekcją Techniki Instalacyjnej w Szpitalnictwie PZITS.

ZESPOŁÓW RADY ŁOIIB W 2012 ROKU

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Doskonalenia Zawodowego w 2012 r.

Zespół pracował w składzie: Agnieszka Jońca (przewodnicząca), Wiesław Kaliński (zastępca przewodniczącego), Tomasz Wolski (sekretarz), Zygmunt Adamski, Bogumił Cudzych, Grzegorz Jackowski, Bogdan Krawczyk, Tadeusz Miksa, Piotr Parkitny, Grzegorz Rakowski.

W okresie sprawozdawczym Zespół ds. Doskonalenia Zawodowego obradował 4 razy. Na posiedzeniach szczególnie zajęto się analizą metodyki organizowania, prowadzenia oraz sprawozdawczości z przeprowadzanych szkoleń dla całego okręgu:

- tematyka szkoleń wpływała z analizy propozycji zebranych przez członków Zespołu,
- Zespół ds. Doskonalenia Zawodowego podjął działania, aby Placówki Terenowe były w większym stopniu inicjatorami aktywizującymi w powia-

22 listopada odbyło się spotkanie sygnatariuszy Porozumienia o współpracy ŁOIIB ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, podczas którego doszło do podpisania nowego porozumienia. Jednocześnie na spotkaniu omówione zostały problemy wynikające z zapowiadanej deregulacji zawodów zaufania publicznego oraz ze zmian w przepisach prawnych dotyczących budownictwa.

Kontynuowana była współpraca z Politechniką Łódzką i Wydziałem Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska (WBAIŚ). 24 maja z okazji 67. rocznicy powstania uczelni w audytorium im. A. Sołtana przy ul. Stefanowskiego 1/15 odbyło się uroczyste posiedzenie Senatu. W posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele senatów wyższych uczelni z Łodzi oraz współpracujące z PŁ uczelnie techniczne z Europy. Podczas uroczystości wręczono wiele wyróżnień i nagród. Wśród nich znalazły się nagrody przyznane we współorganizowanym przez WBAIŚ, Łódzką OIIB oraz OŁ PZITB konkursie im. prof. Władysława Kuczyńskiego na najlepszą pracę dyplomową wykonaną przez studentów wydziału.

29 września uczestniczyliśmy w uroczystej inauguracji roku akademickiego 2012/2013 na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ oraz na Wydziale Chemicznym PŁ, na którym prowadzony jest międzyuczelniany kierunek – chemia budowlana.

Na zaproszenie Dziekana Wydziału 12 czerwca wzięliśmy udział w tematycznym spotkaniu Rady Naukowo-Gospodarczej działającej przy WBAIŚ PŁ dotyczącym „Tabel efektów kształcenia”. Izba jako zewnętrzny interesariusz przekazała swoje uwagi do tabel będących przedmiotem spotkania Rady, opracowanych dla kierunków Budownictwo i Inżynieria Środowiska.

W dniach 18-20 listopada uczestniczyliśmy w II Konferencji Naukowej w ramach finansowanego ze środków UE Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka – Narodowa Strategia Spójności pt. „Innowacyjne środki i efektywne metody poprawy bezpieczeństwa i trwałości obiektów budowlanych i infrastruktury transportowej w strategii zrównoważonego rozwoju”. Konferencja została zorganizowana przez jednostkę zarządzającą

projektami – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ (szerzej piszemy o tym na str. 33-34).

Pracownicy naukowcy WBAIŚ prowadzili szkolenia dla naszych członków, informacje z życia Wydziału publikowaliśmy w kolejnych wydaniach naszego biuletynu, przedstawiciele Wydziału zapraszani są na uroczystości, które organizujemy w naszej Izbie. Izba prenumeruje siedem czasopism naukowo-technicznych (po 3 egzemplarze) do czytelnicy WBAIŚ oraz cztery tytuły (po 3 egzemplarze) dla Wydziału Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki z przeznaczeniem dla studentów i doktorantów PŁ.

W marcu odbyła się XXV Olimpiada Wiedzy i Umiejętności Budowlanych dla szkół średnich, którą PIIB objęła patronatem. Dla laureatów Olimpiady z okręgu łódzkiego nasza Izba sfinansowała nagrody książkowe. Zwycięski Zespół Szkół Nr 1 w Wieluniu otrzymał pamiątkowy puchar z logo naszej Izby.

3 września na zaproszenie Wójta gminy Moszczenica uczestniczyliśmy w wojewódzkiej inauguracji roku szkolnego 2012/2013 połączonej z otwarciem gminno-szkolnej hali sportowej.

15 listopada Przewodniczący Rady uczestniczył w podsumowaniu działań prewencyjno-promocyjnych na temat „Pracodawca – Organizator Pracy Bezpiecznej” zrealizowanych przez Okręgową Inspekcję Pracy w Łodzi w 2012 r. Przedstawiciele OIP w ramach prewencji prowadzą również szkolenia dla naszych członków z przepisów BHP oraz przygotowania planów BIOZ dla prac budowlanych.

Nasza Izba uczestniczy również w przedsięwzięciach popularyzujących ogólną wiedzę budowlaną oraz budujących prestiż zawodów budowlanych, np. w branżowych targach (Targi Budownictwa INTERBUD, Salon Dekarski).

Działalność wydawnicza i informatyzacja ŁOIIB

W 2012 r. ukazało się: pięć numerów „Kwartalnika Łódzkiego” – biuletynu informacyjnego Łódzkiej OIIB (w tym wydanie jubileuszowe z okazji 10-lecia naszej Izby), „Kalendarz ŁOIIB”

SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI

tach naszego województwa środowiska budowlane,

- szkolenia dedykowano do określonych grup biorących udział w procesie inwestycji, tj. projektanci, kierownicy budowy, nadzór,
- w celu poprawy efektywności szkoleń ustalono minimalną liczbę uczestników, uruchamiających planowane szkolenie,

- dofinansowanie udziału członków ŁOIIB w konferencjach, seminariach naukowo-tech. oraz szkoleniach rozszerzono o kursy językowe techniczne,
- Zespół ustalił dla każdego szkolenia osobę odpowiedzialną – członka Zespołu,
- Zespół na posiedzeniach prowadził bieżącą analizę wniesionych uwag

i wniosków zawartych w ankietach z przeprowadzonego szkolenia.

W roku 2012 zaplanowano i przeprowadzono 55 szkoleń. Zorganizowano następujące typy szkoleń: • ogólnobudowlane (25) w tym wyjazdy szkoleniowe (5), • prawne (18), • z branży elektrycznej (6), • ochrona środowiska (6).

W 2012 r. szkolenia odbywały się zarówno w Łodzi (34), jak i w innych mia-

na 2013 rok z wkładką techniczną, reklamowy kalendarz trójdzielnny 2013 oraz „Książka praktyki zawodowej”. Dział Wydawnictw i Szkoleń w zakresie wydawnictw współpracuje z Radą Programową Wydawnictw ŁOIIB.

Prowadzimy ciągle rozbudowę i uaktualniamy stronę internetową ŁOIIB (www.lod.piib.org.pl), która jest coraz chętniej odwiedzana przez zainteresowanych. Ważną domeną naszej witryny jest prowadzenie działu „Praca”, gdzie publikowane są oferty „dam pracę” i „szukam pracy” oraz działu „Szkolenia”, w którym zamieszczane są oferty szkoleń organizowanych przez naszą Izbę, a także przez inne instytucje.

W „Portalu członkowskim” (dostępnym pod adresem www.lod.piib.org.pl/portal) nasi członkowie po zalogowaniu mogą znaleźć m.in. materiały z organizowanych przez nas szkoleń, szczegółowe informacje o terminach ważności swoich zaświadczeń, wniesionych opłatach, galerię zdjęć itp., dokonać zapisu na organizowane szkolenia oraz aktualizować swoje dane (adres, e-mail, nr tel.) itp. Członkowie Izby mają możliwość uzyskania ze stron internetowych PIIB bieżącego zaświadczenia w wersji elektronicznej, poświadczonego certyfikowanym podpisem cyfrowym.

Informacja o realizacji budżetu 2012 r. – podsumowanie

XI Zjazd ŁOIIB uchwalił budżet na rok 2012 w wysokości 2 600 000,00 zł podporządkowany oszczędnej gospodarce finansowej, mającej na celu zrealizowanie w całości zadań nałożonych przez statut naszej Izby.

Pod koniec roku budżetowego 2012, 6 grudnia Rada ŁOIIB uchwalała nr 2357/III dokonała korekty w budżecie na 2012 r. Kwotę wpływów powiększono do wysokości 2 605 000,00 zł. Podwyższenie kwoty budżetu ŁOIIB spowodowane zostało powiększeniem wpływów przychodów finansowych od odsetek. Dlatego ze zwiększeniem kwoty przychodów, powiększono również wydatki roczne o taką samą kwotę, tj. 5 000,00 zł.

Obecna konstrukcja budżetu odzwierciedla strukturę organizacyjną Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Bu-

downictwa, podobnie określone pozycje budżetowe zostały ściśle przypisane poszczególnym organom ŁOIIB, co pozwoliło na zoptymalizowanie kosztów i zmniejszenie ich o kwotę 83 403,31 zł z planowanej pierwotnie wysokości 2 600 000,00 zł do 2 516 596,69 zł. Na podstawie korekty budżetu, dostosowującej poszczególne pozycje kosztów do rzeczywistości poniesionych, zwiększeniu uległy pozycje kosztów związane z działalnością Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, Okręgowej Komisji Rewizyjnej, realizacją okręgowego zjazdu oraz wzrostem dofinansowania do prenumerat, kosztami kolportażu „Inżyniera Budownictwa” wraz z wrzutkami oraz kosztami pozostałych świadczeń na rzecz członków ŁOIIB, w tym poniesione na działalność samopomocową. Zmniejszeniu uległy pozycje budżetowe zaplanowanych kosztów działalności Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, komisji i zespołów powołanych przez Radę. Zmniejszeniu uległy również następujące koszty organizacyjno-administracyjne:

- działalność bieżąca biura – wykonanie roczne ograniczono do 86% kwoty budżetowej,
- koszty utrzymania budynku – wykonanie roczne ograniczono do 88% kwoty budżetowej,
- zakup środków trwałych, wyposażenia, wartości niematerialnych – wykonanie roczne ograniczono do 96% kwoty budżetowej,
- koszty działalności gospodarczej – wykonanie roczne w wysokości 50% kwoty budżetowej.

Dzięki sumiennemu przestrzeganiu dyscypliny budżetowej przez pracowników ŁOIIB oraz naszych członków zrealizowano w całości założenia budżetowe. Przychody do budżetu ŁOIIB zostały wykonane w zwiększonej wysokości do 100,2%, roczne koszty zostały znacząco obniżone do 96% planowanej kwoty budżetowej. W 2013 rok Łódzka Izba Inżynierów Budownictwa wchodzi w dobrej kondycji finansowej.

Grzegorz Cieśliński
Przewodniczący Rady ŁOIIB

ZESPOŁÓW RADY ŁOIIB W 2012 ROKU

stach na terenie naszego województwa, tj. w Piotrkowie Trybunalskim (4), Bełchatowie (6), Skierniewicach (1), Kutnie (3), Wieluniu (3) oraz w Sieradzu (4). Ogółem w szkoleniach uczestniczyły 1423 osoby, w tym 1274 członków ŁOIIB.

Największe zainteresowanie wzbudziły szkolenia z zakresu: inspektor nadzoru inwestorskiego i kierownik budowy w procesie budowlanym; Eurokody; utrzy-

manie obiektów budowlanych zgodnie z zasadami prawa budowlanego; ochrona przeciwporażeniowa w liniach NN i liniach i stacjach WN oraz wyjazdy szkoleniowe (Warszawa – Stadion Narodowy, Wodny Park, Metro; Poznań – Targi BUDMA, Targi Energetyki EXPOPOWER; Elektrownia Bełchatów).

Dodatkowo nasi członkowie mieli możliwość korzystania z bezpłatnych

konsultacji z zakresu zastosowania w budownictwie urządzeń i instalacji, podlegających przepisom dozoru technicznego oraz z bezpłatnych konsultacji z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

Agnieszka Jońca
Przewodnicząca Zespołu

Sprawozdanie

z działalności Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB w 2012 r.

Komisja Kwalifikacyjna ŁOIIB w 2012 r. prowadziła swoją działalność w następującym składzie: przewodniczący – mgr inż. inżynierii środowiska Zbigniew Cichoński, zastępca przewodniczącego – mgr inż. budownictwa lądowego Jan Gałązka, sekretarz – mgr inż. telekomunikacji Tomasz Kluska, członkowie – mgr inż. sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych Jan Cichocki, mgr inż. budownictwa lądowego Cecylia Galińska, mgr inż. budownictwa lądowego Jan Gumienny, inż. budownictwa lądowego Zofia Kosz-Koszevska, inż. budownictwa lądowego Józef Kucharski, mgr inż. sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych Kazimierz Kucharski, mgr inż. sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych Henryk Małasiński, dr inż. budownictwa lądowego Ryszard Mes, inż. sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych Józef Nowak, mgr inż. budownictwa Bogusław Orzeł, mgr inż. budownictwa drogowego Zdzisław Soszkowski, mgr inż. budownictwa Andrzej Sułkowski, mgr inż. budownictwa kolejowego Andrzej Szymczewski, mgr inż. instalacji i urządzeń sanitarnych Bogdan Wrzeszcz.

Głównym zadaniem Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB było prowadzenie postępowań kwalifikacyjnych, przeprowadzanie egzaminów na uprawnienia budowlane oraz wydawanie decyzji o ich nadaniu, względnie o odmowie nadania.

W 2012 r. odbyły się dwie sesje egzaminacyjne: XIX sesja wiosenna – od 25 maja do 6 czerwca i XX sesja jesienna – od 23 listopada do 6 grudnia 2012 r. Obie sesje poprzedził czteromiesięczny okres postępowań kwalifikacyjnych. Komisyjnie kwalifikowano dopuszczenie do egzaminu testowego, względnie wydawano postanowienia i wezwania do uzupełnienia dokumentów. Po rozpatrzeniu uzupełniających dokumentów ostatecznie podejmowano decyzję o do-

puszczeniu do egzaminu lub decyzję o odmowie dopuszczenia do egzaminu.

Na sesję wiosenną i jesienną powołano po pięć czteroosobowych zespołów kwalifikacyjnych.

W celu przeprowadzenia egzaminów na każdą sesję powołano po 9 zespołów egzaminacyjnych w składach odpowiednich do przydzielonych im specjalności. W sesji wiosennej w egzaminach uczestniczyło 29 egzaminatorów, w tym 15 członków KK ŁOIIB i 14 z listy egzaminatorów KK ŁOIIB oraz 9 protokolantów zespołów egzaminacyjnych. W sesji jesiennej w egzaminach uczestniczyło 32 egzaminatorów, w tym 16 członków KK ŁOIIB i 16 z listy egzaminatorów KK ŁOIIB oraz 9 protokolantów zespołów egzaminacyjnych.

Wyniki przeprowadzonych w 2012 r. egzaminów na uprawnienia budowlane w poszczególnych specjalnościach zaprezentowane zostały w tabeli (podane liczby oznaczają w kolejności: pierwsza – liczbę osób dopuszczonych do egzaminu testowego, druga – liczbę osób dopuszczonych do egzaminu ustnego, trzecia – liczbę osób, które zdały egzamin na uprawnienia budowlane).

Krajowa Komisja Kwalifikacyjna przygotowała, na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB, odpowiednie testy dla poszczególnych specjalności i zakresów uprawnień budowlanych, natomiast zestawy pytań na egzamin ustny przygotowali uprawnieni członkowie KK ŁOIIB, na podstawie Centralnego Zasobu Pytań Egzaminacyjnych.

W wyniku zmian w regulaminie egzaminu na uprawnienia budowlane na egzaminie ustnym w obu sesjach egzaminacyjnych udział pytań układanych indywidualnie w oparciu o książki praktyk wzrósł do 50%. Pytania te zostały ułożone przez członków KK ŁOIIB.

SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Działalności Samopomocowej w 2012 r.

W 2012 roku w skład Zespołu wchodził członkowie Rady ŁOIIB: Danuta Ulańska (Łódź), Jan Boryczka (Łódź), Ryszard Gierak (Sieradz), Sławomir Najgiebauer (Bełchatów), Adam Różycki (Piotrków Trybunalski) oraz Wiesław Sienkiewicz (Łódź).

W minionym roku do Zespołu wpłynęło 9 wniosków o zapomogi losowe. Wnioski te zostały rozpatrzone na trzech posiedzeniach. Przyznano 2 zapomogi na pokrycie rocznych składek członkowskich za przynależność do ŁOIIB oraz 6 zapomóg losowych dla kolegów,

którzy znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej z różnych powodów losowych. Łączna kwota wydana na udzielone zapomogi wyniosła 11886 zł.

Korzystając z możliwości kontaktu ze wszystkimi członkami naszej Izby chcemy przypomnieć, że w regulaminie

SPECJALNOŚĆ	SESJA WIOSENNA	SESJA JESIENNA	WYNIKI ŁĄCZNIE
architektoniczna	0/0/0	0/0/0	0/0/0
konstrukcyjno-budowlana	46/44/44	61/56/53	107/100/97
instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych	30/28/27	29/28/27	59/56/54
instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych	20/24/23	21/24/24	41/48/47
drogowa	13/10/10	14/14/14	27/24/24
mostowa	4/4/4	6/6/6	10/10/10
telekomunikacyjna	3/3/2	0/1/1	3/4/3
kolejowa	1/1/1	2/1/1	3/2/2
ŁĄCZNIE W 2012 R.	114/111/109	134/130/126	248/241/235

Wyniki egzaminów na uprawnienia budowlane przeprowadzonych w 2012 r.

W 2012 r. odbyło się jedno posiedzenie Specjalistycznego Zespołu Kwalifikacyjnego Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB dla potrzeb postępowania w sprawie nadania tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

Bieżąca działalność Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB to m.in.: 4 posiedzenia plenarne, przyjęcie 19 zarządzeń Przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB dotyczących organizacji sesji egzaminacyjnych i wyznaczających składy Zespołów: orzekających, opiniujących i specjalistycznych KK ŁOIIB w sprawie wydawania postanowień i opinii.

W 2012 r. zarejestrowano 699 książek praktyki zawodowej. Udzielono odpowiedzi członkom Izby na zapytania dotyczące interpretacji posiadanych przez nich uprawnień budowlanych lub możliwości ich rozszerzenia. Dokonano 58 interpretacji posiadanych uprawnień budowlanych w formie pisma informacyjnego. W 2012 r. w KK ŁOIIB zarejestrowano 1581 pism przychodzących oraz 559 pism wychodzących.

Przewodniczący KK ŁOIIB pełnił stały dyżur w siedzibie Izby w środy/czwartki w godzinach 15.00-17.00.

Przewodniczący KK ŁOIIB lub/i jego Zastępca uczestniczyli w 2012 r. we wszystkich posiedzeniach Rady ŁOIIB oraz w posiedzeniach Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z udziałem przewodniczących OKK.

Bieżącą obsługę administracyjną Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB prowadziło trzech prawników w wymiarze czasu pracy 2,5 etatu. Należy podkreślić również znaczny wkład pracy i zaangażowanie wszystkich członków Komisji Kwalifikacyjnej w skuteczne realizowanie zadań Komisji.

*Tomasz Kluska
Sekretarz Komisji*

*Zbigniew Cichoński
Przewodniczący Komisji*

ZESPOŁÓW RADY ŁOIIB W 2012 ROKU

przyznawania zapomóg nie ma ograniczeń dotyczących stażu przynależności do Izby ani częstotliwości przyznawania wsparcia finansowego. Na rok 2013 Rada ŁOIIB zaakceptowała maksymalną kwotę zapomogi w wysokości 3000 zł.

Zespół stara się rozsądnie zarządzać przydzielonymi w budżecie kwotami pieniędzy na działalność samopomocową, ponieważ są to środki z wnoszonych

przez członków składek. W ciągu ostatnich dwóch lat zauważalny jest spadek liczby wniosków w stosunku do lat ubiegłych. W budownictwie widoczny jest kryzys, dużo osób traci pracę, wynagrodzenia za wykonaną pracę płacone są z dużym opóźnieniem, rodziny, zwłaszcza wielodzietne, mają trudności finansowe. Dlatego zachęcamy kolegów i koleżanki do korzystania z naszych wspólnych funduszy, dziś my po-

możemy Tobie, a może jutro my skorzystamy z Twoich pieniędzy. Kwota zapomogi nie jest duża, ale może wspomóc domowy budżet. Do wniosku należy złożyć tylko niezbędne załączniki (bez szczegółowych wyników badań lekarskich, zestawienia przychodów i wydatków itp.).

*Danuta Ulańska
Przewodnicząca Zespołu*

Sprawozdanie

z działalności Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB w 2012 r.

Stosownie do § 4 pkt 3 Regulaminu okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej PIIB, poprawionym i uzupełnionym przez VII Krajowy Zjazd PIIB uchwałą 25/08 z dnia 20 czerwca 2008 r., zgodnie z ustaleniami Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB Okręgowy Rzecznik-koordynator przedstawia poniżej informację z działalności Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej w 2012 roku.

Skład organu

W stosunku do roku ubiegłego skład organu uległ zmianie i prezentuje się następująco: Beata Ciborska (rzecznik-koordynator), Wojciech Hanuszkiewicz, Bronisław Hillebrand, Jacek Kałuszka, Małgorzata Krasoń.

30 sierpnia 2012 r. z powodów zdrowotnych rezygnację z pełnionej funkcji Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej złożył inż. Zbigniew Górski. Prowadzone przez niego sprawy przejął do rozpoznania Rzecznik-koordynator.

Zgodnie z ustaleniami podjętymi na początku III kadencji organu w dniu 6 maja 2010 r. Rzecznik-koordynator reprezentuje organ przed okręgowymi organami naszej Izby w sprawach administracyjnych, jak również w zakresie obowiązków: sprawozdawczości i udzielania informacji wynikających z art. 26 pkt 3 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów i § 4 pkt 3 i 4 Regulaminu okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej PIIB. Ponadto, Rzecznik-koordynator decyduje o podziale obowiązków, w tym podziale wpływających spraw.

Utrzymany jest stały cotygodniowy dyżur Rzecznika-koordynatora (każdy czwartek od godz. 16.00 do godz. 17.30).

Działalność Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB

W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 roku przedmiotem działalności Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB były łącznie 22 sprawy, w tym 6 spraw wszczętych w roku poprzednim.

Analiza spraw

analiza ilościowa

W roku 2012 odnotowano spadek liczby wszczętych postępowań w stosunku do roku 2011. Zwiększyła się natomiast liczba wniosków wnoszonych przez Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej do Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB. W 2012 r. Rzecznicy wnieśli 12 wniosków do SD ŁOIIB, w tym 11 wniosków o ukaranie oraz 1 o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przed sądem I instancji. W zakresie wydawanych rozstrzygnięć kończących postępowanie na etapie OROZ, zaobserwowano nieznaczny spadek w stosunku do roku 2011. Rzecznicy wydali 10 decyzji o umorzeniu postępowania wyjaśniającego w sprawach odpowiedzialności zawodowej (przy 9 decyzjach oraz 2 postanowieniach o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego w 2011 r.). Odnotowania wymaga fakt, iż w 2012 roku nie zostało wszczęte żadne postępowanie wyjaśniające w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej członków Izby.

SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Zamówień Publicznych w 2012 r.

W 2012 r. Zespół obradował w składzie: Jerzy Wereszczyński, Sławomir Chróścielewski, Jan Wójt, Tomasz Wolski, Bogumił Cudzych, Grzegorz Rakowski.

Zespół odbył cztery posiedzenia oraz zorganizował i przeprowadził spotkanie z przedstawicielami przedsiębiorstw

drogowych. Na pierwszym omówiono zmiany w Prawie zamówień publicznych i zwrócono uwagę na duże opóźnienia w realizacji programu budowy autostrad „na EURO 2012”. Postanowiono dokonać rozpoznania sytuacji przedsiębiorstw drogowych, przyczyn opóźnień robót,

analiza merytoryczna wybranych zagadnień

Podobnie jak w latach ubiegłych w toku postępowań pojawiają się problemy polegające na tym, iż skargi osób fizycznych i innych podmiotów kierowane do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej nie zawierają wystarczających uzasadnień oraz nie wskazują niezbędnych dowodów do uprawdopodobnienia okoliczności popełnienia czynu podlegającego odpowiedzialności zawodowej albo dyscyplinarnej. Zdarza się, iż niektóre sprawy, po analizie zgromadzonego w długotrwałym postępowaniu materiału dowodowego, nie dają żadnych podstaw do wystąpienia do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

Uwidacznia się również brak świadomości ze strony kierowników budów co do rodzajów i zakresu odpowiedzialności, jaką ponoszą za daną inwestycję. Często bowiem wytłumaczeniem kierownika budowy dla nieprawidłowości w zakresie np. poczynionych odstępstw od projektu i pozwolenia na budowę jest życzenie inwestora czy też zakres zawartej z nim umowy.

Istotnym problemem, który pojawił się w 2012 roku, było to, iż większość wniosków o ukaranie, kierowanych z organów nadzoru budowlanego do Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB, przekazywanych następnie do OROZ w związku z ich nieuzupełnieniem przez wnioskodawcę (tutejszy organ wszczyna w takich wypadkach postępowanie wyjaśniające we własnym zakresie), okazywała się pozbawiona podstaw faktycznych i prawnych.

Sprawozdawczość

W zakresie obowiązków sprawozdawczości i udzielania informacji, wynikających z art. 26 pkt 3 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów i § 4 pkt 3 i 4 Regulaminu okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej PIIB, Rzecznik-koordynator wywiązał się, udzielając stosownych informacji na posiedzeniach Rady ŁOIIB oraz poprzez złożenie sprawozdania z działalności organu w 2011 r. do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz Informacji z działalności organu w 2011 roku do Rady ŁOIIB.

Szkolenia

W dniach 18-19 maja oraz 16-17 listopada 2012 r. Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB-koordynator brał udział w szkoleniach zorganizowanych przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej PIIB.

Współpraca z organami samorządu

Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej współpracowali i współdziałali w różnym stopniu z częścią organów ŁOIIB i biurem ŁOIIB oraz Krajowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej PIIB. Działania związane ze sprawozdawczością, przekazywaniem informacji oraz organizacją szkoleń zostały powyżej opisane.

Rada ŁOIIB/biuro ŁOIIB

Współpraca z Radą na płaszczyźnie administracyjnej układała się poprawnie. Rada ŁOIIB zapewniła stałą obsługę dla Okręgowych Rzeczników przez pracownika biura ŁOIIB w wymiarze 1 etatu. W posiedzeniach Rady, Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej reprezentował Rzecznik-koordynator.

Sąd Dyscyplinarny ŁOIIB

W toku prowadzonych postępowań wzajemne wywiązywanie się z obowiązków przez oba organy nie budzi żadnych zastrzeżeń.

Komisja Rewizyjna ŁOIIB

Komisja Rewizyjna przeprowadziła kontrolę działalności Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 2 lutego 2012 r.

Beata Ciborska
ROZ ŁOIIB-koordynator

ZESPOŁÓW RADY ŁOIIB W 2012 ROKU

a w szczególności ich złej sytuacji finansowej (całość pod kątem PzP). W tej sytuacji wysłano do członków ŁOIIB pracujących w przedsiębiorstwach drogowych regionu łódzkiego pismo z pytaniami w tej sprawie o zgłoszenie tematów do omówienia na wspólnym spotkaniu. Nie otrzymano żadnych propozycji. Wobec tego Zespół, za zgodą osób funkcyjnych ŁOIIB, podjął się organizacji

spotkania z wytypowanymi przedsiębiorstwami regionu łódzkiego. Opracowaliśmy zestaw tematów do omówienia na spotkaniu, które wysłano do wytypowanych przedsiębiorstw drogowych.

Na spotkanie przybył jedynie Prezes firmy UNIDRO, który złożył pismo zawierające opis trudności powodujących trudną sytuację przedsiębiorstw drogowych. Podczas rozmowy naświetlił szereg

problemów z tym związanych. Jako podstawowy problem przedstawił umieszczenie przez GDDKiA w SIWZ warunków preferujących duże firmy, przeważnie zagraniczne. Polskie przedsiębiorstwa mogą startować jedynie w konsorcjach z firmami zagranicznymi lub zostać podwykonawcami. Poważnym mankamentem jest brak możliwości zmiany cen umownych przy inwestycjach wieloletnich, nawet

Sprawozdanie

z działalności Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB za 2012 r.

W 2012 roku Sąd Dyscyplinarny ŁOIIB pracował w składzie 17-osobowym: Krzysztof Kopacz – przewodniczący, Andrzej Krześciński – zastępca przewodniczącego, Grażyna Orzeł – sekretarz, Włodzimierz Bojanowski, Piotr Garwolski, Stanisław Jędryka, Ryszard Kaniecki, Grzegorz Kokociński, Juliusz Kopytowski, Andrzej Lipiński, Wojciech Majer, Ewa Potąńska, Janusz Skupiński, Krzysztof Werner, Henryk Więckowski, Roman Wieszczyk oraz Stanisław Wojciechowski. We wrześniu 2012 r. zmarł członek Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB – mgr inż. Grzegorz Kokociński.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny spotkał się w pełnym składzie 6 marca 2012 r. Na ww. posiedzeniu przeprowadzono analizę spraw prowadzonych przez SD ŁOIIB w 2011 r. Analizy dokonali Przewodniczący OSD wraz z p. mgr Joanną Derlich-Mielczarek oraz poszczególni przewodniczący składów orzekających. W ramach analizy prelegenci przedstawili tematy prowadzonych spraw i problemy, z jakimi się borykały składy orzekające.

W analizowanym okresie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wpłynęła: 1 wniosek o zatarcie kary, 1 wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej oraz 35 wniosków o ukaranie z tytułu odpowiedzialności zawodowej, spośród których 13 zostało złożonych przez Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB, natomiast 22 wnioski pochodziły od organów nadzoru budowlanego. Należy zauważyć, iż jedynie 2 wnioski pochodzące od organów nadzoru budowlanego zostały złożone skutecznie i na ich podstawie wszczęto postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej.

W 2012 r. odbyły się 22 posiedzenia składów orzekających, z czego 2 w sprawie zatarcia kary, 1 w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej, 19 w sprawach odpowiedzialności zawodowej.

W analizowanym okresie odbyło się również 14 rozpraw.

Łącznie w analizowanym okresie SD ŁOIIB zajmował się w sumie 24 sprawami, w tym:

- 2 sprawami wszczętymi na podstawie wniosków złożonych w 2010 r.,
- 7 sprawami wszczętymi na podstawie wniosków złożonych w 2011 r.,
- 15 sprawami wszczętymi na podstawie wniosków złożonych w 2012 r. (13 wniosków pochodziło od ROZ ŁOIIB, 2 wnioski od organów nadzoru budowlanego).

Sąd Dyscyplinarny ŁOIIB prawomocnie rozstrzygnął w 2012 roku 14 spraw w następujący sposób:

- 8 postępowań zakończyło się wydaniem decyzji uznającej obwinionego za winnego popełnienia zarzucanych czynów i orzekającej karę upomnienia,
- 3 postępowania zakończyły się wydaniem decyzji w sprawie umorzenia postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie,
- 2 postępowania zakończyły się wydaniem decyzji uznającej obwinionego za niewinnego popełnienia zarzucanych czynów,
- jedno postępowanie zakończyło się wydaniem decyzji o zatarciu kary.

Wśród spraw nierozstrzygniętych w 2012 roku są następujące sprawy:

- w sprawie z 2010 r. dokonywano czynności zmierzających do uzupełnienia materiału dowodowego na potrzeby postępowania odwoławczego przed KSD PIIB,

ciąg dalszy na s. 42

SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI

o uzasadniony wskaźnik inflacji. W krajach Europy Zach. w umowach są zawierane klauzule pozwalające także na zmiany wartości umowy. W umowach wieloletnich można znaleźć klauzule pozwalające na zmiany cen umownych w przypadku gwałtownej zmiany cen materiałów budowlanych na rynku. Chronią one wykonawców przed ryzykiem spowodowanym nagłym, koniunkturalnym wzro-

stem cen materiałów budowlanych. Takie zjawisko miało miejsce podczas budowy autostrad pod hasłem „na EURO 2012”.

Na podstawie tych informacji przygotowaliśmy artykuł, który został opublikowany w „Kwartalniku Łódzkim” – nr V/2012 (37).

Ponadto, na wszystkich posiedzeniach Zespół omawiał kolejne projekty nowelizacji Prawa zamówień publicznych.

Przedstawiciele Zespołu uczestniczyli w sympozjach i zjazdach oceniających zapisy Prawa zamówień publicznych, jego zgodności z Dyrektywami Unijnymi oraz propozycje Urzędu Zamówień Publicznych zmian w tym prawie.

*Jerzy Wereszczyński
Przewodniczący Zespołu*

Badania naukowe dla gospodarki krajowej

Konsorcjum dziesięciu krajowych ośrodków naukowych na potrzeby przedsiębiorców realizuje projekt „Innowacyjne środki i efektywne metody poprawy bezpieczeństwa i trwałości obiektów budowlanych i infrastruktury transportowej w strategii zrównoważonego rozwoju” w ramach Programu Inwestycyjna Gospodarka ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Koordynatorem Projektu jest Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej.

Projekt realizowany jest od 1 stycznia 2010 r. do 31 marca 2014 r. Dane dotyczące zrzeszonych ośrodków naukowych oraz 47 tematów badawczych zgrupowanych w ośmiu Pakietach Tematycznych (PT) zamieściliśmy w nr. IV/2011 (32) „Kwartalnika Łódzkiego”, szczegółowe informacje na stronie projektu: <http://www.bais.p.lodz.pl/POIG/>.

W dniach 18-20 listopada 2012 r. w hotelu Holiday Inn w Łodzi odbyła się druga już konferencja sprawozdawcza, która zgromadziła uczestników ze wszystkich ośrodków realizujących prace badawcze. Obrady prowadziła prof. Maria Kamińska – kierownik projektu i prof. Marek Lefik – prodziekan Wydziału. Obradowano w kilku salach równocześnie, prezentując aktualny stan badań i dyskutując nad uzyskanymi wynikami w ramach poszczególnych Pakietów Tematycznych. Część tematów jest już ukończona i realizatorzy przedstawiali raporty końcowe.

Przedstawiona tematyka prac badawczych była bardzo różnorodna. Prezentowano prace wdrożeniowe, które wymagały rozbudowanego aparatu matematycznego i programowania, np. *Spektralne elementy nieskończone jako wsparcie diagnostyki konstrukcji betonowych* (J. Chróścielewski, W. Witkowski).

Referowano badania nad zastosowaniem nowych materiałów, takich jak pręty z włókien bazaltowych, włókien kompozytowych do zbrojenia konstrukcji betonowych czy wzmocnienia betonu taśmami CFRP. Dużo sprawozdań dotyczyło recyklingu materiałów i materiałów alternatywnych.

Znaczna grupa prac dotyczyła diagnostyki konstrukcji, metod oceny bezpieczeństwa i użyteczności obiektów, np. prace zespołu z Politechniki Świętokrzyskiej na temat zastosowania metody emisji akustycznej IADP do identyfikacji uszkodzeń w elementach żelbetonowych, czy *Mechaniczno-chemiczny model degradacji żelbetu w warunkach agresywnych* – A. Zybury i zespołu lub *Diagnostyka nawierzchni drogowych i lotniskowych z wykorzystaniem zaawansowanych badań dynamicznych* (A. Szydło i zespół).

Ciekawe prace dotyczyły budynków energooszczędnych, pasywnych systemów wykorzystania energii słonecznej, klasyfikacji akustycznej budynków mieszkalnych oraz nowatorskich metod inżynierii bezpieczeństwa pożarowego.

Były też prezentowane niezwykle przydatne badania, dotyczące instalacji w budynkach, np. *Zaburzenia wymiany powie-*

Absolwenci Wydziału Budownictwa Lądowego, rocznik 1962 (od lewej: A. Czkwianianc, P. Kowalski, W. Stachowicz, B. Szymański, J. Świętecki, W. Ulański, K. Weber, J. Obuchowicz) z Rektorem PŁ S. Bieleckim i Prodziekanem J. Miszczakiem

trza w budynkach wyposażonych w zbiorcze kanały wentylacyjne wykonane przez M. Telejko i J. Piotrowskiego.

Życzymy realizatorom tak dużego projektu naukowego, aby ich prace przysporzyły wielu publikacji, awansów

naukowych oraz patentów i znalazły szybkie wdrożenie w przemyśle.

Danuta Ulańska

Złote dyplomy

Już po raz drugi absolwenci Wydziału Budownictwa Lądowego, którzy otrzymali dyplom ukończenia Politechniki Łódzkiej (tym razem w 1962 r.), zostali uhonorowani Złotymi Dyplomami.

Dyplomy wręczono na uroczystej sesji Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Łódzkiej, która odbyła się 30 listopada 2012 r. Na uroczystą galę przybył Rektor PŁ prof. Stanisław Bielecki, władze Uczelni i Wydziałów, zaproszeni goście i wychowankowie PŁ. Po koncercie Akademickiego Chóru i przemówieniach gości Rektor przedstawił absolwen-

tom zmiany zachodzące na Uczelni i jej aktualną sytuację. Tradycyjny wykład wygłosił dr hab. Paweł Strumiłło na temat: *Elektroniczne systemy wspomagające osoby niepełnosprawne.*

Złote Dyplomy wręczał Rektor w towarzystwie Dziekanów. Łącznie, z wszystkich wydziałów PŁ wręczono 101 dyplomów. Spotkanie towarzyskie zebranych wychowanków i gości zakończyło uroczystą sesję.

Danuta Ulańska

dokończenie ze s. 40

- w sprawie z 2011 r. zapadło rozstrzygnięcie, które jeszcze nie jest ostateczne,
- 8 spraw z 2012 r. jest w toku, z czego w dwóch strona postępowania wniosła odwołanie od rozstrzygnięcia, w dwóch sprawach zapadły rozstrzygnięcia jeszcze nieprawomocne, w pozostałych czterech sprawach czynności kończące postępowanie planowane są na początek 2013 r., przy czym trzy z tych spraw wpłynęły do Sądu pod koniec 2012 r.

Sąd Dyscyplinarny Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa 16 lutego 2012 r. został poddany kontroli

Okręgowej Komisji Rewizyjnej. W toku kontroli nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości.

W dniach 18-19 maja oraz 16-17 listopada 2012 r. Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB brał udział w szkoleniu zorganizowanym przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej PIIB.

Współpraca Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB z Rzecznikami Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB, jak również z Radą ŁOIIB oraz biurem Izby przebiegała w 2012 r. bez zakłóceń.

*Krzysztof Kopacz
Przewodniczący SD ŁOIIB*

DATA	MIEJSCE	SZKOLENIE
12 marca 2013 r. wtorek godz. 16.30-19.15	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Zamówienia publiczne na roboty budowlane po zmianach. • dr hab. Andrzej Borowicz prof. nadzw. UŁ (Katedra Inwestycji i Nieruchomości Uniwersytetu Łódzkiego)
13 marca 2013 r. środa godz. 16.30-19.15	Wieluń Zespół Szkół Nr 1 ul. Wojska Polskiego 32	Wybrane zagadnienia z Kodeksu Postępowania Administracyjnego w procedurach przed organami administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego. • mgr Anna Kostrzewska-Krejczyk
19 marca 2013 r. wtorek godz. 10.00-13.00	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Zagospodarowanie wody deszczowej, odwodnienie dachów, kanalizacja wewnętrzna oraz renowacje rurociągów. • Przedstawiciele firmy Wavin Metalplast-Buk Sp. z o.o.
20 marca 2013 r. środa godz. 16.00-18.45	Bełchatów Hotel Santin ul. Mielczarskiego 35 c	EPSTAL – stal zbrojeniowa o wysokiej ciągliwości. Dokumenty kontroli dla stali zbrojeniowej. • inż. Hanna Popko (Centrum Promocji Jakości Stali Sp. z o.o.)
9 kwietnia 2013 r. wtorek godz. 16.30-19.15	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Energetyka odnawialna – aspekty prawne i rynkowe. • dr inż. Andrzej Wędzik (Politechnika Łódzka)
10 kwietnia 2013 r. środa godz. 16.30-20.15	Kutno Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. ul. Wyszyńskiego 13	Inspektor nadzoru inwestorskiego i kierownik budowy w procesie budowlanym (przygotowania i realizacji budowy, przekazywania obiektu do użytkowania, przebudowy, remontu, rozbiórki obiektów budowlanych w tym obiektów zabytkowych). • mgr Anna Kostrzewska-Krejczyk
23 kwietnia 2013 r. wtorek godz. 16.00-19.45	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Projektowanie konstrukcji wg Eurokodów. Projektowanie konstrukcji z betonu w warunkach pożarowych – część 1. • dr inż. Krzysztof Chudyba (Politechnika Krakowska)
25 kwietnia 2013 r. czwartek godz. 16.30-19.15	Wieluń Zespół Szkół Nr 1 ul. Wojska Polskiego 32	Poprawa bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w firmie budowlanej. Praktyczne metody tworzenia planu BIOZ. • mgr inż. Dagmara Kupka (Państwowa Inspekcja Pracy)
8 maja 2013 r. środa godz. 16.30-19.15	Kutno Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. ul. Wyszyńskiego 13	Wybrane zagadnienia z Kodeksu Postępowania Administracyjnego w procedurach przed organami administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego. • mgr Anna Kostrzewska-Krejczyk
15 maja 2013 r. środa godz. 16.30-19.15	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Współczesne konstrukcje stalowe. • dr hab. inż. Marcin Kamiński, prof. Politechniki Łódzkiej
21 maja 2013 r. wtorek godz. 16.30-19.15	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Projektowanie konstrukcji wg Eurokodów. Projektowanie według PN-EN-1996 na tle wcześniejszych polskich norm dotyczących wymiarowania konstrukcji murowych. • dr inż. Marek Sitnicki (Politechnika Łódzka)
23 maja 2013 r. czwartek godz. 16.30-19.15	Bełchatów Hotel Santin ul. Mielczarskiego 35 c	Termomodernizacja budynków mieszkalnych. • dr inż. Maria Szyprowska
28 maja 2013 r. wtorek godz. 16.00-19.45	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Projektowanie konstrukcji wg Eurokodów. Projektowanie konstrukcji z betonu w warunkach pożarowych – część 2. • dr inż. Krzysztof Chudyba (Politechnika Krakowska)
11 czerwca 2013 r. wtorek godz. 16.30-19.15	Kutno Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. ul. Wyszyńskiego 13	Poprawa bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w firmie budowlanej. Praktyczne metody tworzenia planu BIOZ. • mgr inż. Dagmara Kupka (Państwowa Inspekcja Pracy)
14 czerwca 2013 r. piątek godz. 16.30-19.15	Bełchatów Hotel Santin ul. Mielczarskiego 35 c	Rusztowania w budownictwie. Podział. Przepisy prawne. Procedury odbioru. Przykłady nieprawidłowości i katastrof. • mgr inż. Piotr Kmieciak
19 czerwca 2013 r. środa godz. 16.30-19.15	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Oddziaływania wstrząsów parasejsmicznych i sejsmicznych na budynki. • dr inż. Wiesław Kaliński (Politechnika Łódzka)
25 czerwca 2013 r. wtorek godz. 16.00-19.45	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Projektowanie konstrukcji wg Eurokodów. Projektowanie konstrukcji murowych w warunkach pożarowych. • dr inż. Krzysztof Chudyba (Politechnika Krakowska)
26 czerwca 2013 r. środa godz. 16.30-19.15	Łódź Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Nowoczesne termoizolacje – zalety i typowe błędy wykonawcze. • dr inż. Marcin Pawlik (Politechnika Łódzka)

Informacje o składkach

UWAGA! Przypominamy, że zaświadczenie o członkostwie będzie wydawane przez ŁOIIB wyłącznie na podstawie wpływu składek na konto. Okazanie dowodu wpłaty nie stanowi podstawy do wystawienia zaświadczenia o członkostwie w Izbie.

Członkowie Izby zobowiązani są do uiszczania składek w następujących kwotach:

Od 1 stycznia 2013 r.

1) na konto okręgowej izby:

- a) opłata wpisowa w wysokości 100 zł wpłacana jednorazowo przy rejestracji wniosku o wpis na listę członków lub przy wznawianiu członkostwa,
- b) miesięczna składka członkowska na okręgową izbę (29 zł), wnoszona z góry za rok (348 zł) lub pół roku (174 zł);

2) na konto Krajowej Izby:

- a) miesięczna składka członkowska na Krajową Izbę (6 zł), wnoszona z góry za rok w wysokości 72 zł,
- b) od 1 stycznia 2013 r. opłata roczna na ubezpieczenie OC w wysokości 79 zł.

Łączna składka roczna na Krajową Izbę – 151 zł.

UWAGA: Członkowie, którzy w roku 2012 opłacili składki na okręgową i Krajową Izbę, które obejmowały również miesiące roku 2013, przy najbliższej płatności są zobowiązani do wyrównania należnych składek do wysokości obowiązującej w 2013 roku. Wielkość dopłaty

zależy od liczby miesięcy, których dopłata dotyczy. Jednocześnie informujemy, że członkowie prowadzący własną działalność gospodarczą w zakresie dot. szeroko rozumianego budownictwa mogą zapłacone składki wliczyć w koszty uzyskania przychodów z tej działalności.

Indywidualne konta

Każdy członek Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ma przypisane indywidualne konta: do wpłaty składki na ŁOIIB i do wpłaty składki na KIIB i ubezpieczenie OC. Numery kont indywidualnych można sprawdzić na naszej stronie internetowej (www.lod.piib.ogr.pl) w zakładce „lista członków” oraz na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (www.piib.org.pl).

Wydawanie zaświadczeń

Po wpływie na konto Izby ww. opłat zaświadczenie jest wysyłane przez biuro ŁOIIB listem zwykłym na adres zainteresowanego członka Izby.

Od 2011 roku obowiązują równoległe dwie wersje zaświadczenia o przynależności do ŁOIIB:

- a) w wersji papierowej – wystawiane w biurze Izby,
- b) w postaci elektronicznej – pobrane z portalu internetowego PIIB.

Uzyskanie przez czynnych członków Izby elektronicznej wersji oryginalnego zaświadczenia o przynależności do Izby jest możliwe za pomocą portalu PIIB (www.piib.org.pl). Dokument ten ma postać pliku PDF zgodnego ze wzorem zaświadczenia opracowanym w PIIB, podpisanego z wykorzystaniem kwalifikowanego podpisu cyfrowego.

Dostęp zainteresowanych członków do elektronicznych zaświadczeń zabezpieczony jest procesem autoryzacji, polegającym na wpisaniu odpowiedniego loginu, hasła i wybranej części cyfr z numeru PESEL.

W razie zagubienia hasła prosimy o kontakt z biurem ŁOIIB pod numerem 42 632 97 39 wew. 1.

Uwaga

Członkowie ŁOIIB, którzy otrzymali przypomnienie informujące, że nie opłacili składek członkowskich przez ponad 6 miesięcy, proszeni są o niezwłoczne uiszczenie zaległych opłat. W przeciwnym wypadku zostaną zawieszni w prawach członka Izby, a w przypadku nieuiszczenia składek członkowskich przez okres 1 roku – zostaną skreśleni z listy członków okręgowej izby.

Placówki terenowe ŁOIIB

Bełchatów: Organizator: Sławomir Najgiebauer, tel. 661 618 080, e-mail: placowka.belchatow@loiib.pl

Kutno: Organizator: Jan Stocki, e-mail: placowka.kutno@loiib.pl

Piotrków Trybunalski: Organizator: Adam Różycki, tel. 601 361 013, e-mail: placowka.piotrkow@loiib.pl

Sieradz: Organizator: Ryszard Gierak, tel. 601 225 397, e-mail: placowka.sieradz@loiib.pl

Skierniewice: Organizator: Wojciech Hanuszkiewicz, tel. 601 287 020, e-mail: wojciech.hanuszkiewicz@interia.pl

Wieluń: Organizator: Piotr Parkitny, tel. 601 804 896, e-mail: placowka.wielun@loiib.pl

Pakiet Nordea eFirma

**TERAZ
PROMOCJA**

- **0 zł** za prowadzenie rachunku eFirma
- **0 zł** za wszystkie krajowe przelewy internetowe
- **0 zł** za wpłaty gotówki we wplatomatach dostępnych w każdym oddziale banku Nordea
- **0 zł** za wypłaty z blisko 4000 bankomatów w całej Polsce (Nordea, BZWBK, eCard, 2 wypłaty z bankomatów Euronetu miesięcznie)

Bank Nordea wprowadził promocyjną ofertę rachunku eFirma dla wszystkich członków zrzeszonych w Łódzkiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa, prowadzących działalność gospodarczą.

Z uwagi na wieloletnią współpracę banku Nordea z Łódzką Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa, powołano dedykowanych Doradców (adresy poniżej), którzy odpowiedzą na Państwa pytania. Zachęcamy do szybkiego kontaktu z Doradcami, informujemy jednocześnie, że oprócz tradycyjnego kontaktu z placówkami stacjonarnymi, wniosek o korzystanie z konta eFirma można złożyć przez Internet na stronie www.nordea.pl

Skontaktuj się z doradcą:

II Oddział w Łodzi ul. Piotrkowska 143,
Emilia Kowalczyk – Doradca ds. Klienta Biznesowego
tel. +48 698 636 233, e-mail: emilia.kowalczyk@nordea.com

Oddział w Łodzi ul. Rzgowska 34/36
Agnieszka Janicka – Doradca ds. Klienta Biznesowego
Tel. +48 664 955 794, e-mail: agnieszka.janicka@nordea.com

III Oddział w Łodzi ul. Wólczańska 125
Sylwia Kowalczyk – Doradca ds. Klienta Biznesowego
Tel. +48 728 415 446, e-mail: sylwia.kowalczyk@nordea.com

Oddział w Pabianicach ul. Zamkowa 3,
Michał Stępień – Doradca ds. Klienta Biznesowego
tel. +48 698 635 126, e-mail: michal.stepien@nordea.com

Oddział w Bełchatowie ul. Wojska Polskiego 73,
Sebastian Stępiński – Doradca ds. Klienta Biznesowego
tel. +48 664 955 102, e-mail: sebastian.stepinski@nordea.com

1 Placówka Bankowa w Zgierzu ul. Powstańców Śląskich 21,
Anna Kazimierska – Opiekun Klienta
tel. +48 427 141 013, e-mail: anna.kazimierska@nordea.com

1 Placówka Bankowa w Piotrkowie Trybunalskim ul. Próchnika 2,
Joanna Bemowska – Opiekun Klienta
tel. +48 664 955 248, e-mail: joanna.bemowska@nordea.com

Infolinia: **801 667 332, +48 58 3 000 000** (z telefonu komórkowego albo zagranicy).

*Opłata za połączenie zgodnie z cennikiem Twojego operatora.

www.nordea.pl

Nordea

ŁÓDZKA OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

